د پوهنې وزارت

پښتو

اووم ټولگی

Ketabton.com

پښتو
اووم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ. ش.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملي سرود

دا وطن افغانستان دی
دا عزت د هر افغان دی
کور د سولې کور د تورې
هر بچی یې قهرمان دی
دا وطن د ټولو کور دی
د بلوڅو د ازبکو
د پښتون او هزاره وو
د ترکمنو د تاجکو
ورسره عرب، گوجر دي
پامیریان، نورستانیان
براهوي دي، قزلباش دي
هم ایماق، هم پشه یان
دا هېواد به تل ځلیږي
لکه لمر پر شنه آسمان
په سینه کې د آسیا به
لکه زړه وي جاویدان
نوم د حق مو دی رهبر
وایو الله اکبر وایو الله اکبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د پوهنې وزارت

پښتو

اووم ټولگی

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هـ.ش.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب ځانګړتیاوې

مضمون: پښتو

مؤلفین: د تعلیمي نصاب د پښتو برخې د درسي کتابونو مؤلفین

اډیټ کوونکي: د پښتو ژبې د اډیټ دیپارتمنت غړي

ټولګی: اووم

د متن ژبه: پښتو

انکشاف ورکوونکی: د تعلیمي نصاب د پراختیا او درسي کتابونو د تألیف لوی ریاست

خپروونکی: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوي ریاست

د چاپ کال: ۱۳۹۸ هجري شمسي

د چاپ ځای: کابل

چاپخونه:

برېښنالیک پته: curriculum@moe.gov.af

د درسي کتابونو د چاپ، وېش او پلورلو حق د افغانستان اسلامي جمهوریت د پوهنې وزارت سره محفوظ دی. په بازار کې یې پلورل او پېرودل منع دي. له سرغړوونکو سره قانوني چلندکیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پوهنې د وزیر پیغام

اقرأ باسم ربک

د لوی او ښښونکي خدای ﷻ شکر په ځای کوو، چې موږ ته یې ژوند رابښلی، او د لوست او لیک له نعمت څخه یې برخمن کړي یو، او د الله تعالی پر وروستي پیغمبر محمد مصطفی ﷺ چې الهي لومړنی پیغام ورته (لوستل) و، درود وایو.

څرنګه چې ټولو ته ښکاره ده ۱۳۹۷ هجري لمریز کال د پوهنې د کال په نامه ونومول شو، له دې امله به د ګران هېواد ښوونیز نظام، د ژورو بدلونونو شاهد وي. ښوونکی، زده‌کوونکی، کتاب، ښوونځی، اداره او د والدینو شوراګانې د هېواد د پوهنیز نظام شپږګوني بنسټیز عناصر بلل کیږي، چې د هېواد د ښوونې او روزنې په پراختیا او پرمختیا کې مهم رول لري. په داسې مهم وخت کې د افغانستان د پوهنې وزارت د مشرتابه مقام، د هېواد په ښوونیز نظام کې د ودې او پراختیا په لور بنسټیزو بدلونونو ته ژمن دی.

له همدې امله د ښوونیز نصاب اصلاح او پراختیا، د پوهنې وزارت له مهمو لومړیتوبونو څخه دي. همدارنګه په ښوونځیو، مدرسو او ټولو دولتي او خصوصي ښوونیزو تأسیساتو کې، د درسي کتابونو محتوا، کیفیت او توزیع ته پاملرنه د پوهنې وزارت د چارو په سر کې ځای لري. موږ په دې باور یو، چې د باکیفیته درسي کتابونو له شتون پرته، د ښوونې او روزنې اساسي اهدافو ته رسېدلی نشو.

پورتنیو موخو ته د رسېدو او د اغېزناک ښوونیز نظام د رامنځته کولو لپاره، د راتلونکي نسل د روزونکو په توګه، د هېواد له ټولو زړه سواندو ښوونکو، استادانو او مسلکي مدیرانو څخه په درناوي هیله کوم، چې د هېواد بچیانو ته دې د درسي کتابونو په تدریس، او د محتوا په لېږدولو کې، هیڅ ډول هڅه او هاند ونه سپموي، او د یوه فعال او په دیني، ملي او انتقادي تفکر سمبال نسل په روزنه کې، زیار او کوښښ وکړي. هره ورځ د ژمنې په نوي کولو او د مسؤولیت په درک سره، په دې نیت لوست پیل کړي، چې د نن ورځې ګران زده‌کوونکي به سبا د یوه پرمختللي افغانستان معماران، او د ټولنې متمدن او ګټور اوسېدونکي وي.

همدا راز له خوږو زده کوونکو څخه، چې د هېواد ارزښتناکه پانګه ده، غوښتنه لرم، څو له هر فرصت څخه ګټه پورته کړي، او د زده کړې په پروسه کې د ځیرکو او فعالو ګډونوالو په توګه، او ښوونکو ته په درناوي سره، له تدریس څخه ښه او اغېزناکه استفاده وکړي.

په پای کې د ښوونې او روزنې له ټولو پوهانو او د ښوونیز نصاب له مسلکي همکارانو څخه، چې د دې کتاب په لیکلو او چمتو کولو کې یې نه ستړې کېدونکې هلې ځلې کړې دي، مننه کوم، او د لوی خدای ﷻ له دربار څخه دوی ته په دې سپېڅلې او انسان جوړوونکې هڅې کې بریا غواړم.

د معیاري او پرمختللي ښوونیز نظام او د داسې ودان افغانستان په هیله چې وګړي یې خپلواک، پوه او سوکاله وي.

د پوهنې وزیر

دکتور محمد میرویس بلخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیک لړ

شمیره	سرلیکونه	مخ
لومړی لوست	د خدای ﷻ حمد (ستاینه)	۱
دو یم لوست	زموږ ګران پیغمبر ﷺ	۵
در یم لوست	پسرلی اوښکلا یې	۹
څلورم لوست	د (ی) ډولونه	۱۳
پنځم لوست	ملي مشر میرویس نیکه	۱۷
شپږم لوست	کلمه، نوم او ډولونه یې	۲۳
اووم لوست	بلخ، د مد نیت زا نګو	۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم لوست	ولسي ادبيات، لنډۍ	٣٥
نهم لوست	زده کړه: د ژوند اړتيا	٤١
لسم لوست	ليکدود او اړتيا يې	٤٥
يوولسم لوست	ورځپاڼه: د معلوماتو چينه	٤٩
دولسم لوست	ليکوال او ښوونکی: صالح محمد هوتک	٥٥
ديارلسم لوست	طاق ظفر: د خپلواکۍ ځلی	٥٩
څوارلسم لوست	قاضي او نوکر	٦٣
پنځلسم لوست	عبدالقادر خان خټک : نامتو شاعر	٦٧
شپاړسم لوست	دوديزې لوبې	٧١
اوو لسم لوست	هانس کرستين اندر سن	٧٧
اتلسم لوست	د مطالعې ارزښت	٨٣
نولسم لوست	د يووالي ګټه	٨٧
شلم لوست	د سبو ګټې: ورځنۍ اړتيا	٩١
يوويشتم لوست	چاپيريال څنګه وساتو؟	٩٥
دوه و يشتم لوست	ژبه او ګرامر	٩٩
درو يشتم لوست	د نشې زيا نونه	١٠٣
څلر و يشتم لوست	د ماين خطرونه	١٠٩
پنځه و يشتم لوست	شاعر او سپوږمۍ	١١٣
شپږ و يشتم لوست	د مشرا نو حقونه	١١٩
اوه ويشتم لوست	ستاينوم (صفت) او ډولونه يې	١٢٣
اته و يشتم لوست	نظم او ډولونه يې	١٢٩
	وييپانګه	١٣٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی لوست

د خدای ﷻ حمد (ستاینه)

هر نېک کار د خدای ﷻ په پاک نامه پیل کېږي. هر کار چې د خدای ﷻ په نامه پیل شي، پای یې نېکمرغه وي. په هغه کې برکت اېښودل کېږي، ستونزې یې له مخې څخه په اسانۍ لیرې کېږي او په پای کې هغه څه لاس ته راځي چې غوښتنه یې شوې وي. له خدای ﷻ سره د مینې په پیدا کېدو د مسلمان زړه پیاوړی کېږي. د خدای ﷻ ستاینه په زده کوونکو کې د مینې احساس روزي او په هغوی کې د توحید روحیه پیاوړې کېږي. زده کوونکي په دې حقیقت پوهېږي چې الله ﷻ د ځمکې، اسمانونو او ټولو کایناتو خالق دی.

- موږ چا پیدا کړي یو؟
- ځمکه، اسمان او کاینات د چا خلقت دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما رب چې هـم خالـق د کل جهان دی
هـم مالـک دی د زمین او هم آسـمان دی
جهانونـه واړه ده دي پیـدا کـړي
دی د دواړو جهانونـو نګهبـان دی
کـه مارغه دی، کـه حیوان، کـه بنیادم دی
د الله ﷻ د عظمتونـو ثنا خـوان دی
د موسـیٰ سـره یـې راز پـه کـوه طـور کړ
محمـد ﷺ یې مېلمـه کړی په آسـمان دی
محمـد ﷺ چـې دی بهتـر د مخلوقاتـو
نـازل کـړی یـې پـه ده بانـدې قـرآن دی
د خالـق صفـت مخلـوق کولـی نه شـي
ای نسـیمې سـتا په ځان د څه ګومان دی؟

سیده حیات بیګم نسیم

سیده حیات بیګم نسیم د الطاف ګل کاکاخیل لور ده. په کال ۱۹۳۸م. کې په چترال کې زېږېدلې. سیدې قران کریم، احادیث، عربي، فارسي، اردو او پښتو لوستي وو. د شعرونو دیوان یې د "نسیم وږمې" په نامه په کال ۱۹۸۶م. کې چاپ شوی دی.

یادونه:
هغه کلمې چې د ث، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، ف او ق توري په کې راغلي وي، عربي کلمې بللې کیږي، لکه: خالق، معبود، ثواب، طاهر، مضمون... .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډیز:

الله ﷻ د ټولې نړۍ پیداکوونکی او خالق دی. دی د دواړو جهانونو ساتونکی دی. حیوان، پېرۍ، ماهي، مرغه او... انسان د لوی خدایﷻ ستاینه کوي. پیغمبران یې د مخلوقاتو د لارښوونې لپاره را استولي دي. د اللهﷻ ستاینې ډېرې دي او مخلوق یې ټولې ستاینې نه شي پوره کولی.

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

- ستاسې په اند حمد (ستاینه) ولې د کتاب په پیل کې راغلی دی؟
- حمد څه ته وايي او موږ ولې د خدای تعالی حمد وایو؟
- د حمد په ویلو زموږ په کار کې څه اسانې راځي؟

۲ــ زده کوونکي دې په متن کې:

- عربي، دري او پښتو کلمې پیدا او په دریو کتارونو کې دې ولیکي.
- ورته او مشابه کلمې دې ولټوي او په جلا، جلا کرښو کې دې ولیکي.
- د ستاینوم، رب، کوه طور، خالق، مالك او واړه کلمې دې پیدا او په جملو کې دې وکاروي.

۳ــ زده کوونکي دې لاندې بیت په نثر واړوي:

که موسی سره یې راز په کوه طور کړ
محمد ﷺ یې میلمه کړی په آسمان دی

٤ــ زده کوونکي دې:

- پورته حمد په ګډه په خوږه ژبه او لوړ اواز ووايي.
- په څو جملو کې د خدایﷻ په هکله د خپل احساس ځرګندونه وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې راتلونکې ورځې ته د خدای ﷻ پالنې په اړه يو شعر، نثر او يا يو انځور راوړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم لوست

زموږ ګران پيغمبر ﷺ

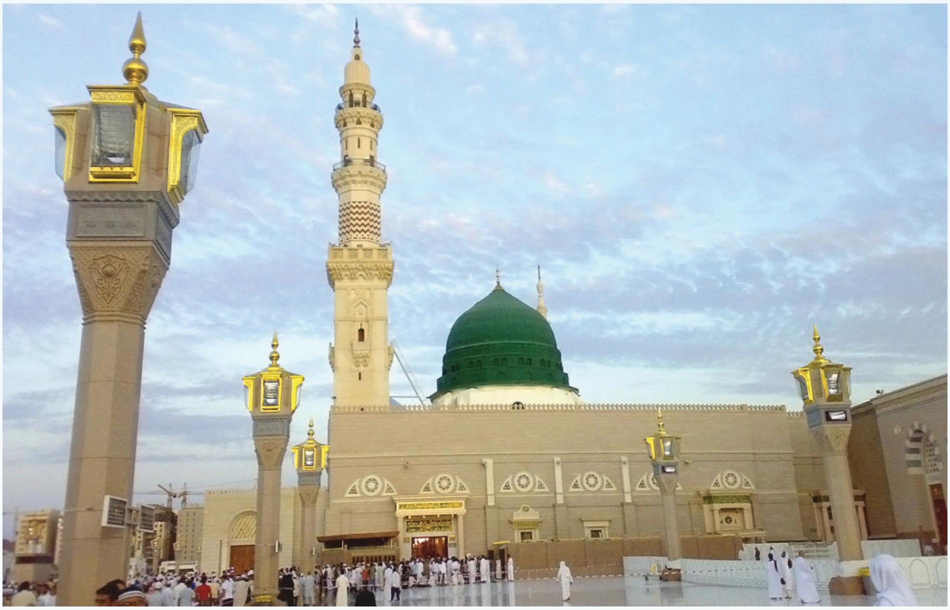

■ تاسې د ګران پيغمبر ﷺ د مبارك نامه له اورېدو وروسته څه وايئ؟

حضرت محمد ﷺ په مکه مکرمه کې زيږېدلی او په (٤٠) کلنۍ کې په پيغمبرۍ ګومارل شوی چې انسانان د خپل څان او خدای ﷻ پېژندلو ته راوبولي. قرآن پر هغه نازل شوی چې د انسان د دواړو جهانونو د کمال او نيکمرغۍ لارې پکې پيدا کړي. د اسلام پيغمبر حضرت محمد ﷺ د نيکو خويونو او غوره اخلاقو يوه بشپړه بېلګه ده. د هغه هرعمل او وينا د مسلمانانو لپاره لوی لارښود دی.

■ پر کشرانو باندې د ګران پيغمبر د شفقت او مهربانۍ په هکله څه پوهېږئ؟

■ د حضرت پيغمبر ﷺ وينا او کړو ته څه وايې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي راکړه وصال د خپل حبيب
زړه مې ښاد کړې په جمال د خپل حبيب

د هغو به گفتگو وي له قرآنه
چې تل اوري قيل و قال د خپل حبيب

د قيامت له حرارته يې باک نشته
هر چې نوش کاندي زلال د خپل حبيب

د صحرا د ريگ حساب راسره نشي
که هر څو شمېرم کمال د خپل حبيب

دروازې مې دواړه سترگې د ختن شوې
چې پرې وينم خط و خال د خپل حبيب

که نظر په واړو ښکلو د جهان کړم
هرگز نه وينم څوک سيال د خپل حبيب

آرام نه کړي د سرو شونډو بې جوابه
خوله مې سترې کړه په سوال د خپل حبيب

بيهوده دي شمس الدينه قيل وقال دی
څو آگاه نشې په حال د خپل حبيب

شمس الدين کاکړ

د شاعر پېژندگلوي:

دا نعتيه کلام د شمس الدين کاکړ دی. نوموړی د ديارلسمې هجري پېړۍ له تکړه شاعرانو څخه و. شمس الدين کاکړ د پيرمحمد کاکړ د سبک له پيروانو څخه و. نوموړی په اصل کې د کندهار و، خو د عمر ډېره برخه يې په هند کې تېره کړې ده. د شعرونو يو په زړه پورې ديوان لري چې په ۱۲۳۸هـ . ق. کال کې يې بشپړ کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډیز:

په دې نعت شریف کې د خدایﷻ د ستر پیغمبر حضرت محمدﷺ یادونه د ((خپل حبیب)) په نامه شوې ده. د شمیر له مخې د بیابان د شګو په اندازه د هغه د کمال او حکمتونو یادونې شوې دي. په دې شعر کې له ((خپل حبیب)) څخه هدف د اسلام ستر پیغمبر حضرت محمدﷺ دی او شاعر یې د ټولو ښېګڼو مالک ګڼي او په مینه یې یادوي.

څرګندونه

کمال هغه حالت دی، چې انسان په کې د خپل پیدایښت حقیقت پېژني. د خپل خدایﷻ او د هغه د بنده ګانو په وړاندې خپل مسؤولیت درک کوي.

فعالیتونه

۱ـ د لاندې نوو کلمو معنا د کتاب په پای کې ولټوئ، ځان پرې وپوهوئ او په جملو کې یې راوړئ:

ښاد	زلال	قیل و قال
ختن	باک	سیال

۲ـ زده کوونکي دې په وار وار سره نعت په لوړ اواز ولولي او بیا دې مفهوم پخپلو خبرو کې څرګند کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ـ زده کوونکي دې د ګروپي کار په ترڅ کې عربي، دري او پښتو کلمې بېلې کړي.

٤ـ په متن کې دې ورته او مشابه کلمې ولټوي.

٥ـ څو تنه زده کوونکي دې د متن له مخې د پیغمبر ﷺ د اخلاقو په اړه خبرې وکړي.

٦ـ یو شمېر زده کوونکي دې لاندې بیت معنا کړي:

د صحرا د ریګ حساب راسره نشي
که هر څو شمېرم کمال د خپل حبیب

۷ـ نور زده کوونکي دې دا بیت په ساده ژبه تحلیل او په نثر دې ولیکي:

د قیامت له حرارته یې باک نشته
هر چې نوش کاندي زلال د خپل حبیب

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د حضرت محمد ﷺ د نیکو اخلاقو په هکله د خپل مور او پلار په مرسته په خپلو کتابچو کې څو لنډې، لنډې جملې ولیکي.

د حضرت محمد ﷺ وینا:

څوک چې په کشرانو زړه سوی او د لویانو درناوی نه کوي، زما په ډله کې نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریم لوست

پسرلی او ښکلا يې

■ پسرلی د کال خوږ فصل دی؟

یو کال څلور فصله لري. پسرلی د کال لومړی فصل دی. پسرلی، اوړی (دوبی)، منی او ژمی د کال نور درې فصلونه دي. د نړۍ یو شمېرهېوادونه د افغانستان په څېر څلور فصلونه، نه لري. یو شمېر هېوادونه چې سمندرونو ته نژدې او یا د استوا ليکې ته څېرمه پراته دي، دوه فصله لري. یوه ته یې وچ او بل ته یې باراني فصل وايي.

■ پسرلی د عمر له کومې برخې سره پرتله کېدای شي؟

■ د پسرلي موسم څه ځانګړتیاوې لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان یو غرنی هېواد دی. سمندر ته ډېر نژدې نه دی. له دې امله بېل بېل فصلونه لري. په یو شمېر سیمو کې ژمی ډېر سوړ وي، خو یو شمېر نورې سیمې بیا معتدل ژمی لري. یو شمېر سیمې په اوړي کې ډېرې تودې او په ژمي کې ډېرې سړې وي. په لوړو سیمو کې په ژمي کې واورې او په ټیټو کې بارانونه اوري. همدا واورې او بارانونه دي چې په هېواد کې د اوبو زېرمې جوړوي.

په پسرلي کې په دښتو، غرونو ، رغونو او بڼونو کې راز راز ګلان زرغونېږي. خلک ډلې ډلې د ګلانو د سیل او د طبیعت له ښکلا څخه د خوند اخیستو لپاره دښتو، د غرونو لمنو او سیل ځایونو ته ځي. که په ژمي کې ډېرې واورې او په پسرلي کې ډېر بارانونه و اوري، نو له امله یې راتلونکی کال ښېرازه او پسرلی یې له ښکلا ډک وي.

په پسرلي کې په ځمکه کې نوې سا پو کیږي. ځمکه یا په طبیعي توګه او یا هم د بزګرانو او نورو کروندګرو د کار و زیار له امله شنه او خړوبیږي او د انسانانو د اړتیا ورځ غلې دانې او ډول ډول مېوې زرغونوي. مرغان هم له یخو او سړو سیمو څخه تودو او ګرمو سیمو ته ځي. انسانان هم د نورو په څېر په خوځښت او حرکت راځي.

ځمکه تمامه شنه بخملي ده
نوی بهار دی د کال ځواني ده
دا زوړ جهان چې بېرته ځوان شوی
اغېزه ټوله د پسرلي ده
ځمکې په خپل مخ ایښي ګلونه
ونو په غاړه کړه امیلونه
د کال ځواني ده وطن سمسور دی
خوشحاله ګرځي زلمي او نجونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سحر سبا دی غوټې غوړېږي
د گل په پاڼو شبنم ځلیږي
عجب احوال دی نن په گلشن کې
گلونه خاندي بلبل کړیږي

گل پاچا الفت

د متن لنډیز:
د طبیعت پسرلی موږ ته دا پیغام راکوي چې ژوند هم بیلا بېل پړاوونه اوموسمونه لري. کله پر انسان پسرلی وي او کله منی. د ځوانی دوره پسرلي ته ورته وي او منی زړښت ته. د طبیعت پسرلی د نوي کال په راتلو بیا راځي، خو د ژوند پسرلی پر انسان یو وار راځي او چې تېر شو، بیا نه راځي. له دې امله باید د ژوند له پسرلي نه چې انسان د کار و زیار وسه لري، سمه گټه واخلي او د ژوند د منې لپاره ترې توښه برابره کړي. پسرلی زموږ د ژوند لوی او ارزښتمن لوست دی. باید هغه د خپل ژوند مشال کړو.

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې د لاندې نوو کلمو معنا د کتاب په پای کې ولټوي او په مناسبو جملو کې دې وکاروي:

زوکړه، ښیرازه ، ښکلا، مشال، خروب

۲ـ زده کوونکي دې په متن کې ورته اومشابه کلمې پیدا او ولیکي.

۳ـ شاگردان دې یو یو دې پوښتنو ته ځوابونه ورکړي :

- پسرلی څو میاشتې او د کال کوم فصل دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د پسرلي او ژمي د فصلونو تر منځ څه توپير دی؟
- د پسرلي د فصل ښکلا په څه شي کې ده؟
- پسرلی د انسان د ژوند کومې برخې ته ورته دی؟

٤ـ لاندې بيت په نثر واړوئ :

دا زوړ جهان چې بېرته ځوان شوی
اغېزه ټوله د پسرلي ده

٥ـ زده کوونکي دې د کال د څلورو فصلونو او د نړۍ د نورو برخو د اقليمونو په هکله خبرې وکړي.

٦ـ زده کوونکي دې د پسرلي د ښکلا او په ژوند کې د ځوانۍ له موسم سره د هغې پرتله وکړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د پسرلي متن ولولي، په مفهوم دې ځانونه پوه کړي او د پسرلي د ښکلا په اړه دې يو خو کرښې په کتابچو کې وليکي.

تل دې بهار وي زمـوږ وطـن کې
لکه چې روح وي ښايسته بـدن کې
ځانګې د ګلو دې تل تازه وي
خزان دې نه وي زموږ چمن کې
ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلورم لوست

د (ی) ډولونه

■ که مو د (ی) بېلا بېل ډولونه زده نه وي، ایا یو متن سم لوستلای یا لیکلای شئ؟

هره ژبه ځانته بېل گرامر او قاعدې لري. پښتو هم د خپل جوړښت له مخې له نورو ژبو سره په غږ او لیکنه کې توپیر لري. که دا بڼې د چا زده نه وي، نو د یو پښتو متن په لوستلو اولیکلو کې له ستونزو سره مخامخ کېږي او هغسې چې لازمه ده، کلمې او جملې په سمه توگه نشي لوستلای. په پښتو کې (ی گانې) پنځه لیکنۍ بڼې لري. دلته تاسو ته په لنډ ډول درپېژندل کېږي.

■ د سرې جمع او مفرد څنگه لیکئ؟

■ هغه لیکنه به سمه وي چې د (ی گانو) توپیر او سمه کارونه په کې نه وي شوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دمخه چې وویل شول، (ی) د پښتو ژبې یو کومکي غږ دی او پنځه ډوله ویل (تلفظ) کېږي. دا غږونه په عمومي ډول د کلمو په منځ او پای کې څرګندیږي.

۱ـ نرمه (ی): دا (ی) هیڅ ټکي نه لري، بې ټکو (ی) هم ورته وایي.

زیاتره د نارینه نومونو لپاره کارول کېږي. لکه: سړی، منګی، لرګی، زلمی، توریالی.

بېلګې یې په لاندې جملو کې وګورئ:

یو سړی راروان دی او لرګی یې په لاس کې دی.

منګی یې له سره ولوید.

زلمی او توریالی نن سهار لاړل.

۲ـ څرګنده (ي): د دې (ي) لاندې دوه ټکي څنګ په څنګ ایښودل کېږي. زیاتره د جمع او د نسبتي نومونو په پای کې راځي، لکه: سړي، منګي، لرګي، دوبي، موچي، پردي، خپلوي.

بېلګې یې په لاندې جملو کې وګورئ :

سلیم او وزیر کاکا ډېر ښه سړي دي.

کله کله پردي هم په کار راځي.

خپلوي او دوستي پالل غواړي.

موچي ته مې بوټونه د ګنډلو لپاره ورکړل.

دوبي ته مې کالي راوړل.

۳ـ اوږده (ې): هغې (ې) ته وایي چې لاندې ترې دوه ټکي سر پر سر یا لاندې باندې راغلي وي. دا (ې) زیاتره د مؤنثو نومونو په پای کې راځي، لکه: ادې، شیدې، ناوې، مستې.

بېلګې یې په لاندې جملو کې وګورئ :

ادې شیدې تومنه کوي.

د کاکا ناوې مستې جوړوي.

زرغونې ادې ته غږ کړ.

۴ـ د تانیث (ۍ) : دې (ۍ) ته لکۍ لرونکي (ۍ) یا زورکۍ واله وایي چې د مؤنثو

(c) ketabton.com: The Digital Library

نومونو په پای کې راځي، لکه: ډوډۍ، خولۍ، څوکۍ، سپوږمۍ، تورپیکۍ او نور.

بېلګې یې په لاندې جملو کې وګورئ:

ګلالۍ پر څوکۍ ناسته ده.

تورپیکۍ د احمد خولۍ پرېمینځي.

هوسۍ ډوډۍ خوري.

۵ـ مخاطبه (ئ): دې (ئ) ته فعلي (ئ) وايي او په جمع امریه فعلونو کې راځي، لکه:

خورئ، ځئ، کښینئ، پاڅیږئ، ودرېږئ.

بېلګې یې په لاندې جملو کې وګورئ :

هلکانو ډوډۍ وخورئ.

ځئ لاړ شئ.

کښینئ او درس ولولئ.

د متن لنډیز:

(ی) ګانې د پښتو ژبې غړونه دي. پنځه بېلا بېل ډولونه لري. د کلمو په پای کې راځي.
په پښتو کې پنځه ډوله (ی) ګانې دي چې هره یوه یې ځانته ځانګړنې لري او په جلا جلا ځایونو کې استعمالیږي. د دې تورو د ښو زده کړه د هر چا لپاره، په تېره هغو ته چې د پښتو متنونو له لیکلو او لوستلو سره سروکار لري، اړینه او ضروري خبره ده.

څرګندونه

لکۍ لرونکې (ۍ) او فعلي (ئ) دواړه یو ډول تلفظ لري، خو لکۍ لرونکې (ۍ) په ښځینه نومونو کې اوفعلي (ئ) په فعلونو کې راځي. ددې لپاره چې د نومونو او فعلونو توپیر وشي، دغه بدلون پکې راغلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ په لاندې جملو کې د (ی) تلفظي بېلابېلې بڼې وګورئ او اړوند ټکي ورلاندې کېږدئ:

- تاسی په کوم ټولګی کی یاستئ؟
- زموږ کور ډېر لوی دی.
- د احمد څپلی شکېدلې ده.

۲ـ دا لاندې جملې بشپړې کړئ:

- خپلوي او .... پالل غواړي.
- دوبي ته مې .... راوړل.
- ادې .... تومنه کوي.
- هوسی .... خوري.

۳ـ په لاندې کلمو کې نرمه (ی) په څرګنده (ي) واړوئ او بیا یې تلفظ او د معنا توپیر په ګوته کړئ:

سړی لرګی منګی پردی مریی

٤ـ په لاندې کلمو کې د (ی) ګانو نومونه ولیکئ:

خولی، منګی، لرګی، لیکئ، څې

٥ـ پنځه مؤنث نومونه ولیکئ چې په پای کې یې لکۍ لرونکې (ۍ) راغلې وي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د مور او پلار د حقونو په اړه یو څو کرښې ولیکي او بیا دې په متن کې پورته ټولې نومول شوې (ی) ګانې په نښه کړي او په بله ورځ دې په ټولګي کې د نورو ترمخه ولولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم لوست

ملي مشر، میرویس نیکه

د افغانستان د تاریخ په پاڼو کې یو شمېر داسې نومیالی څېرې شته چې کارنامې او یادونې یې په زرینو کرښو لیکل کېږي. په دغو نامتو څېرو کې د میرویس نیکه څېره ډېره ځلانده او تلپاتې ده. په دې لوست کې به د افغانستان د تاریخ د دغه نومیالي او مهم شخصیت په هکله یو مطلب ولولئ.

- د میرویس نیکه ستره ځانګړتیا کومه وه؟
- میرویس نیکه څنګه واکمن و؟
- میرویس نیکه له کومې لارې مشرۍ ته رسیدلی و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

میرویس نیکه زموږ د هېواد ملي مشر او نومیالی واکمن و. د اټکل له مخې په (۱۰۸٤هـ . ق . ۱٦۷۳ میلادي) کال کې زیږېدلی دی. پلار یې شالم خان نومیده. شالم خان د کندهار د هوتکو د قبیلې یو منلی مشر و. میرویس نیکه د وخت زیاتره دیني زده کړې په کوچنیوالي کې سرته رسولې وې. په زلمیتوب کې یې د سوداګرۍ په کسب پیل وکړ. په دې توګه یې ډېرو ځایونو ته سفر وکړ. د سفرونو په ترڅ کې د بېلا بېلو خلکو او ولسونو له حال احوال څخه خبر شو. پوهه، تجربه او معلومات یې لا زیات کړل.

په (۱۱۰٦هـ . ق) کال کې د صفوي شاه حسین د واکمنۍ په پېر کې ګرګین د کندهار حاکم و. ګرګین ډېر ظالم سړی و. د کندهار پر اوسیدونکو یې زیات زور او زیاتی کاوه. د خلکو شکایتونه او عرضونه چا نه اورېدل. د افغانانو د دغه مهال زیاتره مشران او لویان صفوي یرغلګرو بندیان کړي یا وژلي وو. د خلکو سترګې یوازې میرویس خان ته اوښتې. میرویس خان چې تر دغه مهاله په سوداګرۍ بوخت و، د خلکو غوښتنو ته یې غاړه کېښوده. هغه له سوداګرۍ څخه ملي خدمت غوره وباله او د خلکو او قومونو تر منځ د اختلافونو په لیرې کولو یې پیل وکړ. خلک یې د ملي یووالي تر بیرغ لاندې راټول کړل.

میرویس خان د خپلې پوهې اوتدبیر له مخې ځان ګرګین ته نژدې او د هغه باور یې پر ځان پیدا کړ. له دې وروسته میرویس خان اصفهان ته سفر وکړ. هغه چې ډېر پوه، زړور او زبور سړی و، ډېر ژر یې د اصفهان په دربار کې نفوذ وکړ. ځان یې په هغوی باندې د افغاني قبیلو د مشر او د ګرګین د سلاکار په توګه ومانه. نوموړی له یو سپارښت لیک سره بېرته کندهار ته راستون شو.

میرویس نیکه له بېرته راستنېدو وروسته د قومونو تر منځ د اختلافونو د له منځه وړلو لپاره هلې ځلې چټکې کړې. ګرګین ځان له خطر سره مخامخ ولید. وارخطا شو او میرویس خان یې بندي اصفهان ته ولیږه. میرویس خان هلته د خپلې پوهې، تدبیر، فصاحت، بلاغت او قوي منطق له لارې ډېر ژر له بند څخه خوشې او د حج د فریضې د ادا کولو اجازه یې هم ترلاسه کړه. د حج پر مهال یې د هغه ځای له وتلو عالمانو سره ولیدل او د ګرګین زور

(c) ketabton.com: The Digital Library

زياتی يې هغوی ته بيان کړ او له هغوی څخه يې د يو ظالم حاکم په وړاندې د يو پاڅون لپاره شرعي فتوا وغوښتله. اصفهان ته راستون او له صفوي دربار څخه يې د خپلې مشرۍ او ګرګين ته د مشورې ورکولو فرمان تر لاسه کړ.

کندهار ته له راستنېدو وروسته يې يو شمېر قومونه د صفوي واکمنۍ په وړاندې مخالفتونو ته وهڅول. بيا يې د يو ملي پاڅون له لارې ګرګين وواژه او د هغه لښکر يې تارومار کړ. په دې توګه پر کندهار باندې د يرغلګرو واک پای ته ورسيد. ميرويس خان په (۱۱۱۹هـ . ق) کال کې د کندهار په کوکران کې د افغانانو د يوې ملي جرګې له لارې په مشرۍ وټاکل شو، او د يو ملي خپلواک ولسي حکومت بنسټ يې کيښود.

ميرويس نيکه په ډېره پوهه اوتدبير د هېواد د ملکي او پوځي چارو په سمبالښت پيل وکړ. شاوخوا سيمې يې په خپل حکومت پورې وتړلې. د ټولو ميشتو قومونو او قبيلو د ملي يووالي لپاره يې نه ستړې کيدونکې هلې ځلې وکړې. د ميرويس نيکه ستره ځانګړتيا دا وه چې هغه د خپل ژوند تر پايه هيڅکله ځان د پاچا يا امير په توګه نه ښود او نه يې درباري تشريفات خوښول، بلکې د يو ملي مشر په توګه يې له هر چا سره غوره سلوک کاوه. هر چا خپل عرض او فرياد له ستونزو پرته تر هغه رسولی شو. له همدې امله يې د افغان ولس په زړه کې ژور ځای نيولی او له ډېره درنښته اوګرانښته خپل دغه نوميالی مشر د ((نيکه)) په درانه لقب لمانځي.

ميرويس نيکه د يو ملي مشر په توګه افغان ولس ته له اوو - اتو کالو نه هيريدونکي خدمت او وياړلو کارنامو څخه وروسته په (۱۱۲۷ هـ . ق . ۱۷۱۸م.) کال کې وفات او د کندهار د نوي ښار لويديځ ته د ((کوکران)) په کلي کې خاورو ته سپارل شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډیز:

میرویس نیکه یو ملي مشر و. له کوچنیوالي په زیرکتیا او پوهې مشهور و. هغه مهال پښتانه له یو شمېر ملي ستونزو سره مخامخ وو. له یوې خوا قومي مشران په خپلو کې مخالف وو او له بلې خوا په کندهار کې د شاه حسین صفوي د حکومت حاکم، ګرګین له خلکو سره ناوړه چال چلند کاوه. هغوی به یې په یو او بل نامه ځورول. یو شمېر قومي مشران یې بندیان کړي وو. لنډه دا چې وضعه ډېره کړکېچنه وه. په دې وخت کې پښتنو میرویس نیکه ته مخ واړاوه. دغه نومیالي مېړه هم ملي خدمت له خپل شخصي خدمت څخه غوره وباله. ملا یې وتړله، د ډېرو ستونزو له ګاللو وروسته یې د ولس په مرسته دښمنان مات کړل او د ملي افغاني حکومت بنسټ یې کېښود. افغانانو د یوې ملي جرګې له لارې میرویس نیکه د هغه د غوره خدمتونو د سرته رسولو له کبله د ملي مشر په توګه وټاکه.

فعالیتونه

۱ـ په متن کې ورته او متضادې کلمې ولټوئ.

۲ـ د لاندې نوو کلمو معنا د کتاب په پای کې پیدا او په جملو کې یې وکاروئ: واکمن، ترجیح، نومیالی، منلی، ویاړ، اټکل، یرغلګر، پاڅون، پېر.

۳ـ د جرګې په اړه خبرې وکړئ.

٤ـ زده کوونکي دې په دوو ډلو وویشل شي. هره ډله دې د میرویس نیکه د ژوند په اړه خبرې اترې وکړي.

۵ـ زده کوونکي دې د پورته متن په لومړي پراګراف کې (ی ګانې) ولټوي او ودې وایي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې کوم ډول (ی ګاڼې) دي.

٦_ زده کوونکي دې ووايي چې له يوه هېواد څخه د پرديو د شړلو لار د ولس په څه شي کې نغښتې ده؟

٧_ زده کوونکي دې يوه ملي جرګه تمثيل کړي. هغوی دې موضوع پخپله يا د ښوونکي په مرسته وټاکي او د بېلا بېلو مشرانو د خبرو اترو له لارې دې د حل يوه لاره راوباسي.

٨_ زده کوونکي دې يو يو د ملي مشر ځانګړتياوې بيان کړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د تر لاسه شوو معلوماتو په رڼا کې د ميرويس نيکه په اړه په خپلو کتابچو کې يو څو کرښې وليکي.

د ميرويس نيکه وينا:

((عقل او حکمت يوازې په ناز او نعمت کې نه دی او نه يوازې د نعمت د خاوندانو په دماغو کې ځای لري. زموږ په غرو کې هم عاقلان او حکيمان شته))

(c) ketabton.com: The Digital Library

زده کوونکي دې لاندې شعر ولولي او خوند دې ترې واخلي:

ورځ

له جهانه تیاره ورم رڼا راوړمه
د غفلت له خوبه خلك پاڅومه
هنګامه د ژوندون ګرمه کړم عالم کې
حرکت او کار ته هر څوك رابلمه
شوق د کار هومره په زړونو کې پیدا کړم
چې غرمو کې په دهقان یوې کومه
څوك په غرونو خېژوم په سختو لارو
په چا باندې درانه پیټې بارومه
ټول عالم کړم سرګردان او ناقراره
خو د زجر سره اجر ورکومه
محرك زه د انسان د ارادو یم
دا ویده عالم له خوبه ویښومه
که ژوندون فعالیت او حرکت وي
په جهان کې زه دغه اثر لرمه
وخت د سعې او عمل د کار او زيار یم
چې وزګار مې نیوی نه شي هغه ښکار یم

ګل پاچا الفت

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپږم لوست

کلمه، نوم او ډولونه يې

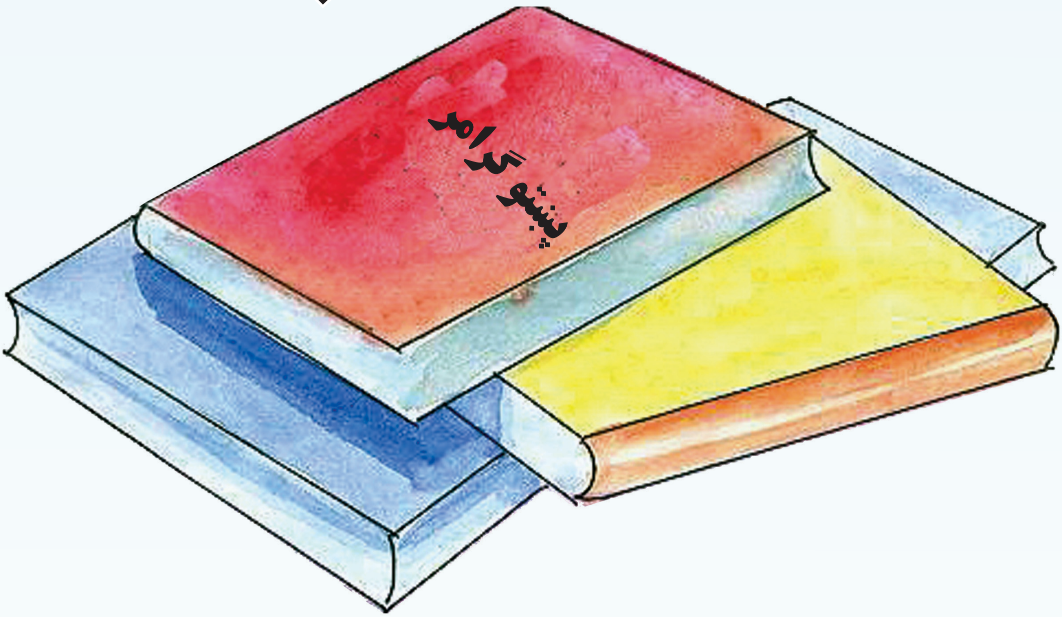

■ کلمه څه ته وايي او له جملې سره څه توپير لري؟
هغه لفظ چې د يوې معنا د افادې لپاره له خولې راوځي، کلمه نوميږي.
هغه کلمې چې کلام جوړوي، د کلام توکي نوميږي او د کلمې ډولونه هم ورته وايي. جمله لږ تر لږه له دوو کلمو څخه، چې معنا څرګنده کړي، جوړيږي. په پښتو کې د کلمې ډولونه يا د کلام توکي له نوم، ضمير، صفت، فعل، قيدونو او اداتو يا تورو څخه عبارت دي.

■ نومونو په ژبه کې کومې اسانتياوې رامنځته کړې دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوم:

دا سړی خورا نیک خویه دی.

احمد زما پوروړی دی.

زرغونه ښه ښایست لري.

ایمل ستا پخوانی ملګری دی.

دا تیږه ډېره درنه ده.

په پورته جملو کې هغو کلمو ته پام وکړئ چې کرښه ورلاندې کښل شوې ده.

نوم هغه کلمه ده چې پرته د زماني له ښوولو یو څوک، یو څیز او یا یو شی ونوموي، لکه په پورته کلمو کې سړی، احمد، زرغونه، ښایست، ایمل او تیږه.

نوم د معنا او مفهوم له مخې پنځه ډولونه لري، لکه: خاص نوم، عام نوم، ذات نوم، معنا نوم، جنس نوم، جمع نوم.

پوښتنه

خپل شاوخوا ته وګورئ او د شخص، څیز یا ځای نومونه په ګوته کړئ.

د نوم ډولونه:

۱ــ خاص نوم:

په لاندې جملو کې نومونو ته پام وکړئ او وګورئ چې څه راز شیان نوموي:

احمد شاه بابا د معاصر افغانستان بنسټ ایښودونکی دی.

ننګرهار د ګلوهار دی.

ملالۍ د میوند د جګړې اتله پښتنه وه.

هند ډېر لرغونی تاریخ لري.

ایران زموږ ګاونډی هېواد دی.

په پورته جملو کې احمدشاه بابا، افغانستان، ننګرهار، ملالۍ، میوند، هند او ایران

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسې نومونه دي چې د اورېدو پر مهال يې فکر هماغه لوري ته ځي او سمدلاسه هماغه خلك، ښارونه او يا هېوادونه درېه زړه کيږي.

په دې توګه خاص نوم (ځانګړی نوم) هغه نوم دی چې يو ځانګړی شخص، شيز يا ځای ونوموي.

پوښتنه

د خپل ټولګي دننه يا بهر کوم شخص، شيز يا ځای چې خاص نوم په ګوته کړي، پيدا او د ټولګي په وړاندې يې ووايئ.

۲_ عام نوم:

لاندې جملې ولولئ او نومونو ته يې پام وکړئ.

دا يو تکره هلك دی.

هېواد پر هر چاګران دی.

سږکال د وچکالۍ له امله کابو ټول خاروي مړه شول.

دا ښځه او سړی څوك پېژنې؟

په پورتنيو جملو کې هلك، هېواد، خاروي، ښځه او سړی داسې نومونه دي چې په يو ځانګړي شخص يا شيز باندې دلالت نه کوي او د اړوند جنس ټول غړي څرګندوي. دغو نومونو ته عام نوم ويل کيږي.

عام نوم داسې يو شی يا شيز نوموي چې ځانګړی يا خاص نه وي، لکه په پورته جملو کې درکړل شوې بېلګې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه

زده کوونکي دې د ټولګي دننه او بهر شیانو، خلکو او ځایونو ته پام وکړي چې کوم عام نومونه پیدا کولی شي.

۳ـ ذات نوم:

دا جملې ولولئ او هغو کلمو ته پام وکړئ چې کرښه ورلاندې کښل شوې ده:

ډېره درنه ده، که مالوچ؟

د څا اوبه ډېرې یخې وي.

دومره لوړ غږ! ستونی به دې وشکېږي.

پورته جملې وګورئ او هغو کلمو ته ځیر شئ چې کرښې ورلاندې ایستل شوې دي.

ذات نوم یو حس کېدونکی شی راښیي. یا په بله وینا داسې یو نوم نوموي چې زموږ په حواسو حس کېدای شي او بهرنی وجود ولري، لکه : ډبره، مالوچ، لرګی، څا، اوبه، ستونی.

پوښتنه

یوه ډله زده کوونکي دې د ښوونځي په چاپېریال کې د ذات نومونه پیدا او د نورو زده کوونکو په وړاندې دې یې ووایي.

۴ـ معنا نوم:

لاندې جملې ولولئ:

دا خپل ښایست راپورې اور شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتیا د نېکمرغه ژوند ضامنه ده.

داسې هیله مې درخخه نه کېده.

ننګ، پت او میرانه پښتنې دودونه دي.

رخه د خوښۍ مخه نیسي.

خدای ﷻ دې له درد، غم او اندېښنې څخه لېرې لره.

د معنا نوم په یو غیر محسوس څیز یا په یوې پدیدې پورې اړه لري او هغه نوموي، یعنې هغه څیز نوموي چې بهرنی وجود نه لري، لکه په پورته جملو کې ښایست، روغتیا، هیله، ننګ، پت، مېړانه، رخه، خوښي، درد، غم، اندېښنه.

پوښتنه

د زده کوونکو يوه ډله دې داسې نومونه ووايي چې بهرنی وجود ونه لري.

۵ـ جنس نوم:

وخت لکه سره زر دی.

که اوبه نه وي، ژوند به نه وي.

جوار او غنم د افغانستان کرنیز محصولات دي.

بې تېلو څراغ نه بلېږي.

په پورته جملوکې د کرښې له پاسه کلمو ته څېر شئ او وګورئ چې څه راز نومونه دي؟

هغه نوم چې نه شمېرل کېږي مفرد او جمع یې یو څېر وي، د جنس نوم ورته وايي، لکه په پورته جملو کې سره زر، اوبه، غنم، جوار او تېل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوښتنه

تاسو په خپل ټولګي یا د ښوونځي په انګړ کې داسې نومونه په ګوته کولای شئ چې ونه شمېرل شي؟

٦ـ جمع نوم:

د سرې میاشتې ملي ټولنه له بېوزلو کورنیو سره مرسته کوي.

دا رمه د باتور کاکا ده.

افغان ولس له برمه ډکه مخینه لري.

دا نوم په څرګنده د لفظ له مخې یو مفرد نوم دی، خو په معنا کې یوه ډله یا ټولی نوموي او جمع نوم ورته وایي، لکه : ټولنه، ولس، رمه او نور. په پښتو کې جمع نوم د ډېرو ډلو په لحاظ بیا هم جمع کېږي، لکه : ټولنې، ولسونه، رمې.

پوښتنه

د زده کوونکو یوه ډله دې له خپلو شاوخوا شیانو څخه د جمع نوم پیدا او نورو زده کوونکو ته دې یې ووایي.

نوم د شمېر له مخې په دوه ډوله دی، مفرد او جمع.

١ـ مفرد نوم:

په لاندې جملو کې هغو نومونو ته پام وکړئ چې کرښه ترې لاندې ایستل شوې ده:

دا هلک ولې ځانته راغی، هغه نور څه شول؟

د دې باغ دا یوه ونه خرابه ده، هغه نورې ښې دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورې او قلم خاوند، خوشحال خټک د پښتو وتلی شاعر او ادیب و.

مفرد نوم هغه نوم دی چې د یوې ډلې په یو شخص یا یو څيز دلالت وکړي، لکه په پورته جملو کې هلک، باغ، ونه، قلم، خاوند، شاعر.

۲ـ جمع نوم:

لاندې جملې ولولئ او هغو کلمو ته پام وکړئ چې کرښه ترې لاندې ايستل شوې ده:

دا هلکان څوک دي؟

زموږ د کلي باغونه خراب او ونې يې ټولې وچې شوي دي.

د مال او دولت خاوندان تل له بېوزلو سره مرسته کوي.

په پورته جملو کې هلک په هلکانو، باغ په باغونو، ونه په ونې، خاوند په خاوندان اوښتي او د جمع حالت يې نيولی دی.

په دې توګه ويلی شو، جمع نوم هغه نوم دی چې د یوې ډلې له يو څخه زيات اشخاص يا شيان ونوموي، لکه: هلکان، نجونې، ونې، قلمونه او نور.

په پښتو کې د مفرد نوم جمع کول ځانته قاعدې لري. نارينه نوم ځانته او ښځينه نوم ځانته د خپلو قاعدو له مخې جمع کېږي.

پوښتنه

زده کوونکي دې په دوه کسيزو ډلو کې يوتن د مفرد نوم ووايي او بل دې هغه نوم جمع کړي.

فعاليتونه

۱ـ

- زده کوونکي دې ووايي چې کلمه له جملې سره څه توپير لري؟ څو مثالونه دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړاندې کړي.

- نوم څه ډول کلمه ده؟ څو مثالونه يې په ټولګي کې ووایاست.
- د نوم ډولونه کوم دي؟ يوازې نومونه يې واخلئ.

۲ـ

- په متن کې دا راغلې کلمې : افاده، سرېتوب، وچکالي، توکی، پورورړی، پت، توپير، چابک، مېړانه معنا او په مناسبو جملو کې يې وکاروئ.
- وګورئ، په متن کې د کلمو په پای کې د (ی ګانو) کومې بڼې راغلي، ويې ليکئ.

۳ـ

- د دې لاندې مفردو نومونو جمع حالت وليکئ: کتاب، هلک، باغ، قلم، نوم، کلمه.
- د خاصو نومونو يو څو بېلګې ووايئ.
- جنس نوم څه ته وايي؟ بېلګې يې وليکئ.

۴ـ

- د زده کوونکو يوه ډله دې مفرد نومونه ووايي او بله ډله دې د هغه نومونو د جمعې حالت ووايي.
- زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي، يوه ډله دې له بلې څخه د عام نوم او د جنس نوم پوښتنې وکړي او هغه بله ډله دې هغه نومونه ووايي.
- لاندې څو نومونه درکړل شوي، تاسو ووایاست چې هغه کوم ډول نومونه دي: جلال اباد، زرمينه، مالوچ، ښايست، ټولنه، هلکان، پسرلی، واوره، غنم.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په کور کې يو متن وليکي او د پورته يادو شوو نومونو ټول ډولونه دې په کې وکاروي او په نښه دې کړي. سبا دې هغه په ټولګي کې ووايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اووم لوست

بلخ، د مدنیت زانگو

- بلخ ته ولې د مدنیت زانگو وايي؟

بلخ یا بخدي زموږ د هېواد یو لرغونی ښار دی. بلخ د هېواد په شمال کې د آمو د سیند تر څنګ پروت دی، له ډېرو سمسورو او حاصل خېزو ولایتونو څخه ګڼل کیږي. بلخ په تاریخونو کې په ډېر ویاړ او ښه نوم یاد شوی، له دې امله ورته ام البلاد (د ښارونو مور) ویل شوی دی. بلخ د مېړنیو خاوره وه. رستم له همدې ځایه پورته شوی دی چې د فردوسي په شهنامه کې د دې سیمو اتل و. اریایان د خپل مدنیت په لومړي پړاو کې دې ځای ته رارسیدلي او دلته میشت شوي دي (۲۸۰۰ق. م.). د بلخ تاریخي ښار د هېواد تېر ویاړ را په زړه کوي.

- ستاسو په اند به بلخ څومره تاریخي مخینه ولري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلخ په ځینو لیکنو کې په (باختریش) یادشوی دی. د تاریخ په ډېرو پاڼو کې بلخ د ام البلاد، یعنې د اریانا او افغانستان لومړنی ټاټوبی او د ښکلو او لوړو بیرغونو د ښار په نوم یاد شوی دی. د بلخ تاریخي مخینه له میلاد څخه دمخه څه ناڅه دوه زره اته سوه کالو ته رسیږي.

د بلخ یا بخدي کلا د وارا (ارګ) په نامه هم یاده شوې ده. دا ځای د اریانا لومړنی استوګنځی او پلازمېنه وه. دا پلازمېنه لومړنی ټاټوبی و چې اریایي پاچا، یما د هغې بنسټ ایښی و. وارا د خوندي اوسېدو ځای معنا لري چې بیا وروسته د کور، ماڼۍ او معبد په نومونو هم کارول شوې ده.

د اریانا دایرة المعارف د لیکنې له مخې هغه خرابې چې د بلخ د شاوخوا په څو کیلومترۍ کې لیدل کیږي، د دغه ځای دبدبه او تاریخي عظمت په سترګو کې مجسموي. د هغې له پاته شونو او اثارو څخه د بلخ بالاحصار، د بالاحصار د مدخل برج عیاران، یو پنډ او لوی دیوال، لوی منارونه او د خاورو یوه غټه غونډۍ د یادونې وړ دي. د بلخ نهه ګونبدي جومات په بلخ کې پروت دی او د ځینو څېړونکو په وینا د افغانستان اسلامي ابداتو ډېره پخوانی ابده ګڼل کیږي او په اتمې پېړۍ پورې یې تړي.

اوسنی بلخ چې مزار شریف یې ولایتي مرکز دی، پخواني بلخ ته نژدې ودان شوی دی. د بلخ پخواني یادګارونه زیاتره د بلخ په ولسوالۍ کې تر سترګو کېږي. خلګ یې له علم او پوهې سره مینه لري. زیاتره پخواني پوهان، عارفان او شاعران په دې لرغوني ولایت کې تېر شوي دي.

علي کرم الله وجهه منسوبه روضه هم د مزار شریف په ښار کې موجوده ده. دا ښکلې او له شان او شوکته ډکه مقبره د هرات د تیموریانو د وخت له شاهکارونو څخه شمېرل کیږي. دا روضه د مزار شریف د ښار د پرمختیا لامل شوه، خو د ام البلاد بلخ له ښار څخه اوس له ځینو کنډوالو او د کلا له خرابیو پرته نور څه نه دي پاتې.

د مولانا جلال الدین محمد بلخي، ناصر خسرو بلخي، رابعه بلخي، ابن سینا بلخي او نورو د زیږېدو ټاټوبی د بلخ لرغونی ولایت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلخ په ولایت کې معارف پر مختللی دی. په هرې ولسوالۍ کې د هلکانو او نجونو ښوونځي شته او زیات شمېر زده کوونکي ورته ځي راځي. یو پوهنتون هم لري چې د بلخ پوهنتون په نامه یادېږي.

د متن لنډیز:

بلخ د افغانستان لرغونی ښار دی. ډېر بډای مدنیت یې درلود. تاریخي مخینه یې له میلاد څخه دمخه تر (۲۸۰۰ ق.م) کلونو پورې رسېږي. بلخ هغومره ښایسته ښار و چې د ښارونو د مور یا ام البلاد په نامه یې شهرت درلود. د بلخ پخوانی ښار په ځینو لیکنو کې د (باختریش) په نامه یاد شوی دی. د تاریخ په ډېرو پاڼو کې بلخ د ام البلاد، یعنې د اریانا او افغانستان لومړنی ټاټوبی او د ښکلو او لوړو بیرغونو د ښار په نوم یاد شوی دی. هغه خرابې چې د بلخ د شاوخوا په څو کیلومترۍ کې لیدل کیږي، ددغه ځای دبدبه او تاریخي عظمت په سترګو کې مجسموي. د بلخ نهه ګونبدی جومات په بلخ کې پروت دی او د ځینو څېړونکو په وینا د افغانستان اسلامي آبداتو ډېره پخوانۍ آبده ګڼل کیږي او له اتمې پېړۍ سره تړاو لري.

فعالیتونه

۱- زده کوونکي دې په پورته لوست کې:

- خاص نومونه پیدا کړي.
- مترادفې کلمې دې ولټوي.
- د (ی ګانو) مختلف ډولونه دې په نښه کړي.
- د بلخ د نومیالیو پوهانو، لیکوالو او شاعرانو نومونه دې واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

- د بلخ یا بخدي کلا په کوم نوم یاده شوې ده؟
- بلخ ته ولې د ښارونو مور یا ام البلاد ویل کېده؟
- د آریانا لومړنی تاټوبی کوم ځای دی؟
- د لرغوني بلخ بېلابېل نومونه کوم دي؟
- ستاسو په اند به بلخ څومره تاریخي مخینه ولري؟
- علي کرم الله وجهه ته منسوبه روضه چېرته واقع ده؟

۳- زده کوونکي دې د لاندې جملو خالي ځایونه په پنسل ډک کړي:

- د بلخ نهه گونبدي جومات .... پروت دی.
- د افغانستان د اسلامي آبداتو ډېره پخوانی آبده د .... یادېږي.
- د بلخ نهه گونبدي جومات په .... پېړی پورې اړه لري.
- اوسنی بلخ د هیواد په .... کې د .... پروت دی.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د بلخ د لرغونتیا او د افغانستان په تاریخ کې د هغه د ارزښت او اهمیت په هکله څو لنډې جملې ولیکي او بیا دې په دې لیکنه کې نومونه او د (ی گانو) بېلا بېل ډولونه وښیي.

> ښکه خبره وکړه چې په هغې باندې وپېژندل شې او نېک کار وکړه چې د نېکانو په ډله کې وشمېرل شې.
>
> حضرت علي کرم الله وجهه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم لوست

ولسي ادبيات، لنډۍ

■ ولسي ادبيات يا شفاهي ادبيات څه ته وايي؟

ولسي ادبيات د ولسي پوهې او يا ولسي زده کړې برخه ده. د ولسي پوهې لمن خورا پراخه ده او د يو ولس دودونه، عادتونه، کرنه، پوښاک، خصوصيات، کيسې، سندرې او داسې نور شيان پکې شامل دي. ولسي ادب د ټولنې د ادب هغه برخه ده، چې د خلکو په ژبه جاري وي، له يوې خولې نه بلې ته ليږدول شوي او لومړی جوړوونکی يې معلوم نه وي.

■ تاسو تر اوسه د ادم خان او درخانۍ يا د موسیٰ خان او ګل مکۍ په څېر کومه کيسه اورېدلې ده؟

■ وايي چې ولسي ادبيات د يو ولس د ژوند هينداره ده، څنګه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولسي ادبيات

ولسي يا شفاهي ادبيات د ولسي پوهې يا د ولسي زده کړې ښه څرګندويي کوي.
د ولسي ادب په څنګ کې ليکلی ادب پروت دی. ليکلی ادب په يو ځانګړي شاعر يا ليکوال پورې اړه لري. مؤلف يې معلوم، نوم يې خوندي او حق يې ساتلی او محفوظ دی.
د ولسي اثر ليکوال که څه هم لومړی يوشخص وي، خو وروسته د هغه نوم هېرېږي او اثر يې د ټول ولس د ژبې مال ګرځي.
د ولسي ادب او ليکلي ادب تر منځ يو بل مهم توپير دادی چې په ليکلي ادب کې يو ليکوال کوښښ کوي په معياري او نسبتاً منل شوې املاء او انشاء يو شی وليکي، خو ولسي ادب له دغه قيد او شرط څخه وتلی دی او خپله لهجوي ځانګړتيا ساتي. په بل عبارت د ولسي ادب ژبه د ليکلي ادب لپاره د خامو موادو حيثيت لري. يو ليکوال له ولسي ژبې او ادب څخه هم خام مواد اخلي او هغه په ليکلي ادب کې پخوي.
پښتو ولسي ادب د څرنګوالي او ډول له مخې زښت ډېر ډولونه لري. په هره سيمه او هر خېل کې تقريباً خاص ډول سندرې پيداکېدای شي. موږ دلته د هغوی له ډلې څخه يوازې په لنډيو خبرې کوو:

لنډۍ

لنډۍ د پښتو د ولسي ادب يوه بيسارې بډايه پانګه ده. زموږ د ټولنې د ژوند او فکر داسې خوا نشته چې په لنډيو کې غبرګه شوې نه وي. مينه، ښکلا، وصال، بېلتون، خوښي، خواشيني، تېرى، عدالت، سرښندنه، هېوادپالنه او داسې نور په لنډيو کې ځای شوي دي.
لنډۍ چې د ټپې، مسرۍ او ټيکۍ په نومونو هم يادېږي، د پښتنو په هره سيمه، هر کلي او کور کې د ولسي ادب يوه مهمه برخه ده. په هره سيمه کې په خاصو غږونو او ټاکلي ډول ويل کېږي.
لنډۍ د ولسي ادب يوه برخه ده. جوړوونکي يې معلوم نه وي او د ټول ولس مال ګڼل کېږي. په دې ترتيب که لنډۍ واورو، نو بايد د جوړوونکي د نوم فکر يې راسره پيدا نه شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دومره پوهېدای شو چې دا لنډۍ د يو نارينه د زړه اواز دی، که د يوې ښځې.

لنډۍ او متلونه د ټولنې ګډ مال دی او شعر او شاعري د يو شاعرخپل مال.

پښتو لنډۍ دومره ستره زېرمه لري چې د نړۍ په بله ژبه کې به ساری ونه لري. که څه هم تر اوسه په زرګونو لنډۍ راټولې شوي دي، خو بشپړ باور دا دی چې په ولس کې د هغو شمېر په سلګونو زره دی.

لنډۍ د جوړښت له مخې دوه مسرۍ لري. لومړۍ مسرۍ يې نهه او دويمه يې ديارلس سېلابه يا څپې وي.

د پښتو په ولسي ادب، په تېره بيا په لنډيو کې د ښځو ونډه ډېره زياته ده. همدغه لنډۍ دي چې د ويرونو، ودونو او د غم او خوښيو په وختونوکې يې وايي. د لنډيو جوړوونکي هم زياتره ښځې دي. زيات شمېر لنډۍ د هغوی د زړونو د ژورو تاثراتو، خواشينيو او خپګانونو انعکاس کوي. دا لنډۍ د هغوی د زړونو اواز دی، د هغوی د دردمند زړه څګېروی دی او د هغوی د غمځپلې سينې آه دی.

دلته د لنډيو يو څو بېلګې وګورئ:

د نتکۍ لال به پرې خيرات کړم
که مې اشنا په دښمن مات کړل سنګرونه

***

زما د زړه صدف دې مات کړ
څکه تر سترګو مرغلرې تويومه

***

له مانه ولې مرور يې
کم عقله ياره په پردي اختيار کې يمه

***

ګريوان مې ټول په اوښکو لوند دی
ما د جانان له غمه ډېر ژړلي دينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې به ولې اوښکې نه کړي
چې په موسم د خوشحالۍ راغلل غمونه
***

تر توريالي مين به جار شم
چې د غليم په وينو سره کاندي لاسونه
***

په ناموس ننګ په وطن جنګ دی
د وطن جنګ ته په غورځنګ ورځه مينه

څپه

پورته مو د لنډۍ په جوړښت کې څپې يا هجا او سيلاب ياد کړل، دلته يې په لنډه توګه درپېژنو.

څپه، هغه ژبنی واحد دی چې يا يو خپلواک (vowel) غږيز توری وي او يا له يو خپلواک او يو ياڅو بېواکو (consonant) تورو څخه جوړه او په يوځايي ډول له خولې راوځي، لکه ابا، چې دوه څپې لري. لومړۍ يې يوه څپه او يو خپلواک دی او دويمه څپه يې (با) ده، چې له يو بېواک توري او يو خپلواک توري څخه جوړه شوې څپه ده چې دواړه په ګډه يوه کلمه جوړوي.

څپه	۱	۲	۳	٤	٥	٦	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳
لومړۍ مسره	که	په	مې	وند	کې	ش	هيد	نه	شوې				
دويمه مسره	خدای	ږو	لا	له	يه	بې	نن	ګۍ	ته	دې	سا	تې	نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

پښتو ډېر پراخ ولسي ادبيات لري. دغه ولسي ادب چې له ليکني يا تحريري ادب سره توپير لري، د ولسونو او پرګنو د رښتينو هيلو ښکارندوی دی. لنډۍ زموږ د ولسي ادب يوه ډېره په زړه پورې برخه ده. د لنډيو ځانګړی شاعر يا وينا وال نه دی ښکارند او د ټول ولس شريکه پانګه ګڼل کيږي. د منځپانګې له پلوه لنډۍ بيلابيلې موضوعګانې په خپله غوږۍ کې رانغاړي.

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې د لاندې پوښتنو ځوابونه ووايي:

- ولسي ادبيات څه ته وايي؟
- په ولسي پوهه کې کوم شيان شامل دي؟
- ولسي ادب يا شفاهي ادب څنګه له يوه نسل څخه بل نسل ته لېږدول کيږي؟
- ايا د ولسي ادب جوړوونکي يا ويونکي ښکارند دي؟
- د ولسي او ليکلي ادب تر منځ مهم توپير څه دی؟
- د ملالۍ لنډۍ ټول په يادو ياده کړئ او ووايئ چې دغه لنډۍ زموږ په تاريخ کې څه مقام لري.

۲- زده کوونکي دې دا لاندې جملې په پنسل بشپړې کړي:

- لنډۍ، چاربيتې د .... مال او غزل او شعر د ... مال دی.
- د ولسي ادب په څنګ کې .... ادب پروت دی.
- ليکوال خپل خام مواد له .... اخلي.
- ټپه په .... دوله ده، يوه .... او بله ....

۳- زده کوونکي دې په څلورو ډلو ووېشل شي:

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړۍ ډله دې د لنډۍ جوړښت ووايي او په څو بېلګو کې دې بيان کړي.

دويمه ډله دې د لنډۍ برخې بيان او په څو لنډيو کې دې وښيي.

درېيمه ډله دې دا لاندې لنډۍ هجا کړي:

د بنې غرږ راباندې وشو

لکه ډوډۍ په تناره کې وريته شومه

څلورمه ډله دې دا لاندې لنډۍ بشپړې کړي:

۱ـ که په ميوند کې شهيد نه شوې

....

۲ـ جانان مې سر په وطن کېښود

....

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د خپل کور له خلکو او ګاونډيانو څخه لږ ترلږه لس لنډۍ زده کړي، په کتابچه کې دې وليکي او سبا دې په ټولګي کې ووايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم لوست

زده کړه: د ژوند اړتیا

■ موږ ولې لیک او لوست زده کوو؟

لیک لوست د زده کړې په معنا دی. زده کړه انسان ته د یوې موضوع د لیکلو او لوستلو وړتیا ورکوي. هغسې چې د بدن د پیاوړتیا او ودې لپاره بدني روزنه (ورزش)، خواره اهمیت او ارزښت لري، د ذهن او فکر د ودې او پیاوړتیا لپاره زده کړه ارزښت لري. د زده کړې له لارې انسان ځان او جهان پېژني، خپل خدای ﷻ پېژني، د خپل شاوخوا شیان پېژني، ښه له بدو او بد له ښو څخه بېلولای او د دوست او دښمن توپیرکولای شي. د خپل ځان، خپلې کورنۍ او خپلې ټولنې د سوکالۍ او هوساینې لپاره کار کولای شي، خپل وطن ودانولای شي او د خپلو خلکو اوهېوادوالو لپاره د ښه خدمت جوګه کېدای شي.

■ زده کړه د انسان په ژوند کې څه ارزښت لري؟

■ لوستي او نالوستي خلک یو له بله څه توپیر لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ په هېواد کې د زده کړې بهیر په دودیز ډول له ډېر پخوا څخه پیل شوی او په بېلابېلو لارو یې وده او پراختیا موندلې ده. پخوا به هلکانو اونجونو په جوماتونو کې دیني زده کړې کولې. قرآن کریم به یې زده کولو، د هغه په معنا اوتفسیر به یې ځان پوهولو او نورې دیني اومذهبي پوهې به یې تر لاسه کولې، د وخت دودېز کتابونه به یې لوستل چې لیکل او لوستل زده کړي. دې زده کړو ته غیر رسمي یا خصوصي زده کړې ویل کېدې.

د وخت په تېرېدو، د دې زده کړو ترڅنګ رسمي زده کړې پیل شوې. د زده کړې منظمې دورې رامنځته شوې. لکه لومړني ښوونځي، منځني ښوونځي او نور. په دې ښوونځیو کې د ټولنې د اړتیاوو له مخې د ټاکلو هدفونو او موخو د تر لاسه کولو لپاره ټاکلي درسي کتابونه لوستل کېدل. کله به چې له دې ښوونځیو څخه ځوک فارغ شو، نو په ښه ډول به په لیک او لوست پوهیدل او خپلې اړتیاوې به یې پوره کولې.

په هېواد کې عصري زده کړې د امیر شیر علي خان په وخت کې پیل او د امیر حبیب الله خان د پاچاهۍ پر مهال په (۱۲۸۲ هـ . ش . ۱۹۰۳ م.) کال کې په هېواد کې د حبیبیې لېسې په جوړېدو د رسمي او اساسي زده کړو بنسټ کېښودل شو. اوس دا زده کړې ډېرې پراخې شوې. پر لومړنیو او منځنیو زده کړو سربېره ثانوي زده کړې، مسلکي زده کړې، د لوړو زده کړې او لوړې زده کړې هم شته. په ملیونونو هلکان او نجونې پکې لوست لولي او د هېواد لپاره دیني عالمان، قاضیان، ښوونکي، طبیبان (ډاکټران)، انجینران، اقتصاد پوهان او نور روزي.

همدا زده کړې د هېواد د ودانۍ، پرمختګ او د هغه د اوسیدونکو د هوسا او سوکاله ژوند بنسټ او تهداب جوړوي.

د متن لنډیز:

زده کړه د انساني ژوند د نېکمرغۍ کونجي ده. هغسې چې ورزش د بدن د ودې لپاره ارزښت لري، همداشان زده کړه د انسان د فکر او ذهن له ودې او پراختیا سره مرسته کوي. زده کړه له انسان سره مرسته کوي چې ښه له بدوڅخه توپیر کړي. زده کړه انسان لوړو پوړیو (مدارجو) ته رسوي. زده کړه د ژوند یوه ډېره مهمه اړتیا ده. بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زده کړې ژوند په تورتم کې اوسېدو ته پاتې کېږي. په تورتم کې انسان خپله شاوخوا نه شي ليدلای. د شيانو د ليدلو لپاره رڼا ته اړتيا ده. ژوند لکه تياره ډگر او زده کړه لکه ډيوه ده، چې په برکت يې انسان هرڅه ليدلای شي. زموږ په هېواد کې د زده کړې بهير په دوديز ډول له ډېر پخوا څخه پيل شوی او په بېلا بېلو لارو يې وده او پراختيا موندلې او تر اوسنۍ کچې رارسېدلې دی. لنډه دا چې د ژوند ټولې نېکمرغۍ او خوشحالي په زده کړې کې چې ښه روزنه ورسره مل وي نغښتې دي. موږ ټول بايد هم پخپله او هم د کور او گاونډ نجونې او هلکان زده کړې او ښې روزنې ته وهڅوو او د هغې په گټو يې وپوهوو. پرې نه ږدو چې يو هلک او نجلۍ هم له زده کړې بې برخې پاتې شي.

فعاليتونه

۱- زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

- که د بدن ودې ته ورزش او تمرين ارزښت لري، د ذهن ودې ته څه شی ارزښت لري؟
- د انساني ژوند د نېکمرغۍ کونجي څه شی ده؟
- دوديزې زده کړې څه ته وايي؟
- موږ ولې زده کړه کوو؟

۲- زده کوونکي دې په څلورو ډلو ووېشل شي او هره ډله دې د لاندې پوښتنو يوې ته تشريحي ځواب ووايي:

لومړۍ ډله: د پوهو اوناپوهو خلکو توپير په څه کې دی؟ ايا هغوی يو تر بله برابر دي؟ بيان يې کړئ.

دويمه ډله: زموږ په هېواد کې د زده کړې بهير څنگه وده موندلې ده؟ په خپله ژبه يې بيان کړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درېمه ډله: د اوسنيو زده کړو بهير او د هغې له لارې د ټولنې د اړتياوو د پوره کولو لپاره کافي دي؟ په اړه خبرې وکړئ.

څلورمه ډله: ستاسو په اند يو انسان ولې بايد تل د زده کړې لورته هڅه وکړي، څه ګټه لري؟ په تفصيل پرې خبرې وکړئ.

۳- هر زده کوونکی دې په پورته لوست کې د معنا نومونه ولټوي او ودې يې ليکي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په خپلو کورونو کې د زده کړې د ارزښت په هکله پنځه کرښې مقاله وليکي او بله ورځ دې د ټولګيوالو په وړاندې ولولي.

زده کړه له کوره تر ګوره

وايي: يو دوست د يوعالم د ناروغۍ پر مهال د پوښتنې لپاره د هغه کور ته ورغی. عالم چې د ځنکدن په حالت کې و، له خپل دوست څخه يې د يوې مسئلې پوښتنه وکړه. دوست يې ورته ووېل، ته د ځنکدن په حالت کې يې، په مسئله څه کوې؟ عالم ورته ووېل: ((دا به ښه وي، چې پر دې مسئلې باندې پوه شم او بيا مړ شم))

لسم لوست

لیکدود او اړتیا یې

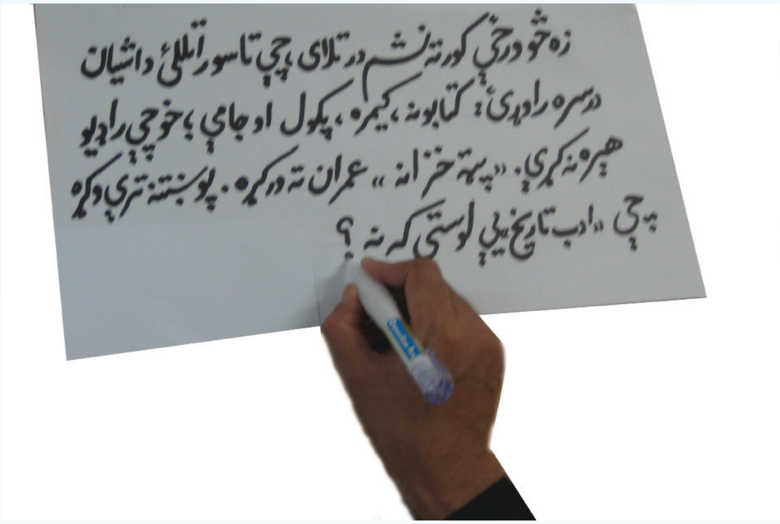

په تېرو ټولګیو کې مو یو شمېر کلمې او د هغو د کره لیکلو بڼې ولیدې. دا هم درته څرګنده شوه چې د زده کړې لپاره باید په سم او کره لیکلو او لوستلو ویوهېږئ. په هره ژبه کې د وینا او لیک تر منځ توپیر شته. هغسې چې خلک خبرې کوي، په لیک کې نه لیکل کیږي. سم لیکل ځانته یو معیار لري او دا معیار د ژبې د قاعدو له مخې رامنځته کیږي. د دې لپاره چې په لیک او لوست کې له ګډوډۍ سره مخامخ نشو، نو لا زمه ده چې دغه معیارونه زده او په لیک لوست کې یې په پام کې ونیسو.

- که مو د کلموسم لیکل زده نه وي، ایا سمه لیکنه کولای شو؟
- څنګه کولای شو چې د سم لیکلو او سم لوستلو ژبنی وړتیا ولرو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

املا او لیک

د تورو، کلمو، اشارو او لیک نښو د لیکلو طریقې ته املاء وايي چې په پښتو کې یې لیکدود بولي. په بله معنا په سمه بڼه د خپلو خبرو یا د بل د خبرو لیکلو ته املاء وايي. سم لیکل د سم تلفظ له مخې کیږي. ناسم تلفظ ناسم لیکل رامنځته کوي. په هره ټولنه کې د خلکو وینا او لیکنې تلفظ یو څه توپیر لري.

څرنګه چې لیکلې ژبه د لیکلو د طرز او د هغو د نښو له پېژندنې پرته منځ ته نشي راتلای، له دې امله باید د هغې لارې چارې زده کړو.

کلمې چې د انسان له خولې راوځي، که د تورو په بڼه ولیکل شي، لیکنه بلل کېږي.

خروشتي او یوناني لیک چې تراسلام دمخه په افغانستان کې دود و، د اسلام د سپېڅلي دین په راتګ سره له منځه لاړ او خپل ځای یې عربي لیکدود ته پرېښود.

د عربي لیکونو له ډلې څخه دوه ډوله لیک، یعني نسخ او نستعلیق د پښتو غږونو لپاره ومنل شو او د سلطان محمود غزنوي په وخت کې د هغه د وزیر حسن میوندي په لارښوونه د قاضي سیف الله په وسیله د پښتو د ځانګړو تورو لپاره مخصوصې نښې تنظیم شوې . د پښتو د غږونو د ښو په لیکلو کې وخت په وخت بدلونونه راغلي دي. کله کله په دې برخه کې ځینې اختلافات هم رامنځته شوي، خو د پښتو ژبپوهانو او عالمانو د هڅو او پاملرنو له امله دغه اختلافات ډېر ژر له منځه تللي او د پښتو د غږونو او کلمو د لیکنې لپاره یوه کره او واحده بڼه رامنځته شوې ده.

پښتو الفبې دا لاندې دېرش توري لري:

ا، ب، پ، ت، ټ، ج، ځ، څ، خ، د، ډ، ر، ړ، ز، ژ، ږ، س، ش، ښ، غ، ك، ګ، ل، م، ن، ڼ، و، هـ، ی، ي، ې، ۍ، ئ.

د عربي ژبې دا لاندې لس توري هم په پښتوکې په دخیلو کلمو کې کاریږي:

ث، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، ف، ق

پښتو داسې اته توري لري، چې هغه په دري او عربي ژبو کې نشته او هغه دا دي:

ټ، څ، ځ، ړ، ږ، ډ، ښ، ڼ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډیز:

املا او لیک د یوې ژبې د سمې لیکنې لارې ته وایي. هره ژبه ځانته لیکدود لري. دا لیکدود د هغې ژبې په ټولو لیکنو کې کارول کیږي. موږ په خپل ګړ دود او لهجه کې یو راز خبرې کوو، خو په لیکنو کې بیا هغه ډول نه لیکو، لکه: ((څه کی؟)) سمه او لیکنۍ بڼه یې (څه کوې؟) ده. ((الکه الته ورشه)) سمه او لیکنۍ بڼه یې ((هلکه هلته ورشه.)) دې ته لیکنۍ بڼه وایي. په واحد لیکدود کې د ژبې له لهجو او ځانګو څخه هغه بڼه را اخلي چې لیکل یې اسانه وي او له بلې کلمې سره یې معنا ګډه نشي.

فعالیتونه

۱_ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووایي:

- املا څه ته وایي؟
- له اسلام دمخه په پښتونخوا کې کوم لیک مشهور و؟
- په افغانستان کې د اسلام له راتګ څخه وروسته کوم لیک دود شو؟
- ایا د ولس ژبې ته لیکنۍ ژبه ویلی شو؟
- لیکلې ژبه څه شي ته وایي؟

۲_ زده کوونکي دې د لاندې جملو تش ځایونه په مناسو کلمو په پنسل ډک کړي:

- پښتو الفبې .... توري لري.
- د پښتو ژبې .... توري په درې کې نه کارول کیږي.
- د عربي ژبې .... توري په پښتو لیک کې کارول کیږي.
- لیک تر ژبې .... راپیدا شوی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳_ زده کوونکو دې په دریو ډله وویشل شي:

لومړۍ ډله دې په لوست کې بېلا بېلې (ی ګانې) په نښه کړي.

دویمه ډله دې په پورته لوست کې خاص نومونه په ګوته او د نورو ترمخه دې یې ووایي

درېیمه ډله دې په پورته لوست کې پنځه عام نومونه په نښه او په ټولګي کې دې یې ولولي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې هڅه وکړي، د کورنۍ د غړو په مرسته داسې کلمې پیدا کړي چې د تلفظ او لیکلو تر منځ یې توپیر وي. دا کلمې دې یو په بل پسې ولیکي او ټولګي ته دې یې راوړي.

له ګناهـ تـل پرهېز کړه — له فساده ډېر ګـــریز کړه
ګـناه مـه ګڼه حقـــیره — که کمکۍ وي که کبیره
استخفاف[1] د ګناه جانه — سړی باســـي له ایمـانه

ملا فیض محمد مرحوم (د موسهي اخوندزاده)

((فیض محمد اخونزاده د کابل د موسهي ولسوالۍ اوسیدونکی او د دیارلسمې هجري پیړۍ له نومیالیو دیني پوهانو، ملي غازیانو، لیکوالو او شاعرانو له ډلې څخه دی. د امیر شیر علي خان معاصر او د روضة المجاهدین په نوم خپل یو منظوم کتاب یې هغه ته ډالۍ کړی دی))

۱ _ استخفاف: خفیفه او سپکه ګڼل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځپاڼه: د معلوماتو چینه

- د رسنیو په اړه څه معلومات لرئ؟
- ورځپاڼه څه ډول رسنۍ ده؟
- د کتاب، مجلې او ورځپاڼې توپیر څه دی؟

نن ورځ رسنۍ په ټوله نړۍ کې ډېر اهمیت او ارزښت لري. رسنۍ چې د ټولنیزو اړیکو د وسیلو په نوم هم یادېږي، د ورځپاڼې، جریدې، مجلې، راډیو، تلویزیون او د نورو په بڼه خپروني کوي. اوس نړۍ له تخنیکي پلوه ډېره پرمختللې ده او د رسنیو نوې بڼه رامنځته شوې چې بریښنایي رسنۍ ورته وایي او د انټرنیټ، رادیو، تلویزیون په بڼه دي. ورځپاڼه د رسنیو په لړ کې خپل ځانګړی ځای لري. په دې لوست کې د ورځپاڼې په هکله له تاسو سره خبرې لرو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځپاڼه هغه خپرونې ته وايي چې هره ورځ د سهار يا مازيګر يا په اوونۍ کې دوې يا درې ځلې خپرېږي. ورځپاڼې بېلا بېل معلومات، ورځني او تازه خبرونه، نړيوالې سياسي، پوځي او اقتصادي موضوعګانې ، ورزشي لوبې اعلانونه او نور رنګارنګ معلومات خپروي. ورځپاڼه د سرمقالې لپاره ځانګړی ځای لري چې مسؤول چلوونکی يې د روانو چارو په اړه د خپلې اداري نظريات څرګندوي. په پرمختللو هېوادونو کې د يوې ورځپاڼې د مخونو شمېر کله کله ډېر زيات وي. د هرې موضوع لپاره بېلې بېلې پاڼې او يا ځانګړي ستونونه لري.

په افغانستان کې لومړۍ خپرونه د امير شېرعلي خان د واکمنۍ (۱۲۴۷ – ۱۲۵۸ هـ . ش.) په پېر کې رامنځته شوه. دا خپرونه شمس النهار نومېده چې کله په اوونۍ او کله هم په پنځلسو ورځو کې يو وار خپرېده. د دې خپرونې مسؤول مدير او مهتمم ميرزاعبدالعلي نوميده. دې خپرونې د بېلا بېلو موضوعګانو لپاره ځانګړي مخونه او خبريالان درلودل. بهرني خبرونه هم پکې خپرېدل.

له شمس النهار څخه وروسته بيا ((سراج الاخبار افغانستان)) رامنځته شو. دا اخبار د هېواد د پياوړي ليکوال مولوي عبدالرؤف خاکي کندهاري په مديريت د اميرحبيب الله خان په واکمنۍ کې پيل شو، خو يوازې يوه ګڼه خپور شو. وروسته د ((سراج الاخبار افغانيه)) په نامه يوه مهمه جريده د نوميالي ژورناليست او ليکوال محمود طرزي له خوا د (۱۲۹۰ هـ .ش.) کال د تلې په مياشت کې تاسيس شوه. لومړۍ په ډبرينه چاپخونه او وروسته په حروفي بڼه په دولسو اوخوارلسو مخونو کې انځوريزه خپرېده.

په (۱۹۱۹م) کال کې له خپلواکۍ اخيستلو وروسته په هېواد کې خپرونې زياتې شوې. د هېواد پر پلازمېنې کابل سربېره د هېواد په نورو ولايتونو کې د خپرونو شمېر تر درويشتو پورې ورسېد.

په افغانستان کې له (۲۰۰۱م) کال راوروسته د نوې اداري له جوړېدو او د رسنيو (مطبوعاتو) او د بيان د ازادۍ له رامنځته کېدو څخه وروسته د ورځپاڼو او خپرونو په شمېر کې بې کچې زياتوالی راغی اوهغه دا چې يوازې په پلازمېنې کې له دريو سوو څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زياتې ورځپاڼې، اوونيزې، مياشتنۍ او نورې رامنځته شوې. همداسې د هېواد لوی ښارونه درواخلئ. د دغو خپرونو په لړ کې له ورځپاڼې، جريدې، مجلې، راډيو او تلويزيون څخه نيولې تر برېښنايي رسنيو پورې ټولې شاملې دي. يو شمېر يې رسمي او دولتي دي، يو شمېر يې په بېلا بېلو ټولنو او سازمانونو پورې تړلې دي او نورې يې آزادې او شخصي بڼه لري.

زموږ په هېواد کې ورځپاڼې له څلورو څخه تر اتو او دولسو پورې مخونه لري. زياتره يې په اخباري کاغذ باندې چاپيږي. د ليک او لوست د کچې د ټيټوالي له امله زموږ په هېواد کې ورځپاڼې لږ شمېر لوستونکي لري. هېواد، انيس او اصلاح نامتو ورځپاڼې دي او کابل ټايمز په انګليسي ژبه خپرېږي. بايد ووايو چې کتابونه او رسالې په مهالنۍ بڼه نه خپرېږي، خو رسنۍ يعنې ورځپاڼې، جريدې او مجلې په يوه ځانګړي مهال په پرله پسې توګه خپرونې کوي.

د متن لنډيز:

ورځپاڼې او اخبارونه داسې معلومات او خبرونه خپروي چې انسان ورته په هماغه شېبه او مهال اړتيا لري. ورځپاڼې او رسنۍ موږ د نړۍ له ورځنيو پېښو او د علم او تخنيك له پرمختياووخبروي. ورځپاڼه د لوستونکي معلومات زياتوي او د نړۍ له روانو او جاري حالتونو څخه يې خبروي. راډيو اوتلويزيون هم انسان ته د ورځنيو معلوماتو او نوو څېړنو او پرمختياوو په هکله په زړه پورې پروګرامونه خپروي. بايد د تلويزيون د مثبتو، علمي اومعلوماتي پروګرامونو ننداره وکړو او له هغو څخه لازم معلومات تر لاسه کړو. له مطالعې سره عادت او په هغې باندې روږدېدل، د انسان لپاره ډېر ضروري دي . ګرانو زده کوونکو ته سپارښتنه کيږي چې له مطالعې سره مينه پيدا کړي او لږ ترلږه په يوې ورځپاڼې کې ګډون وکړي او د هغې له موضوعګانو څخه ګټه واخلي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ لاندې پوښتنو ته تشریحي ځوابونه ووایاست:

- د ورځنیو معلوماتو په انتقال کې د ورځپاڼو د ارزښت په اړه خبرې وکړئ.
- زموږ په هېواد کې لومړۍ خپرونه په کوم وخت کې او د چا له خوا رامنځته شوه؟
- د کتاب، مجلې او ورځپاڼې توپیر څه دی؟

۲- لاندې پوښتنو ته سم ځوابونه ووایاست:

- له شمس النهار وروسته کومه خپرونه رامنځته شوه؟
- ورځپاڼه څه راز خپرونه ده؟
- په ورځپاڼې کې کوم ډول موضوعګانې خپرېږي؟
- د هېواد د څو ورځپاڼو نومونه واخلئ .

۳- د لاندې جملو تش ځایونه په مناسبو کلمو ډک کړئ :

- په .... کال کې له خپلواکۍ اخیستلو څخه وروسته په هېواد کې د خپرونو شمېر زیات شو.
- سراج الاخبار افغانیه د .... له خوا رامنځته شوه.

۴- زده کوونکي دې په درېو ډلو ووېشل شي.

لومړۍ ډله دې په پورته لوست کې خاص نومونه په نښه او په یو لست کې دې یې ولیکي.

دویمه ډله دې په لوست کې اوږدې (ې ګانې) په نښه او د هغوی اړوندې کلمې دې په یو لست کې ولیکي.

درېمه ډله دې دا لاندې کلمې معنا او په جملو کې وکاروي:

ارزښت، مطالعه، ځانګړې، ورځپاڼه، خبریال، پیاوړی، پلازمېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنی دنده

الف: زده کوونکي دې له ورځپاڼو څخه د خپلې خوښې یوه موضوع قیچي (پرې کړي) بله ورځ دې یې له ځان سره راوړي. هر زده کوونکی دې د خپلې موضوع په اړه نورو ته معلومات ورکړي.

ب : ایا تاسو مینه لرئ چې کومه مقاله یا مضمون مو په ورځپاڼه کې خپور شي؟ ایا تاسو غواړئ لیکوال شئ؟ همدا مو وخت دی. لستونې بډ وهئ، د ښوونکو، مور پلار یا نورو انډیوالانو په مرسته په لیکنه پیل وکړئ.

کتاب د بشر د روح خواړه دي.

حضرت علي کرم الله وجهه

د شلمې پېړۍ د تمدن ستنه کتاب او رسنی دي.

روزولت

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې جدول په بله سپينه پاڼه کې وليکئ او په متن کې يې د ((پوهنه)) کلمه پيدا او په خپله خوښه يې رنګه کړئ.

ح	د	ح	ف	و	ر	س
س	ي	ا	❁	ع	ز	چ
ط	ع	س	❁	ا	ر	خ
ب	پ	و	هـ	ن	هـ	ط
د	م	ك	ا	ف	ع	ا
ډ	څ	ز	ښ	ر	خ	ظ

(c) ketabton.com: The Digital Library

دولسم لوست

لیکوال او ښوونکی: صالح محمد هوتك

■ آیا د صالح محمد هوتک نوم مو اورېدلی دی؟

لکه چې دمخه مو لوستي دي، زموږ د هېواد د علم او ادب د ډګر د اتلانو شمېر زیات دی. د دغو پوهانو په ډله کې یو هم مولوي صالح محمد «هوتک» دی. صالح محمد «هوتک» پر شعر او شاعرۍ سربېره ښوونکی هم و. د خلکو په درد ښه پوهېده او د خلکو د خوږ او درد د لیرې کولو لارې چارې ورته ښې څرګندې وې. دلته د نوموړي په اړه له تاسو سره خبرې کوو.

■ د شاعرانو او لیکوالو له شعري پیغامونو څخه انتباه اخیستلی شو؟

■ ولې موږ د ګران هېواد په پوهانو، شاعرانو او لیکوالانو ویاړو او د هغوی له لارښوونو څخه ګټه اخلو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مولوي صالح محمد «هوتک» کندهاری د فیض محمد زوی په (۱۲۶۹ هـ . ش) کال کې په کندها ر کې زېږېدلی دی. لومړنی زده کړې یې د کابل د حبیبیې ښوونځي کې تر سره کړې دي. وروسته په همدې ښوونځي کې د ښوونکي په توګه ټاکل شوی دی. د پښتو ژبې د لوست تدریس یې کاوه او د پښتو ژبې درسي کتابونه یې لیکل.

د هغه زیاتره لیکنو تعلیمي اودرسي بڼه درلوده.مثنوي یې یو ادبي اثر دی. دا اثر درې زره بیتونه لري او د مولوي جلال الدین محمد بلخي د مثنوي له ځینو برخو څخه په آزاده توګه ژباړل شوې دي. مولوي صالح محمد «هوتک» د پښتو د اوسني ادب د یوې مخکښې څېرې په توګه نه هیرېدونکي خدمتونه کړي دي.

د نوموړي د ((بلبل ژړا)) یا په ((قفس کې بلبل)) شعر د عبدالهادي «داوي» د شعر ژباړه ده. دې شعر زیات شهرت وموند، ځکه په ژباړه کې یې له دومره ظرافت څخه کار اخیستی چې ځانګړې ادبي ښکلا لري. د امیرحبیب الله د واکمنۍ په وخت کې په سراج الاخبار کې خپور شوی دی، د خپلواکۍ د ولولو په پیدا کولو کې یې هم په خپل وخت کې ستره ونډه اخیستې ده. موږ یې د نمونې په توګه څو بیته را اخلو:

یو سحر زما تر غوږ شوله بلبله
په قفس کې یې ژړل دا یې ویله
چې بندي شوم د صیاد له سخته دله
ولې نه پوښتي څوک حال زما یو له بله
ولې نشته بې فغانه کاروبار زما
ولې حبس ابدي راغی په وار زما
نه محرم چې د زړه حال ورته بیان کړم
نه مې وس چې خبرداره بلبلان کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

((په قفس کې بلبل)) د پښتو د معاصر ادب یوه غوره بېلګه ده. یو ملي ارمان په کې په ښکلي عاطفي رنګ کې غبرګ شوی دی.

نوموړي لاندې اثار لیکلي دي:

۱- خود اموز پښتو (دوه ټوکه)، د پښتو لومړی کتاب، پښتو ژبه، (دوه ټوکه)، د پښتو تدریسي کتاب، پښتو صرف و نحو (ژباړه)، اطاعت اولو الامر، پښتو مثنوي، تذکره الشعراء او یو شمېر نور. مولوي صالح محمد «هوتک» په (۱۳۳۹ هـ . ش) کال په کابل کې وفات شوی دی.

د متن لنډیز:

صالح محمد «هوتک» د پښتو خوږ ژبي شاعر، لیکوال او ښوونکی و. دی د خپلواکۍ سخت لېوال و او له همدې کبله د ده شعرونه ټول د وطن له مینې ډک دي. په شعر او لیکوالۍ او همدارنګه د شعر په ژباړه کې یې لوی لاس درلود. د ده د شعر ژبه تونده وه. له دې امله د هېواد غلیمان ترې ډارېدل. لکه چې دمخه مو ولوستل صالح محمد «هوتک» زيات شمېر لیکنې کړې دي چې هره یوه یې ځانګړی ارزښت لري.

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي:

- د مولوي صالح محمد «هوتک» د شعرونو موضوعګانې څه دي؟
- د صالح محمد «هوتک» د شعر کوم اړخ ډېر غښتلی و؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د صالح محمد «هوتک» د خو کتابونو نومونه واخلئ.
- ستاسې په نظر مولوي صالح محمد «هوتک» د پښتو ژبې ودې ته څه خدمت کړی دی؟

۲- زده کوونکي دې د لاندې جملو خالي ځایونه په مناسبو کلمو پر پنسل ډک کړي:

- مولوي صالح محمد «هوتک» خپلې زده کړې په ...... کې ترسره کړې دي.
- د صالح محمد «هوتک» مثنوي .... بیته لري.
- صالح محمد .... په پښتو ژباړلی دی؟

۳- زده کوونکي دې د لاندې پوښتنې تشریحي ځواب ووایي:

- په قفس کې د بلبل د ژړا شعر څه شی څرګندوي؟ بیان یې کړئ.

کورنی دنده

تاسې په ټولنه کې د شاعر او لیکوال په ارزښت څومره پوهېږئ؟ په دې اړه څو کرښې ولیکئ. د لیکلو په وخت کې مو د مولوي صالح محمد «هوتک» د شعر په هکله خبرې په پام کې وي.

هیڅکله ځان د چا بنده کوه مه، ځکه ته الله تعالی آزاد پیدا کړی یې.

حضرت علي کرم الله وجهه

که ونه کړای شو آزاد واوسیږو، غوره ده چې مرګ ته په خلاصه غېږ هرکلی ووایو.

مهاتماګاندي

د یو بنه حکومت نښه، د هغه د وینا او عمل آزادي ده.

کنفیشیوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

طاق ظفر: د خپلواکۍ څلی

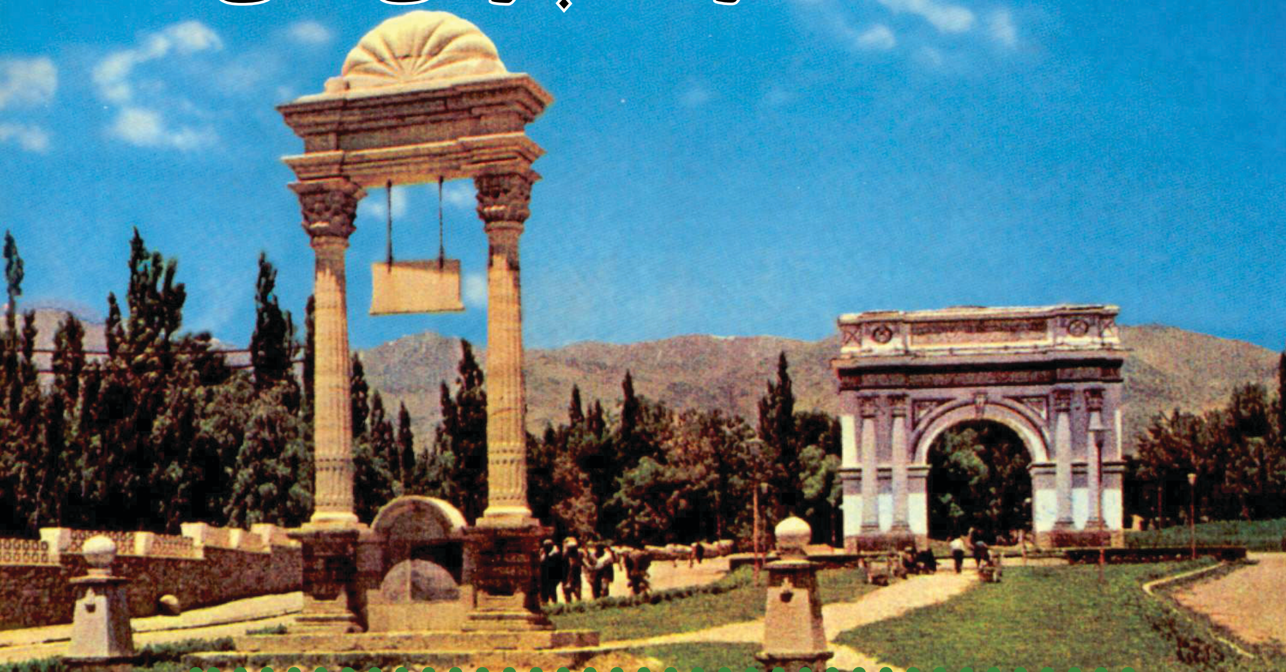

د افغانستان تاریخ د یرغلگرو او ښکېلاک گرو په وړاندې له سرښندنو او مبارزو ډک دی. وخت په وخت د نړۍ او سیمې یرغلگرو زموږ پر گران هېواد تیری کړی دی، خو زموږ خلکو یې هم په مېړانه مقابله کړې ده.

د پغمان د برې څلی (طاق ظفر) د افغانستان د خپلواکۍ د بېرته گټلو یوه ښه نښه ده، دا د هېواد د مېړنیو د یاد څلی دی.

- تاسو د پغمان د طاق ظفرنوم اورېدلی؟
- د یادگار څلي او منارونه د څه شي استازیتوب کوي؟
- د خپلواکۍ د درسونو زده کړه څه گټه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پغمان طاق ظفر یا د بري ځلی زموږ د هېواد د تاریخي کارنامو د ویاړ نښه او یادګار دی.
د پغمان طاق ظفر د هېواد د خپلواکۍ د شهیدانو د یادونې په موخه له کابل څخه (۲۷) کیلومتره لیرې په پغمان کې جوړ شوی او ډېر عظمت او دبدبه لري.
نوموړی ځلی د افغانستان د خپلواکۍ د ستر اتل غازي امان الله خان د پاچاهۍ په پېر کې جوړ شوی دی. کله چې امیر امان الله خان د سلطنت واګې په لاس کې واخیستلې، د هېواد د خپلواکۍ اخیستل یې پر ځان لازم وګڼل. په ټینګ هوډ او کلکې ارادې یې د (۱۲۹۸هـ . ش) کال د زمري میاشتې په اته ویشتمه د افغانستان خپلواکي له انګرېزانو څخه واخیسته.
طاق ظفر د نوموړي هېوادپال پاچا د ویاړلو کارنامو لپاره په پغمان کې جوړ شوی دی. د هغو ځوانانو نومونه چې د خپلواکۍ په لار کې قرباني شوي او د هېواد د آزادۍ لپاره یې خپلې وینې تویې کړې دي، د نوموړې آبدې په غاړو مورګو کې لیکل شوي دي. دا نومونه د دې زړور او سرتېر ولس لپاره د خپل تېر تاریخ روښانه هنداره ده.
کومې تاریخي آبدې چې د افغانانو د لرغوني تاریخ د حماسو، کارنامو او یادګارونو انځور وړاندې کوي، یو یې هم منارونه دي. منارونه او آبدې د یرغلګرو په وړاندې زموږ د نیکونو د مېړانو، اتلولیو، سرښندنو، بریالیتوبونو او زړورتیا ځلانده نښې دي.
د هېواد په ډېرو ځایونو او ښارونو کې یادګاري منارونه او ځلي جوړ شوي دي. په کابل ښارکې د میوند د ډګر د اتلې ملالۍ په یاد د میوند ځلی، د جمهوري ارګ په وړاندې د خپلواکۍ منار او نور یادولای شو.

د متن لنډیز:

افغانان د تاریخ په اوږدو کې له ویاړ او برمه ډکې ورځې لري. د دغو ویاړونو د تلپاتې یاد لپاره یې د ځینو په یاد منارونه او ځلي جوړ کړي دي. هر ځلی موږ ته د خپلو نیکونو او پلرونو د سرښندنو یادونه کوي. د خپلواکۍ د اخیستلو د لارې شهیدانو اتلولي راپه زړه کوي. له هېواد سره مینه او د وطن د ساتنې او ودانولو لپاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هاند او هڅو مینه راسره پیدا کوي. موږ ته د دې درس راکوي چې د خپلو نیکونو او پلرونو میراث په مېړانه وساتو او د هغه درناوی وکړو.

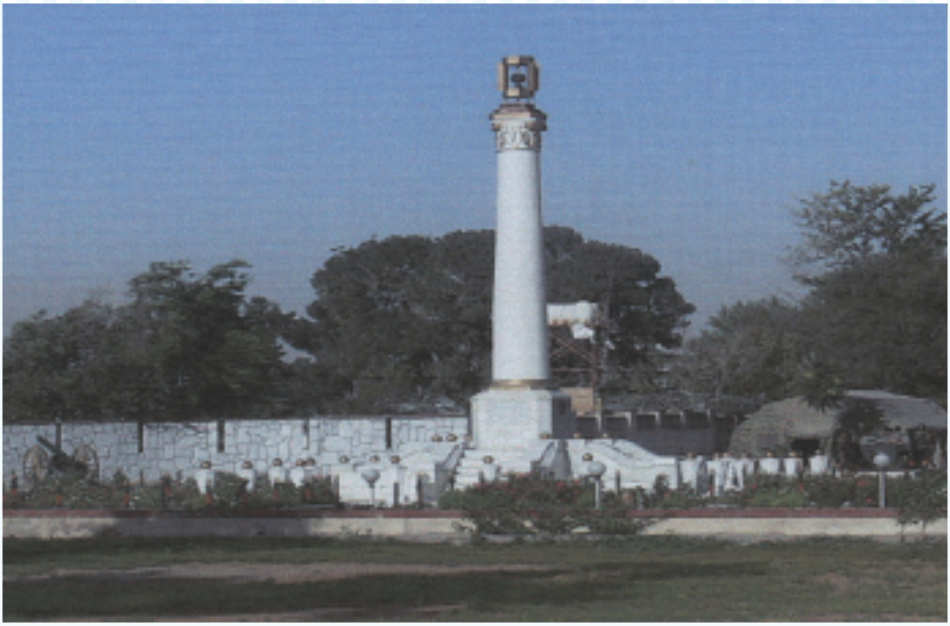

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته تشریحي ځوابونه ووایي:

- طاق ظفر یا د برې څلی د څه شي نښه ده؟
- منارونه او څلي موږ ته څه را په زړه کوي؟ څرګند یې کړئ.
- د نیکونو او پلرونو میراث څنګه ساتلی شو؟ خبرې پرې وکړئ.

۲ـ د لاندې پوښتنو درې ځوابونه لیکل شوي، تاسو یې سم ځواب په نښه کړئ:

خپلواکي څنګه ساتل کېږي؟

- خپلواکي د یو ولس په وینو ساتل کېږي.
- خپلواکي د پخلاینې له لارې ساتل کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خپلواکي د ولس په اتحاد او يووالي ساتل کېږي.

۳ـ د خپلواکۍ د ګټلو ځلي ولې جوړېږي؟

- چې د هېواد ښارونه ښايسته شي.
- چې ځرګنده کړي مونږ خپلواکي اخيستې.
- چې پرې ووياړو او د ساتلو لپاره يې سرونه وښندو.

٤ـ زده کوونکي دې په دوو ډلو ووېشل شي. د يوې ډلې غړي دې په وار د پورته لوست په اړه پوښتنې وکړي او د بلې ډلې غړي دې په خپل وار هغې ته ځوابونه ووايي. ښوونکی دې د بهير څارنه وکړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د هېواد د خپلواکۍ د ګټلو په اړه د مور او پلار يا نورو لويانو په مرسته خپل معلومات بشپړ او بله ورځ دې يې په ټولګي کې په خپله ژبه ووايي.

آزادي تر پاچاهيه لا تېرى كا
چې د بل ترحكم لاندې شي زندان شي

خوشحال خان ختک

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي او نوکر

■ له بېکارانو او بدکارو سره ناسته ولاړه څه زیان لري؟

دا یوه اخلاقي کیسه ده. زده کوونکي ښایي د لوست او زده کړې تر څنګ روزنیز او اخلاقي لوستونه هم زده کړي چې په پای کې په ښو او نیکو اخلاقو یو سمبال انسان ترې جوړ او د ټولنې او ولس د ښه خدمت جوګه شي. له نیکانو او ښو خلکو سره ناسته ولاړه سړی سمې او نیکې لارې ته رابولي، خو له بدانو او بېکارانو سره سړی د بدمرغۍ کندې ته لوېږي.

■ ایا تاسې له ښو خلکو سره د ناستې ولاړې په ګټه پوهېدلي یاست؟

■ دا څه معنا لري چې د دیګ تر څنګ ناسته د سړي جامې، لاسونه او پښې توروي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

یو سړی له قاضي سره نوکر و. په ډېر اخلاص او ایمانداری یې د قاضي خدمت کاوه. قاضي هم ترې خوښ و او هر ډول مرسته به یې ورسره کوله.

یوه ورځ نوکر د قاضي د ځمکې په اړولو بوخت و. په ځمکه کې یې له سرو زرو یوه ډکه کټوه وموندله او نېغه یې قاضي ته راوړه. ورته ویې ویل: قاضي صاحبه! دا د سرو زرو کټوه مې ستا په پټي کې وموندله. قاضي ډېر زیات خوشحاله شو او مزدوري یې ورزیاته کړه. هر وخت یې مرستې ورسره کولې.

څه موده وروسته هغه سړي د قاضي مزدوري پرېښوده او بېکاره شو. له یوه او بل سره به ګرځېده. د خدای ﷻ کړه وو، له غلو او بد کارو سره ملګری شو. یوه ورځ یې د یوې ښځې غوړوالی پټې کړې. خلکو هغه ونیو او د غلا په تور یې محمکې ته راوست. په محکمه کې همغه قاضي ناست و چې دی ورسره څه موده د مخه نوکر و. غل یې قاضي ته وړاندې کړ.

قاضي چې مزدور ولید، نو ډېر خپه شو. له ځان سره یې وویل دا خو ډېر نیک سړی و. د یو بل چا په تور به یې دلته راوستی وي. که هغه غلا کولای، نو هغه زما په ځمکه کې موندلي سره زر به یې پټ کړي وو.

قاضي ترې پوښتنه وکړه چې درواغ او رښتیا څرګند شي. هغه هم ورته رښتیا وویل او خپل جرم یې ومانه. قاضي ورته وویل: ((زما په ځمکه کې دې د دې غوړوالیو سل هومره سره زر وموندل، خو بې خیانته دې راکړل. اوس دې دا ناڅیزه غوړوالی پټې کړي دي. ولې؟))

مزدور ورته وویل: ((لومړی مې له ښو خلکو سره ناسته او ولاړه وه. په غلا نه پوهېدم او نه مې بد کارونه کول. اوس له وزګارو او بدکارانو سره مل یم؛ ځکه په غلا او بدو کارونو روږدی شوم))

له پورته کیسې څخه مو دا نتیجه واخیسته چې هیڅ وخت باید له بدکارانو او وزګارو خلکو سره ناسته ولاړه ونه کړو. که کله له هغوی سره ناستې ته اړ شو، باید د هغوی له بدو کارونو څخه پند او عبرت واخلو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لـه بـدانـو سـره مـه کښېنه هوښياره
بـدان تـا باسي لـه ژونـده لـه روزګـاره
څو دې توان وي له بدانو لېرې ګرځه
چې بد ګرځې، بد به پرځې بد کرداره

د متن لنډيز:

په ډېرو ټولنو کې دا وينا موجوده ده چې سړی بايد له بدو خلکو سره له ناستې ولاړې ځان وژغوري. انسان د طبيعت له مخې منونکی خوی لري. ددې لپاره چې سړی له ناوړو او بدو کارونو خوندي پاتې شي، بايد له بدانو سره خپله ناسته ولاړه کمه کړي. له پوهانو او عالمانو سره ناسته ولاړه سړی د نېکمرغۍ او له بدانو سره د بدمرغۍ خوا ته بيايي. اوس نو د هرچا خوښه چې ځان د بدمرغۍ کندې ته غورځوي او که له ځانه غوره او نېک انسان جوړوي! غوره او نېک انسان خپله هم نېکمرغه دی او ټولنه هم ورسره نېکمرغه کېږي.

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې دا لوست په پوره پام ولولي او که داسې کومه ورته کيسه يې په زړه وي، نورو زده کوونکو ته دې يې ووايي.

۲ـ له لوست څخه تر لاسه شوی پند دې په خپله ژبه ووايي.

۳ـ زده کوونکي دې په پورته لوست کې د پنځه ګونو (ی) ګانو لرونکې کلمې بېلې او هره ډله دې په يو لست کې وليکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې پام وکړي چې د لوبو اوساعت تېرى پرمهال له چا سره ناسته ولاړه لري.

د خپلو ملګرو او همزولو په پام کې نيولو سره دې، دې کيسې ته ورته يوه کيسه دې سباته په ټولګي کې ووايي.

که خپلو اولادونو ته ادب ورزده کړئ، دا کار تر هرې ورځې صدقې ورکولو غوره دى.

حضرت محمد ﷺ

که سپين اوسره يې په کور کې تل وي
چې نه يې علم نه يې عمل وي
بنياد يې نشته آخر به خوار شي
بخت به ترکومه ورسره مل وي

عبدالقادر خټک

ښوونه او روزنه يوه لړى ده چې پيل يې د پلار او مور په لاسونو کې دى.

جان ديوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځلسم لوست

عبدالقادر خان خټک: نامتو شاعر

■ د پښتو ژبې د کلاسیکو یا پخوانیو شاعرانو او لیکوالو په اړه څه معلومات لرئ؟

د پښتو ژبې په ادب کې ډېر نومیالي شاعران تیر شوي دي چې زموږ ژبه او ادب یې غني کړی دی. د شعرونو دیوانونه لري او د ادب په نورو برخو کې یې هم په سلګونو کتابونه لیکلي او موږ ته یې راپریښي دي. د خوشحال خان خټک کورنۍ په دې لړ کې ډېر خدمتونه کړي دي. د دې لویې کورنۍ یوه څېره عبدالقادر خان خټک دی چې په دې لوست کې د هغه ژوند لیک او شعرونه لولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عبدالقادر خټک د پښتو ژبې د ستر لیکوال او د توري او قلم خاوند خوشحال خان خټک زوی دی. د زېږېدو نېټه يې (١٠٦٣ هـ . ق) ده. د ژوند ښايسته ډېره برخه يې د وخت په تیارو کې پټه پاتې ده. له کوچنیوالي څخه يې په دوديزې زده کړې پيل کړی و. د عبدالقادرخان د وینا له مخې لومړنی استاد يې خپل پلار، خوشحال خان و.

د عبدالقادر خان خټک له اثارو داسې جوتيږي چې هغه لوړ علمي او ادبي صلاحيت درلود. خدای ﷻ ښه استعداد ورپېرزو کړی و. پر پښتو سربېره په فارسي او عربي ژبو ډېر ښه پوهېده. عبدالقادر خان په ديني او ادبي پوهنو کې لوی لاس درلود او د همدې پوهنو تدريس يې هم کاوه.

عبدالقادر خان خټک د خپل علمي، ادبي او فرهنگي ژوند ترڅنگ سياست ته هم لاس ورغځولی دی. د ملي او سياسي هڅو په لړ کې يې له خپل پلار، خوشحال خان سره په ځينو مشهورو جگړو کې برخه اخيستې وه.

د عبدالقادر خان خټک شعرونه تصوفي او عرفاني اړخ هم لري.

زموږ د دغه شاعر د مړينې کره نېټه څرگنده نه ده، خو د ځينو شواهدو او تاريخي پېښو له مخې يې مړينه د (١١٢٥هـ . ق) کال په شاوخوا کې اټکل شوې ده.

د عبدالقادر خان د اثارو شمېره د (٦٠) په شاوخوا کې ښودل شوې ده چې د اشعارو ديوان، نصيحت نامه، خلوېښت حديثونه، قصيده برده، يوسف زليخا اوگلدسته تر لاسه شوي او د ادم خان درخانۍ او د معماوو د رسالې نمونه يې اخيستل شوي دي.

د متن لنډيز:

عبدالقادر خان خټک خپلې زده کړې له خپل پلار خوشحال خټک څخه ترلاسه کړې دي. د هغه له اثارو څخه داسې جوتيږي چې هغه يو پوه او د ادبي واک او ښه استعداد خاوند و. په فارسي او عربي ژبو ډېر ښه پوهېده. عبدالقادر خان په ديني او ادبي پوهنو کې لوی لاس درلود او د همدې پوهنو تدريس يې هم کاوه. نوموړي زيات شمېر کتابونه ليکلي يا ژباړلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عبدالقادر خټک د شعر دغه بېلګه ولولئ:

غزل

مه شه خوښ د پادشاهۍ په تخت ختلو
همېشه یې غم کوه د پرېوتلو
چې مو اوس کړې په مظلومو ردې ردې
غافل مه شه د دې سترګو د وتلو
چې پېشه یې همېشه دل آزاري وي
د هغو مخونه نه دي د کتلو
ځکه تل کړي په زردوزو جامو کبر
چې غافل يې د کفن د اغوستلو
د اجل د سورو تاخت ناګهاني دی
چې هیڅ کور يې نه خلاصیږي له نتلو
هغه زړه عبدالقادره چې مړه وي
په ګوګل دننه نه دی د ساتلو

فعالیتونه

- زده کوونکي دې په خپل وار پورته شعر په ډېره ښه او ادبي ژبه ووايي. (دیکلمه دې يې کړي.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

◆ زده کوونکي دې د لوست نوي لغتونه وار په وار په مناسبو او معنا لرونکو جملو کې وکاروي.

◆ دا بیت دې په خپله ژبه معنا کړي:

مه شه خوښ د پادشاهۍ په تخت ختلو
همېشه يې غم کوه د پرېوتلو

◆ دا بیت په نثر واړوئ:

چې مو اوس کړې په مظلومو رډې رډې
غافل مه شه ددې سترګو د وتلو

◆ ووايي چې له ګلستان څخه پر پښتو د ژباړل شوي کتاب نوم څه شی دی او چا ژباړلی دی؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په خپله خوښه د پورته شعر درې، درې بیته په روانه ژبه په نثر واړوي او سبا دې يې د نورو ترمخه په ټولګي کې ووايي.

شاعران د ارزښتمنو او ښو انسانانو د سر پګړې دي.

ټاګور

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپاړسم لوست

دودیزې لوبې

■ ایا خپلې ملي او دودیزې لوبې پېژنئ؟

هر ولس ځانته ملي او دودیزې لوبې لري. افغانستان له دې پلوه خورا بډاى دى. په هېواد کې پرتې سیمې د خپل جغرافیاوي اوتاریخي مخینې له مخې بېلابېلې لوبې لري. د هېواد په شمال کې وزلوبه خورا مینه وال لري، په داسې حال کې چې سانګې وهل د هېواد په سویلي ولایتونو کې خورا اوږد تاریخ لري. همداسې غېږې نیول، خوسۍ کول اونور بیا د هېواد په ډېرو سیمو کې ترسره کیږي. زیاتره دا لوبې د ژمي په موسم کې کیږي.

■ د هېواد په دودیزو لوبو پوهېدل څه ګټه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبې او سپورت یا بدني روزنه د یوې ټولنې د عمومي روزنې یوه برخه ده. د بدني روزنې له لارې د ټولنې د غړو روغتیایي حالت ښه کېږي او یوه روغه او سالمه ټولنه رامنځته کېږي. په سالمه ټولنه کې بدن او دماغ وده کوي. له بدني او دماغي یا فکري ودې پرته یوه ټولنه پرمختګ نه شي کولای.

بدني روزنه زموږ په هېواد کې خورا لرغونی تاریخ لري او لکه د نورو لرغونو ارزښتونو او معیارونو په څېر موږ ته راپاتې ده. په دې لوبو کې به داسې لوبې هم وي چې نه یوازې د وخت د تېرولو او تفریح لپاره ورڅخه کار اخیستل کېده، بلکې د جګړو پرمهال هم ډېرې ګټورې وې. دا لوبې لا تراوسه د هېواد په بېلا بېلو سیمو او کلو بانډو کې دود دي. له عادي ورځو پرته د اخترونو او د نوي کال په رادبره کېدو زیاتره دا لوبې په ډېرې مینې او لیوالتیا ترسره کیږي. پر دې برسېره زموږ په هېواد کې داسې لوبې شته چې د ماشومانو له خوا سرته رسیږي، لکه پټ پټانی، مشوانی یا خطکان، غوز لوبه او داسې نورې سیمه ییزې او کلیوالي لوبې.

د لویانو په لوبو کې د اس ځغلول، تیره اچول، خوسی، سانګې وهل، وزلوبه او نور شامل دي.

د اس ځغلول

د اس ځغلول زموږ په هېواد کې لرغونی تاریخ لري. دا لوبه له میلاد څخه دمخه زموږ د هېواد په ډېرو سیمو کې دود وه. زرګونه کلونه وړاندې د لویو قبیلومشرانو د اسونو ګلې لرلې. په تېرو وختونو کې د اس سپرلی او له اس څخه ګټه اخیستل په پوځي تشکیلاتو کې هم یو مهم ځای درلود. دا کار په بلخ، کندوز، تخار او جوزجان کې اوس هم دود دی او ډېره ګټه ترې اخیستل کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیږه اچول

دا لوبه په ټول افغانستان، په تېره بیا په ختیځو ولایتونو کې ډېره دود ده. په دې لوبه کې هغه ځوانان ډېره برخه اخلي، چې عمر یې د ۱۵ او ۳۵ کلونو ترمنځ وي. ددې لوبې د لوبغاړو شمېره دوه تنه یا له دوو څخه زیاته وي او زیاتره د پسرلي په موسم کې تر سره کیږي. په دې لوبه کې یوه داسې تیږه ټاکل کیږي چې وزن یې د هغوی د عمر په تناسب وي. بیا یو ارت میدان ټاکي او په ټاکلي ځای کې یوه کرښه کاږي چې له هغې څخه مخکې ولاړ نه شي. له هغې وروسته د تیږې په اچولو پیل کوي. دا کار په نوبت تر سره کیږي او هر هغه څوک چې تر نورو یې تیږه وړاندې اچولې وي، د لوبې ګټونکی اعلانیږي.

خوسی

خوسی یوه په زړه پورې لرغونې لوبه ده. دا لوبه د پښتنو په سیمو، په ځانګړې توګه په ختیځو ولایتونو کې ډېره دود ده. دا لوبه د مازیګر پر مهال او زیاتره د پسرلي په وخت کې ترسره کیږي. د لوبې د ترسره کولو لپاره یو لوی او ارت میدان ټاکل کیږي. لوبه د دوو څلور کسیزو یا پنځه کسیزو ډلو له خوا پرمخ وړل کیږي. د لوبو له ډلې څخه یو، یو تن د لوبې د میر یا مشر په توګه ټاکل کیږي. د میدان په یوې څنډې کې پنځوس متره وړاندې یو ځای د پتخې یا (پتې) په نوم ټاکي. لوبه داسې تر سره کیږي چې دواړه ډلې یو له بل څخه جلا یو د بل مخامخ ودریږي. یو، یو تن غښتلی هلک د پتخې په ځای کې ولاړ وي. د دواړو ډلو غړي خپلې ښي پښې شاته کاتوي او په کیڼ لاس یې ګوتې ټینګې نیسي. د لومړۍ ډلې غړي هڅه کوي ځانونه پتخې ته ورسوي، خو د مقابلې ډلې لوبغاړي یې مخه نیسي. لوبه تر هغې پورې روانه وي چې یا ټول غړي وسوځي او یا ځانونه پتخې ته ورورسوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سانګې وهل یا د نېزې وهل

د هېواد له لرغونو لوبو څخه يوه هم د سانګې وهل دي. د سانګې له وهلو څخه اريايانو د جنګي الې په توګه کار اخيست. د نېزې کښتنۍ برخه د اوسپنې په تېره سر پوښل شوې وي. دا لوبه د تکړه او غښتلو ځوانانو له خوا په غښتلو او چابکو اسونو تر سره کيږي. ددې لوبې لپاره لوی ميدان ټاکل کيږي. وروسته په دې ميدان کې د يو، يو متر په واټن درې ځايه د ۳۵ سانتي مترو په اوږدوالي لرګين موږي په ځمکه کې ټک وهل کيږي. وروسته تقريبا د دوو سوو مترو په ليرې والي يو ځوان د اس په سپرلی ډېر چابک د موږو په لور راځغلي. کله چې موږو ته نژدې کيږي، خپل ځان د اس پرشا يوې خوا ته کږوي او نيزه په ښی لاس د موږي په لور برابروي، تر هغې چې موږی د نېزې په واسطه له ځمکې څخه راوباسي. په دې وخت کې دوه تنه ډولچيان ډولونه وهي. کله چې اس د موږي په لور ځغلي د ډولونو غږ د هرې شېبې په تېرېدو تيزيږي. کله چې موږی د نيزې په څوکه پورته شي د ډولونو شور او زوږ لا پسې مست اوزيات شي. که موږی خطا شي د ډولونو غږ کرار او په عادي توګه وهل کيږي. په دې توګه د لوبې ګټونکی او بايلونکی اعلانيږي.

دا لوبه په غزني او کتواز کې ډېر دود ده او زياتره د جشنونو، ودونو او ميلو پر مهال ترسره کېږي. دغه راز دا لوبه په مزارشريف او هزاره جاتو کې ډېر مينه وال لري او کله ناکله دا لوبې جوړوي.

وزلوبه

وزلوبه د افغانستان يوه ډېره لرغونې لوبه ده. ډېر خلک يې مينه وال دي. ددې لوبې تاريخ د مقدوني سکندر د يرغلونو په تاريخ پورې تړې. داسې هم ويل کيږي چې اريايي پهلوانانو به د دښمن پر لښکر باندې يرغلونه کول او د هغوی له عسکري ځايونو څخه به يې ژوندي، ژوندي خلک له ځان سره په اسونو وړل چې بيا وروسته يې د يوې لوبې بڼه غوره کړه. دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه د هېواد په شمالي برخو کې رامنځته شوې، له دې امله د بلخ، سمنگانو، جوزجان، بدخشان، تخار، کندوز، بغلان، فارياب او پروان په ولايتونو کې ډېره دود ده.

ددې لوبې لوبغاړي ته (چاپ انداز) يا (پهلوان) وايي. لوبه په يو حلال شوي خوسي ترسره کېږي. د خوسي خېټه تر حلالولو وروسته پاکوي او د ۲۴ ساعتونو لپاره په اوبو کې اچول کېږي چې پوستکی يې ټينگ او ښه کلک شي. د خوسي وزن د ۳۰_۴۵ کيلوگرامو په اندازه وي.

د وزلوبې لپاره د نورو لوبو په څېر يو ارت ميدان ټاکل کېږي. په هغې کې د جگولو دايره، د حلال دايره او بيرغ په څرگند ځای کې په نښه کېږي. لوبغاړي په دوو ډلو يا ټيمونو کې لوبه کوي. خوسی د جگولو په دايره کې اچول کېږي او بيا ټول چاپ اندازان ترې راتاوېږي. هر يو هڅه کوي، چې خوسی له ځمکې راجگ او د ميدان په بلې برخې کې يې د بيرغ ترڅنگ د حلال په دايره کې واچوي. له بيرغ څخه د خوسي راتاوول يوه نومره لري او د حلال په دايره کې يې اچول دوې نومرې لري.

دا لوبه کله د دوو او کله د زياتو ډلو له خوا تر سره کېږي. که د دوو ډلو ترمنځ وشي، نو د لوبغاړو شمېره لس، لس کسان وي، خو د زياتو ډلو د گډون پر مهال د هرې ډلې د لوبغاړو شمېر پنځه، پنځه کسان وي. دا لوبه ډېره ستونزمنه او د ټپي کېدا او ان کله ناکله د مرگ خطر ورسره ملگری وي.

د متن لنډيز:

زموږ هېواد تاريخي دوديزې لوبې لري. هره يوه يې ځانته خپل ارزښت لري. دا لوبې په بېلا بېلو سيمو او بېلابېلو موسمونو کې ترسره کېږي. وزلوبه، سانگې وهل، تيره اچول، خوسی او نورې په زړه پورې لوبې دي. په دوديزو لوبو کې زياتې گټې پرتې دي. د بدني روزنې له لارې بدن پياوړی کېږي، ښه اخلاق په انسان کې وده کوي، انسان د ټولنې ارزښتمن غړی کېږي. همدارنگه په ملي کچه د ملي وحدت، وروروگلوۍ او يووالي د ودې او پراختيا لپاره خورا ارزښت لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې پر پنځوډلو وویشل شي:

- لومړۍ ډله دې د اس څغلولو،
- دویمه ډله دې د تیرږي اچولو،
- دریمه ډله دې د خوسي،
- څلورمه ډله دې د سانګې وهلو، او
- پنځمه ډله دې د وزلوبې په اړه خپل معلومات د ټولګي په وړاندې ووايي.

۲ــ زده کوونکي دې د لاندې پوښتنو ځوابونه ووايي:

- بدني روزنه د نیکو اخلاقو په پراخولو کې څه ګټه لري؟ بیان یې کړئ.
- د بدني روزنې ټولنیزې ګټې کومې دي؟
- بدني روزنه زموږ روغتیا ته څه ګټه لري؟

۳ــ زده کوونکي دې په متن کې خاص نومونه، عام نومونه، مفرد او جمع نومونه په ګوته او په بېلو بېلو لیکو کې دې یې ولیکي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په کور کې له خپل پلار، تره یا بل خپلوان څخه پوښتنه وکړي چې د هغوی د ځوانۍ په وخت کې کومې کومې لوبې په کوم کوم موسم کې ډېرې دود وې. زده کوونکي دې پخپلو کتابچو کې د دغو لوبو په اړه له هغوی څخه معلومات ولیکي او سبا ته دې په ټولګي کې پرې خبرې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هانس کرستين اندرسن

Hans Christian Anderson

■ له ملي او نړيوالو ادبي خېرو څخه د چا نومونه اخيستلی شئ؟

د ملي او ولسي ادبي خېرو په څنګ کې د نړيوالو ادبي خېرو او د هغوی د ژوند ليک او ادبي اثارو پېژندنه زيات ارزښت لري. زده کوونکي د هغوی له ژوند ليک څخه اغېزمن کېږي او همدارنګه يې له ادبي اثارو څخه خوند اخلي او په ځان کې د استعداد او پياوړتيا فکراو سوچ ورسره پيدا کېږي چې که وکړای شي، يوه ورځ هغوی هم دغه کچې ته ورسېدای شي. موږ دلته په دې لړۍ کې د هانس کرستين اندرسن لنډ پېژندليک او د کيسو يوه بېلګه راوړې ده. اندرسن کوچنيانو ته د کيسو په ليکلو کې خورا مشهوره نړيواله ادبي څېره ده.

■ ايا د اندرسن نوم مو اورېدلی دی؟

■ ولې موږ د نړيوالو ادبي خيرو ژوند ليک لولو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

هانس کرستین اندرسن (۱۸۰۵ — ۱۸۷۵ م) ډنمارکي شاعر او کیسه لیکونکی و. پلار یې موچي و. هانس د ځوانۍ عمر په بېوزلۍ کې تېر او یو متفکر او حساس ځوان ترې جوړ شو. په (۱٤) کلنۍ کې یې پلار مړ شو او مور یې بل مېړه وکړ. نوموړي له ستونزمن ژوند سره سره یوه غندونکې منظومه قطعه ولیکله. دې کار هغه ته زیات بریالیتوب وربه برخه کړ. اندرسن ډېر داستانونه او کیسې ولیکلې چې زیاتره یې کوچنیانو ته لیکل شوي دي. اندرسن نه یوازې د ډنمارک له نومیالیو لیکوالو څخه ګڼل کېږي، بلکې د نړۍ له سترو لیکوالانو څخه هم شمېرل کېږي.

دلته د هانس کرستین اندرسن د ((شهزادګۍاونخود)) او ((بلبل او سور ګل)) د کیسو دوه پښتو ژباړې راوړو.

شهزادګۍ او نخود

په پخوا زمانو کې یو شهزاده و. شهزاده غوښتل په یوې ښې او بډایې کورنۍ کې واده وکړي. ددې کار لپاره یې ډېرو لرو اونژدې سیمو ته سفرونه وکړل.

شهزاده په خپلو سفرونو کې له بېلا بېلو کورنیو سره ولیدل، خو د هغوی په کورنیو کې یې د ځان وړ او مناسبه نجلۍ ونه موندله. په پای کې یې د واده فکر له سر څخه وایسته او خپل هېواد ته راستون شو.

په یوې توپاني شپې کې چې برېښنا ټول هسک روښانولو او ډېر سخت باران ورېده، د شهزاده د پلار (پاچا) د ماڼۍ د دروازې ټکول تر غوږه شول. پاچا وارخطا شو اوله ځایه جګ شو. خپل خدمتګار ته یې وویل چې لاړ شي او د ماڼۍ دروازه پرانیزي او وګوري چې په دې شپه کې څوک دروازه ټکوي؟ کله چې خدمتګار دروازه پرانیستله، ویې لیدل چې یوه نجلۍ باران لمده کړې او له سر او مخ څخه یې اوبه رواني دي. نجلۍ رانوته. هغه دومره لمده شوې وه چې په هرځای کې به درېده، هغه ځای به لمدېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملکې ترې وپوښتل: ((ته څوک یې؟))

نجلۍ ځواب ورکړ: ((ستاسو د ګاونډي هېواد د حاکم لور.))

ملکې او پادشاه یوبل ته وکتل. ملکې په ورو وویل: ((زه هغه نن شپه ازمایم او معلوموم یې چې هغه رښتیا وایي او رښتیا هم شهزادګۍ ده او که نه؟))

وروسته نو پرته له دې چې چاته ووایي، خپلې کوټې ته لاړه. خپله بستره یې لرې کړه او یو نخود یې په بستره کې کېښود. بیا یې د ښکو یو توشک په هغې هوار کړ. خپلو خدمتګارانو ته یې وویل هغه نجلۍ دې کوټې ته راولي او ورته دې ووایي چې په دې بسترې کې ویده شي.

سهار د وخته چې شهزادګۍ له خوبه را پاڅېده، نو ملکې ترې وپوښتل: ((ایا بېګا دې سم خوب وکړ؟))

نجلۍ په ځواب کې وویل: ((نه، بېګاه هیڅ خوب رانغی. ځای مې ښه نه و. ډېره خرابه شپه مې تېره کړه.))

پادشاه اوملکه د نجلۍ له ځواب خخه ډېر خوشحاله شول. هغوی پوه شول، دا هغه نجلۍ ده چې هغوی ورپسې ګرځي. ځکه یوه حساسه او ځیرکه نجلۍ کولای شي تر توشک لاندې یو نخود وپېژني.

پادشاه او ملکې خپل زوی خبر کړ چې یوه مناسبه نجلۍ یې ورته موندلې ده. هغه په خپلو پښو دې ماڼۍ ته راغلې ده. له هغې وروسته شهزاده له هغې نجلۍ سره واده وکړ. هغه نخود یې په مناسب ځای کې د یو یادګار په توګه کېښود او کله به یې چې هغې ته کتل، هغه باراني شپه به یې یادېدله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلبل او سور ګل

په ټولو ختيځو اشعارو کې د بلبل او د ګل د مينې خبرې کيږي؛ ځکه چې د شپې په توروتياره کې سندر بول بلبل د خپل خوشبويه ګل لپاره سندرې وايي.

ما (ازمير) ته په څېرمه پرتو لوړو سيمو کې، چې ښاروان پکې خپل اوښان مخکې کړي وو، يو سور ګل وليد. وحشي کوترې د اسمانځکو ونو په څانګو او ښاخونو کې لاندې باندې الوتلې او بڼکې يې د سپينو زرو په څېر ځلېدې. کله به چې پرې د لمر وړانګې لګېدې نو د مرغلرو په څېر به بريښېدې.

د سور ګل د بوټي په منځ کې يو ګل و، چې تر نورو ګلانو ډېر ښکلی و. يو بلبل د هغې تر څنګ ناست و او خپل خوږ او درد يې ورته غږولو. خو سور ګل چوپ و. ان يو څاڅکی شبنم يې د خواخوږۍ د اوښکو په توګه له پاڼو څخه نه څڅېده. ګل د يوې تيرې په سينې پرېوتی و. سور ګل وويل: ((هومر، د نړۍ تر ټولو ښه شاعر دلته ويده دی. زه خپل عطر ترې ځاروم او که تويان پاڼې پاڼې کړم، د هغه پرمخ يې شيندم. د نړۍ ستر سندربول دلته خاورې شوی او ما له دې خاورې څخه سر راپورته کړی دی. زه دهغه د قبر يو سور ګل يم. داسې مغرور او ښکلی ګل چې تا بېوزلي بلبل ته نه غوړېږم.)) بلبل غمګين شو اودومره سندرې يې ووېلې چې په ځمکې ولوېد او مړ شو.

يو سوداګر له اوښانو سره هلته ورسېد. د سوداګر کوچني زوی مړ مرغه وموند او د ستر شاعر د مړي ترڅنګ يې ښخ کړ. باد سور ګل وښوراوه. شپه راغله. سور ګل خپلې پاڼې له ځانه راتاوې کړې چې تود شي. يوه ډله بهرنيان هلته راغلل. د هغوی په ډله کې د شمال يو شاعر و. هغه ګل وشکولو او د خپل کتاب په پاڼو کې يې کېښود او د نړۍ بلې برخې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

یعنې خپل هېواد ته یې یوړ. سورګل له غم او کړاو څخه مړاوی شو او د کتاب د پاڼو په منځ کې ویده شو. کله چې هغه شاعر خپل هېواد ته ورسېد، کتاب یې پرانیست او ویې ویل:

((داګل مې د یو ستر شاعر له قبر څخه شکولی دی.))

سورګل دا ټوله کیسه په خوب کې لیدلې وه. کله چې له خوب څخه پاڅېد، د یخ باد د لګېدو له امله یې یخني وشوه او له پاڼو څخه یې یو څاڅکی شبنم د شاعر په قبر ولوېد. کله چې لمر سهار خپل سر ځمکې ته راهسک کړ، سورګل له پخوا څخه ډېر ښکلی برېښېده. توده ورځ وه او ګل په خپل تود هېواد، اسیا کې و. د پښو غړونه واورېدل شول. څو تنه بهرنیان هغې خوا ته راروان وو. د هغوی په منځ کې د شمالي سیمې یوشاعر و. هغه ګل وشکولو، مچې یې کړ او خپل هېواد ته یې یوړ.

ګل لکه مومیایي بدن د شاعر په کتاب کې پروت و. هر کله چې به شاعر خپل کتاب پرانیسته، ویل به یې: ((د سترشاعر د قبر ګل))، بس هغسې چې یې په خوب کې لیدلی و.

د متن لنډیز:

هانس کرستین اندرسن په یوې بېوزلې کورنۍ کې زیږېدلی دی. پلار یې موچي و. د کوچنیوالي او ځوانۍ عمر یې په ډېره تنګسه کې تېر کړی دی. نوموړی د خورا تېز فکر خاوند و. له ستونزو سره سره یې خپله هیله له لاسه ور نه کړه. د غندلو یوه منظومه یې ولیکله. دې منظومې د هغه بخت راویښ کړ او له دې لارې د خلکو په خولو کې ولوېد. اندرسن ډېرې کیسې او داستانونه ولیکل چې زیاتره برخه یې کوچنیانو ته لیکل شوې ده. اندرسن نه یوازې په ډنمارک کې چې د هغه اصلي ټاټوبی دی، مشهور دی، بلکې په نړۍ کې له سترو لیکوالو څخه ګڼل کیږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

- آيا تاسو تر دې دمخه د اندرسن کومه کيسه لوستې ده؟ که هو نو نوم يې واخلئ.
- د اندرسن د ماشومتوب او ځوانۍ عمر ځنګه تېر شوی دی؟
- آيا د ژوند له ټولو ستونزو اوتنګسو سره سره يې خپله هيله له لاسه ورکړې وه؟
- آيا د اندرسن د ((شهزادګۍ اونخود)) کيسې درته خوند درکړ؟

۲- زده کوونکي دې په پورته لوست کې خاص نومونه په يو لست اوعام نومونه په بل لست کې وليکي او يوله بل سره دې مقابله کړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې هڅه وکړي، د خپلې تجربې له مخې او يا هم د مور او پلار په مرسته يوه کيسه وليکي او په بله ورځ دې په ټولګي کې د نورو ترمخه ولولي.

يوازې هيله شرط نه دی، د هغې د لاسته راوړنې لپاره هڅه اوهاند هم شرط دی.

هانس کرستين اندرسن

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتلسم لوست

د مطالعې ارزښت

■ آیا تاسو له مطالعې خوند اخلئ؟

په تېرو لوستونو کې مو د زده کړې په اړه یو څه ولوستل. دلته د مطالعې په اړه غږېږو. مطالعه لوستلو ته وایي. کېدای شي دا لوست د یو کتاب، یوې ورځپاڼې یا یوې مجلې متن وي، یوه کیسه وي یا بل کوم یو روزنیز مطلب. مطالعه نور ډولونه هم لري. لیدل او مشاهده کول هم د مطالعې برخه ده. انسان لکه څنګه چې د خپل بدن د ودې لپاره خوړو او ورزش ته اړتیا لري، همداسې د فکر او ذهن د ودې لپاره مطالعې ته اړتیا لري. دا مطالعه یوازې د ښوونځي او درسي کتابونو له لارې لاس ته نه راځي، بلکې انسان باید د ذهن د لا ودې لپاره په موضوع پورې اړوند نور کتابونه او لیکنې هم ولولي.

■ د مطالعې له لارې څه شی ترلاسه کولای شو؟

■ مطالعه زموږ د ژوند لپاره څه ارزښت لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مطالعه یوازې په کتاب پورې محدوده نه ده. د کتابونو او لیکل شوو متنونو د لوستلو تر څنګ د خپل چاپېریال او په هغې کې د پرتو شیانو په هکله سوچ کول هم د مطالعې یوه برخه ده. د بېلګې په توګه، غرونه، سیندونه، سمندرونه، ځنګلونه، طبیعي منظرې، لمر، سپوږمۍ او ستوري او داسې نور شیان زموږ شاوخوا ته پراته دي. په دې هکله سوچ کول چې دا ټول د انسان د ګټې او خدایي نظام د ټینګښت په موخه رامنځته شوي او هر یو زموږ په ژوند مستقیمې او یا غیر مستقیمې اغېزې لري. که په دوی کې یو یا ټول نه وای، څه به پېښ شوي وای او زموږ پر ژوند به یې څه ډول اغېزه کړې وای؟

مطالعه یو مهارت او وړتیا ده او د مینې له لارې په انسانانو کې پیدا کېږي. د نړۍ ټولو پوهانواو لیکوالو، نوښتګرانو (مخترعینو) اونورو د خپلې ژورې مطالعې له لارې ناپېژندل شوې او تر ځمکې لاندې پټې خزانې او سرچینې د بشر د خدمت لپاره چمتو کړې دي.

په ورځپاڼو، مجلو او نورو مهالنیو خپرونو کې ګډون او د هغو لوستل سړی په هېواد کې دننه او له هېواده بهر له ورځنیو پېښو څخه خبروي. د ناولونو، کیسو او داستانونو لوستل د انسان فکري خواړه غښتلي کوي. د دیني او مذهبي کتابونو لوستل او مطالعه سړی له دیني موضوعاتو سره اشنا کوي. د رادیو او تلویزیون د روزنیزو او علمي خپرونو اورېدل او لیدل سړی په فکري لحاظ بډایوي. د تفریحي فلمونو ننداره د سړي دماغ پیاوړی کوي او ستړیا یې له منځه وړي.

د مطالعې د هر اړخېزو ګټو په پام کې نیولو سره باید موږ خپل وخت وزګار تېر نه کړو. تل مو کتاب په لاس کې وي. هرځای چې وي، ددې وخت لرو چې کتاب ولولو، د خپل شاوخوا په هکله فکر وکړو او د هر څېز په باره کې له ځان څخه پوښتنې وکړو. وخت لکه سره زر دی اوهیڅوک سره زر وړیا له لاسه نه ورکوي. مطالعه ټاکلی ځای او وخت نه لري. په هر وخت او هرځای کې کولی شو، یو څه شی ولولو. که سرویس ته سترګې په لار واوسو، که په موټر کې واوسو، که په کور کې واوسو یا بل هر ځای، د مطالعې لپاره وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

او فرصت لرو، باید له لاسه یې ورنه کړو. یوازې هغه مهال چې له انسان سره پاتې کېږي، هغه د مطالعې مهال دی او بس.

مطالعه او لوست هم د ژوند د مهمو موضوعګانو په څېر ټینګ هوډ او عزم ته اړتیا لري. د دې کار لپاره باید خپل کارونه ښه پلان کړو او مطالعې ته زیات وخت ورکړو. دا یو حقیقت دی، موږ هغه کارونه ښه سرته رسولای شو چې مینه ورسره ولرو.

په لوست او مطالعې کې باید خپل حواس په کار واچوو. په تیره بیا غوږ او سترګې د موضوعګانو په درک کې ځانګړې ارزښت لري. د اورېدو له لارې کولای شو د لوست مفهوم پیدا کړو. ښه به دا وي چې د فورمولونو او لغاتو د یادولو پر ځای د هغوی شکل او بڼې حافظې ته وسپارو او محتوا یې یاده کړو.

د متن لنډیز:

مطالعه د انسان ذهن پیاوړی کوي. هغسې چې ورزش بدن پیاوړی کوي، دغه شان مطالعه د انسان ذهن او فکر پیاوړی کوي. هرکتاب، مجله یا د لوستلو بل کوم شیز چې په هرځای او هر وخت کې په لاس راغلل، باید ویې لولو. وایي، هر کتاب په یو وار لوستلو ارزي. د ژوند ټولې علمي اړتیاوې په درسي کتابونو کې نشته. دا کتابونه تاسو ته د زده کړې لارې چارې درښیي او همدغه لارې دي چې تاسې پرې خپله پوهه له نورو کتابونو څخه تر لاسه کوئ. باید ټل مطالعه وکړو او یوه شیبه هم بېکاره تېره نه کړو. درسي کتابونه لکه د څراغ په څېر دي اوموږ ته نور ګټور کتابونه ښیي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې د لاندې پوښتنو تشریحي ځوابونه ووایي:

- آیا د مطالعې لپاره ټاکلی وخت اوځای شته؟ بیان یې کړئ
- آیا له مطالعې پرته انسان خپله پوهه پراخولی شي؟ څنګه؟ بیان یې کړئ.

۲ـ د لاندې جملو خالي ځایونه په مناسبو کلمو پر پنسل ډک کړئ:

- مطالعه یو مهارت او .... ده.
- .... د انسان فکر اوذهن پیاوړی کړي.
- هر کتاب یو وار په .... ارزي.

۳ـ پنځه تنه زده کوونکي دې د مطالعې په اړه دوې، دوې دقیقې خبرې وکړي او نور زده کوونکي دې ترینه د موضوع په اړه پوښتنې وکړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په خپل کور کې د مطالعې لپاره د کور د غړو په مرسته یو کتاب یا مجله یا کومه ورځپانه وټاکي او په بله ورځ دې نورو زده کوونکو ته د هغه د مطالعې د ګټو په اړه خبرې وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نولسم لوست

د يووالي گټه

■ تاسې د يووالي په خوند پوهيږئ؟

د يووالي او اتفاق په اړه مو په تېرو ټولګيو کې يادونه کړې ده. دلته په لنډ ډول يوه کيسه چې پکې په عملي ډول د يووالي خوند نغښتی دی، لولو. يووالی له کورنۍ څخه نيولې ان د هېواده په کچه ډېر ضروري دی. څنګه چې يوه وړه کورنۍ د بې اتفاقۍ له کبله خرابېږي همدارنګه يو هېواد هم د خپلو وګړو له بې اتفاقۍ څخه ډېر زيان مومي.

■ تاسو د يووالي د ارزښت په اړه څه معلومات لرئ؟

■ د يووالي ګټه څه ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي، يوه ورځ د کوترو يو سېل راغی او په يوې کروندې کې کښېناستې. هلته د غنمو دانې پرتې وې. يوې کوترې ولېدلې، ورواوته، دانو ته کښېناسته او په ټولولو يې پيل وکړ. نورې کوترې هم ورپسې ورغلې او په دانو ټولولو لګيا شوې. کله چې په دانو مړې شوې، د الوتلو تکل يې وکړ. څو کوترې په دام کې نښتې وې، وانه الوتلای شوې. هرې يوې شتګنې وهلې چې ځان خلاص کړي، خو څه يې لاس ته رانغلل.

په دوی کې يوه هوښياره کوتره وه، ويې ويل: ((هغه وخت چې موږ دا خوندورې دانې لېدلې وې، بايد فکر مو کړی وای چې دا دانې چا او د څه لپاره اچولې دي. که مو فکر کړی وای په دې کړاو به اخته شوي نه وو. اوس هم بايد يو فکر وکړو، کېدای شي ځانونه خلاص کړو. لږه دمه وکړئ، کله چې ما وويل نو ټولې په يو دم له ځايه پورته شئ.))

ښکاري چې لږ څه وړاندې ناست و، ويې ليدل چې کوترې په دام کې نښتې دي، ورمنډه يې کړه. په دې وخت کې هغې هوښيارې کوترې د پورته کېدو امر وکړ. ټولې يو دم له ځمکې پورته شوې. دام يې له ځان سره په هوا کړ او لاړې.

ښکاري چې دا حال وليد د کوترو په لور يې ورمنډه کړه. لږه شېبه وروسته يې کوترې له سترګو پنا شوې. د ښکاري تمه پرې شوه او سترې ستومانه راستون شو.

د متن لنډيز:

کوترې وږې وې. د دانو خوړلو لپاره په يوې کروندې کې کښېناستې. په دانو خوړلو يې پيل وکړ. خبرې نه وې چې ښکاري ورته دام ايښی و. دانې يې ټولې کړې، مړې شوې، غوښتل يې چې والوزي. يو څو کوترې والوتې، خو نورې په دام کې نښتې وې. په پاتې شوو کوترو کې يوه هوښياره کوتره وه. يوه لاره يې وسنجوله. ټولو ورسره ومنله. په يو غږ والوتې. دام يې له ځان سره په هوا او ځانونه يې د ښکاري له منګولو څخه وژغورل. دا د يووالي او اتفاق برکت او ګټه وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښرګندونه

سېل: د مرغیو، کوترو یا نورو الوتونکو لوېې ډلې ته سېل وايي چې په هوا کې له یو ځای څخه بل ځای ته ځي.

شتنکې: د لاس او پښو وهلو حالت ته شتنکې ویل کیږي.

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځوابونه ووايي:

- کوترې ولې کروندې ته راښکته شوې؟
- هلته یې اېښودل شوی دام ولې نه و لیدلی؟
- له دانوخوړلو وروسته یې څه وکړل؟
- ستاسو په اند له اسارت څخه د یو راوتلي آزاد ولس د برې راز په څه شي کې نغښتی دی؟
- څنګه کولای شو یو موټی او پرمختللی هېواد ولرو؟

۲ــ د لاندې هرې پوښتنې لپاره درې، درې ځوابونه درکړل شوي. تاسو یې تر ټولو سم ځواب په نښه کړئ:

- کوترې چېرته کښېناستې؟

الف: په باغ کې

ب : د ونو په ځنګل کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ج : په کروندې کې

- کوترې ولې وانه الوتلې؟

الف: ټولې ترلې وې.

ب : په دام کې نښتې وې.

ج : ښکاري نيولې وې.

- کوترې د څه شي په برکت د ښکاري له لاسه ووتې؟

الف: د ډېر مرښت په برکت

ب : د الوتلو په برکت

ج : د يووالي او اتفاق په برکت

۳ـ د زده کوونکو يوه ډله دې په پورته متن کې عام نومونه پيدا او ودې ليکي. بله ډله دې په پورته متن کې د (ی) ډولونه په ګوته کړي. دواړه ډلې دې له ټولو زده کوونکو سره په خپلو لاس ته راوړنو خبرې وکړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په خپل کلي، کور او ښار کې د اتفاق او يووالي کومه کيسه سبا ته په ټولګي کې واوروي. ښه به وي که په دې اړه په خپل کور کې له مور او پلار او خپلوانو څخه پوښتنې وکړي.

په يوه ګل نه پسرلی کيږي
له يوه لاسه ټک نه خيژي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلم لوست

د سبو گټې: ورځنۍ اړتیا

■ تاسو کوم ډول سابه زیات خورئ؟

سابه د انسان د بدن د پیاوړتیا لپاره ډېر ارزښت لري. په سبو کې داسې ویټامینونه او معدني مالګې شته چې په نورو خوړو او ان په میوو کې نشته. ددې لپاره چې بدن مو له هر راز موادو څخه برخمن شي، باید په خپلو ورځنیو خوړو کې هرومرو سابه ولرو. هغه کورنۍ چې له سبو څخه ډېره ګټه اخلي، د هغو کورنیو په پرتله د ښې روغتیا خاوندي وي چې له سبو څخه هغومره ګټه نه اخلي.

■ تاسو د سبو ګټې پېژنئ؟

■ له سبو خوړلو پرته د انسان بدن په بشپړ ډول وده کولای شي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسانان، څاروي، الوتونکي او په پای کې ټول ژوندي موجودات د خپل پایښت او ودې لپاره اوبو او خوړو ته اړتیا لري. څاروي او الوتونکي هغه شی خوري چې ویې مومي. انسانان بیا هغه شیان خوري چې د بدن د ودې او سلامتیا لپاره یې ګټور وي.

د انسان بدن د وینې، هډوکو، غړو، غوښې، پوستکي او نورو د ودې او لویېدو لپاره ځانګړو موادو او خوړو ته اړ دی. د بېلګې په توګه پروتین، کاربوهایدریت، شحم، منرالونه، ویټامینونه او نور هر یو په خپل وار د انسان د بدن په ودې، غښتلتوب، ذهني پراختیا، د هډوکو په جوړښت او نورو کې ستره برخه لري. دا مواد ټول د خوړو په یو جزء کې نشته. باید د هغوی د ترلاسه کولو لپاره بېلا بېل خواړه وخوړل شي. د بېلګې په توګه پروتین په غوښه، شېدو اوهګیو او غلو دانو، لکه لوبیا او نورو کې شته. په خوړو کې د کاربوهایدریت شتون د بدن د تودوخې او ځواک د راپیدا کېدو لامل کیږي. ټول خواړه بدن ته طاقت ورکوي، خو د ځینو شیانوخوړل د بدن طاقت ډېر زیاتوي.

کاربوهایدریت لوړه ډېر ژر پای ته رسوي. کاربوهایدریت په جوارو، وریجو، دال، کچالو، چوغندرو، ګنیو، کېلو، مڼو اونورو کې په زیاته اندازه پیداکیږي. هغه خواړه چې کلسیم لري، د هډوکو په جوړولو کې مرسته کوي. دې ډول توکو ته معدني توکي وایي. همدا راز ویټامینونه د بدن د غړو په ودې او د بدن د عمومي موازنې په ساتلو کې زیات ارزښت لري. ویټامینونه په مېوو او سبو کې پیدا کیږي.

سابه زیاتره داسې توکي لري چې د بدن د ودې او پراختیا لپاره تر ټولو نورو خوړو ګټور او بډای دي. د بېلګې په توګه: په سبو کې ډېر معدني مواد شته. همدا راز هغه مواد چې په ټیپرو، کاهو، کدو او ګازرو کې شته، د خوړو په نورو توکو کې نه موندل کیږي. له دې امله هر راز خواړه باید هرومرو په خپل وخت او موسم کې وخوړل شي.

که پام مو کړی وي، د کلو او بانډو اوسیدونکي تر ښاري اوسیدونکو زیات روغمن او په پرتلیز ډول د اوږده عمر خاوندان وي. ددې لامل دا دی چې هغوی زیاتره سابه خوري.

ځینې سابه اومه خوړل کیږي، خو ځینې نور یې بیا پخولو ته اړتیا لري. د سبو اوبه باید د پخولو پر مهال تویې نه شي، ځکه کېدای شي ټول ګټور توکي یې له منځه لاړ شي. خام

(c) ketabton.com: The Digital Library

سابه باید تر خوړلو د مخه ښه پاک شي، د پتاسو په محلول کې پرېمنځل شي او یا لږ تر لږه د لس، پنځلسو دقیقو لپاره په مالگینو پاکو اوبو کې واچول شي. گندنه، دڼیا، پیاز او نور چې خام خوړل کیږي، باید هیڅکله ناپاکه ونه خوړل شي. د امکان تر حده پورې باید پر دسترخوان د نورو خوړو ترڅنگ د سبو یو ډول موجود وي چې په نورو خوړو کې له شتو توکو سره یوځای د بدن د اړتیا وړ توکي پوره کړي.

ځینې سابه د خپل ارزښت له مخې په خپل موسم کې وچېږي او بیا په هغه موسم کې خوړل کېږي چې نه پیداکېږي. په دې سبو کې شوتل، شپیشته، بینډۍ، د بادرنگو پوستکي، پیاز او رومي بانجان (باټینگر) راځي.

د متن لنډیز:

په سبوکې ډېري گټې پرتې دي. سابه بېلابېل ډولونه لري. د معدني موادو له مخې سابه تر نورو خوړو ډېر بډای وي. په هر موسم کې بېلا بېل سابه پیدا کیږي. له دې امله هر راز خواړه باید هرومرو په خپل وخت او موسم کې وخوړل شي. همدا راز هغه مواد چې په ټېپرو، کاهو، کدو او گازرو کې شته، د خوړو په نورو توکو کې نه موندل کیږي. هغه سابه چې پخېږي، باید د پخولو پر مهال یې اوبه تویې نه شي. همدا راز هغه سابه باید ښه پرېمینځل شي چې خام خوړل کیږي . په خپلو ورځنیو خوړو کې باید د شونتیا تر کچې پورې هرو مرو سابه ورگډ کړو.

فعالیتونه

۱ــ زده کوونکي دې د لاندې پوښتنوځواب ووایي:

- مونږ ولې سابه خورو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د سبو نه خوراك د څه شي لامل کيږي؟
- هغه سابه چې خام خوړل کيږي، ولې ډېرو پرېمنځلو ته اړتيا لري؟

۲ـ زده کوونکي دې ځواب ووايي:

- دا سمه ده چې ووايو، دا سابه مې خوښيږي او هغه نه؟
- که يو څوك په يو موسم کې د هغه موسم سابه ونه خوري، څه تاوان به يې کړی وي؟
- د سبو څو ډولونه پېژنئ؟

۳ـ زده کوونکي دې په دريو ډلو ووېشل شي:

- لومړۍ ډله دې په پورته لوست کې خاص نومونه پيدا او ودې ليکي.
- دويمه ډله دې په پورته لوست کې کارول شوي عام نومونه پيدا او هغه دې وليکي.
- دريمه ډله دې په کلمو کې بېلا بېلې (ی ګانې) پيدا او د هرې ډلې کلمې دې په ترتيب سره بېلې بېلې وليکي.

۴ـ زده کوونکي دې د لاندې جملو تش ځايونه په مناسبو کلمو پر پنسل ډک کړي:

- د .... اوبه بايد د پخولو پر مهال تويې نه شي.
- خام سابه بايد لږ تر لږه د شلو دقيقو لپاره په .... پاکو اوبو کې واچول شي.
- په سبو کې ډېر .... مواد شته.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د خپلو ميندو په مرسته د سبو د ګټو په اړه معلومات راټول او په يو څو کرښو کې دې وليکي. همدا شان پام دې وکړي چې هغوی زياتره کوم سابه پخوي. خپل معلومات دې سبا ته په ټولګي کې ولولي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوويشتم لوست

چاپېريال څنګه وساتو؟

- تاسو چاپېريال پېژنئ؟

زده کوونکي بايد خپل چاپېريال د خپل ټاټوبي په توګه وپېژني. د رغنده او سمبال ژوند لپاره دې هغه ته پوره پام وکړي. خپله روغتيا، بدني وده او ښکلا دې په هغه کې وګوري. د هغه په ساتنه کې دې له زړه نه هڅه وکړي. هرڅوک بايد د چاپېريال په پاک ساتنه کې خپله ونډه سرته ورسوي. دا ونه وايي چې په ما يې څه. دا په ما پورې اړه نه لري.

- که چاپېريال پاک ونه ساتل شي، څه به پېښ شي؟
- د چاپېريال د پاک ساتلو دنده د چا پر غاړه ده؟
- چاپېريال څنګه ښکلی کېږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټول هغه شیان چې زموږ شاوخوا ته پراته دي او یا یې زموږ شاوخوا نېولې ده، چاپېریال بلل کیږي. په ځانګړې معنا چاپېریال د انسان د استوګنې وړ توکي، شیان او شاوخوا ځمکه او په هغې کې پراته ټول شیان دي. په عمومي معنا، چاپېریال ټوله هغه سیمه ده چې انسانان پکې اوسیږي. په دې توګه غرونه، سیندونه، ځنګلونه، کرنیزې ځمکې، دښتې د طبیعت او د بشر په لاس راغلي بدلونونه په چاپیریال کې راځي.

په دې ډول یو ته د ژوند یا استوګنې چاپېریال او بل ته عمومي چاپېریال ویل کیږي.

د استوګنې په چاپېریال کې بیا یوه کورنۍ، د هغې ګاونډ او په هغې پورې اړوند شیان شامل دي. موږ په چاپېریال کې ژوند کوو، سا پکې اخلو، د ژوند اړتیاوې ترې برابروو او د هغه پاکي او ناپاکي مو پر روغتیا باندې نېغ په نېغه اغېزه لري. له دې امله زموږ د ټولو دنده او ټینګ مسؤولیت دی چې خپل چاپېریال ښکلی کړو، پاک یې وساتو او د یوه ښه او خواږه ژوند لپاره یې چمتو کړو. که د کورونو تر څنګ مو د اوبو ویالې بهیږي، باید له اوبو څخه یې د څښلو او کارولو لپاره سمه ګټه واخلو. خځلې او ناپاکي پکې ونه غورځوو که مېوه لرونکې یا سیوري لرونکې ونې مو شاوخوا ولاړې وي، باید پالنه یې وکړو او ښاخونه یې پرې نه کړو. د کور خځلې او د خوړو پاتې شوني هرځای ونه غورځوو او په یوه سم ځای کې یې ځای پر ځای او یا یې تر خاورو لاندې کړو. د خپلو کورونو د ټټیو مخې بندې کړو او پرې نه ږدو چې انساني فضله مواد کوڅو او لارو ته راووځي. د کورونو تر څنګ داسې شیان ونه سوځوو چې هوا یې خرابه شي. د ولاړو اوبو ډنډونه له منځه یوسو، چې د ډول ډول ناروغیو، په تېره د ملاریا او کالدانې د ماشو د راپیداکېدو او ډېروالي لامل کیږي. په همدې توګه د سیمې د سمسورتیا لپاره د نیالګیو په کرلو او د باغونو، تفریح ځایونو او چمنونو په جوړولو، خپله سیمه لا ښایسته او ښکلې کړو.

ځنګلونه، څرځایونه، کرنیزې ځمکې او سیندونه زموږ د ژوند د پایښت لپاره ډېر ارزښت لري. باید په ساتنه او څارنه کې یې هر راز هلې ځلې وکړو. د ځمکې د ښوېېدو د مخنیوي او ورښت لپاره ځنګلونه ډېر ارزښت لري. د بادونو د مخنیوي او له یوه ځایه بل ځای ته د شګو د لیږدونې د مخنیوي لپاره د ونو او ځنګلونو جوړول ډېر اړین دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز:

زموږ د استوګنې شاوخوا ته چاپېريال وايي. کور، کوڅه، سړک، باغ، ويالې، ونې، ځنګلونه او داسې ډېر نور د چاپېريال برخې دي. په چاپېريال کې موجود شيان د يو نسل مال نه دی، بلکې له هغو څخه بايد راتلونکي نسلونه هم ګټه واخلي. له دې امله بايد دچاپېريال په ساتلو کې ډېرې هلې ځلې وکړو. د سيمې د سمسورتيا لپاره د نيالګيو په کرلو او د باغونو، تفريح ځايونو او چمنونو په جوړولو خپله سيمه لا ښايسته او ښکلې کړو.

فعاليتونه

۱ــ زده کوونکي دې لاندې جملې سمې کړي:
- د چاپېريال استوګنې زموږ شاوخوا ته وايي.
- ښکلې لا ښايسته خپله او سيمه کړو.
- ښکلی څنګه چاپېريال کېږي؟

۲ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي:
- چاپېريال څه شي ته وايي؟
- په چاپېريال کې کوم شيان راځي؟
- چاپېريال د يو نسل مال دی، که د ډېرو؟ څرګنده يې کړئ.

۳ــ زده کوونکي دې يو په يو په متن کې راغلي نوي لغتونه د کتاب د پای له پاڼو څخه معنا او په جملو کې دې يې وکاروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤ـ د لاندې عبارتونو په مرسته نوې جملې جوړې کړئ.

دکلو او باڼدو طبعيت

پاکي او رڼې اوبه

شنې او سمسورې ونې

٥ـ دوه شعرونه يا داسې ښکلې ادبي جملې ولیکئ چې په یوکې د لمر او په بل کې یې د اوبو په هکله خبرې شوې وي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د خپل استوګنې د چاپېريال د لا ښکلا او ښایست لپاره د خپلې خوښې یوه طرحه جوړه او په بله ورځ دې پرې د نورو زده کوونکو په وړاندې خبرې وکړي.

زده کوونکي دې لاندې جدول په کتابچه کې وليکي، د (چاپېريال) کلمه دې پيدا او په خپله خوښه دې رنګه کړي.

ا	ج	*	*	د	ر
چ	ب	*	*	و	ل
ا	پ	ی	ر	ي	ا
ط	ع	ب	ل	ن	ط
خ	ا	س	م	و	ع

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه اوگرامر

■ ژبه څه شی ده؟

انسانان د ژوند له هماغه لومړي پیل څخه د یو بل د پوهولو راپوهولو لپاره ژبې ته اړ وو. هغوی اړ وو چې خپل فکر یو بل ته انتقال کړي او د بل په فکر باندې ځانونه وپوهوي؛ ځکه یوازې د لاس او سر په اشارو د انسان فکر په بشپړ ډول بل چاته نه رسیږي. له دې امله ژبه د خپل ارزښت له مخې د انسان په ژوند کې خورا مهم رول لري. ژبه ده چې انسان پرې خپل فکر او نظر بیانوي. خپل مطلب اوغوښتنې یو بل ته وایي او همدا شان د نورو په غوښتنو پوهیږي. ژبه انسانان له ځارویو څخه بېلوي.

■ که ژبه نه وای څه به پېښ شوي وای؟

■ له ژبې پرته انسان اوسنې پرمختګ ته رسېدای شو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغو کلمو او خبرو ټولګې ته ژبه ویل کیږي چې یو څوک یې بل چا ته د خپل فکر د بیان لپاره کاروي. په دې کې ټولې نښې او اشارې هم راځي چې د یو مطلب د افادې لپاره کارول کیږي.

ژبپوهان ژبه د خبرو او اشارو داسې یوه لړۍ بولي چې د یوې ټولنې وګړي یې یو له بله د پوهولو او راپوهولو لپاره کاروي او یو بل ته یې اوروي. په دې توګه ژبه د انسانانو ترمنځ د پوهولو راپوهولو یوه اله او وسیله ګرځي. وینا او خبرې کول د افکارو د څرګندولو ډېره ښه وسیله ده او له دې امله انسانان پر نورو حیواناتو امتیاز او غوراوی لري.

ټولې قاعدې او قوانین چې د یوې ژبې د سم ویلو او سم لیکلو په اړه خبرې کوي، د ژبې ګرامر ورته ویل کیږي.

ګرامر د یوې ژبې جوړښت د ژبې د خپلو ځانګړنو په رڼا کې څېړي. هره ژبه ځانته ګرامري قوانین او لارې چارې لري، نو ځکه د ژبې د ګرامریه لیکنه کې خپله د هماغه ژبې قواعد او اساسات غوره ګڼل کیږي.

معرفة الافغاني یو درسي ګرامر دی. پیرمحمد کاکړ دغه ګرامر په احمد شاهي دور کې لیکلی دی. پیر محمد کاکړ د پښتنو له لومړنیو لیکوالانو څخه دی چې د پښتو ژبې د لغاتو او کلمو د ټولولو فکر یې وکړ او د ژبې ابتدایي ګرامري بنې یې سره راغونډې کړې او د یوې کوچنۍ رسالې په ډول یې ولیکلې چې د ((معرفة الافغاني)) په نامه یادیږي.

پیر محمد کاکړ د احمد شاه بابا د زوی شهزاده سلېمان او د کورنۍ د نورو غړو استاد و. د معرفة الافغاني په نامه د پښتو ژبې دغه لومړنی ګرامر یې د هغه لپاره ولیکه.

پیر محمد کاکړ د خپل وخت لوی عالم او د پښتو ژبې مشهور شاعر و چې د پښتو اشعارو دیوان یې چاپ شوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډيز

ژبه د انسانانو ترمنځ د پوهولو راپوهولو وسيله ده. انسانان خپل فکر د ژبې په واسطه بيانوي. ژبه چې د انسان فکر بيانوي، له يو لړ غږونو، نښو او اشارو څخه جوړه شوې. د بېلګې په توګه د مېز نوم درواخلئ. کله چې د مېز کلمه واورېدل شي، سمدستي ستاسو ذهن ته د ميز انځور ودرېږي. د مېز کلمه د مېز له جوړېدو دمخه نه وه، بلکې کله چې مېز جوړ شو، خلکو ورته د مېز نوم ورکړ او ټولو ومانه.

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې ځوابونه ووايي:

- ستاسو په اند ژبه د انسانانو تر منځ په پوهولو راپوهولو کې څومره ارزښت لري؟

- که ژبه نه وای انسانان به له کومو ستونزو سره مخامخ وو؟

۲ـ د لاندې جملو په تش ځايونو کې اړوندې کلمې پر پنسل وليکئ:

- هره .... ځانته ګرامري قوانين او لارې چارې لري.
- .... يو درسي ګرامر دی.
- وينا او خبرې کول د .... د څرګندولو ډېره ښه وسيله ده.

۳ـ لاندې هرې پوښتنې ته درې ځوابونه ورکړل شوي، تاسو ترټولو سم ځواب په نښه کړئ:

انسانان له هماغه لومړي پيل څخه څه شي ته اړ وو؟

- له ختو جوړو شوو کورونو ته؟
- لاس ګاډو او ځارويو ته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پوهولو راپوهولو ته؟

گرامر د یوې ژبې څه شی تر کتنې لاندې نیسي؟

- د یوې ژبې د جوړښت سیستم،
- د یوې ژبې د ویلو او اورولو ځرنګوالی،
- د یوې ژبې د نوو کلمو شمېره.

انسان خپل ذهني انځور په څه شي بیانوي؟

- د ګوتو په اشارو،
- په ژبې او بیان،
- په سمو اورېدلو.

٤ـ زده کوونکي دې په درېو ډلو ووېشل شي:

- لومړۍ ډله دې په پورته لوست کې خاص نومونه پیدا او ودې لیکي.
- دویمه ډله دې په پورته لوست کې کارول شوي عام نومونه پیدا او ودې لیکي.
- درېمه ډله دې په کلمو کې بېلا بېلې (ی ګانې) پیدا او د هرې ډلې کلمې دې په ترتیب سره بېلې بېلې ولیکي.

کورنۍ دنده

که د چا یوه ژبه زده او د چا له یوې ژبې څخه ډېرې زده وي، د دوی ترمنځ توپیر څه دی. زده کوونکي دې په خپلو کتابچو کې په دې اړه خو کرښې په کور کې ولیکي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درویشتم لوست

د نشې زیانونه

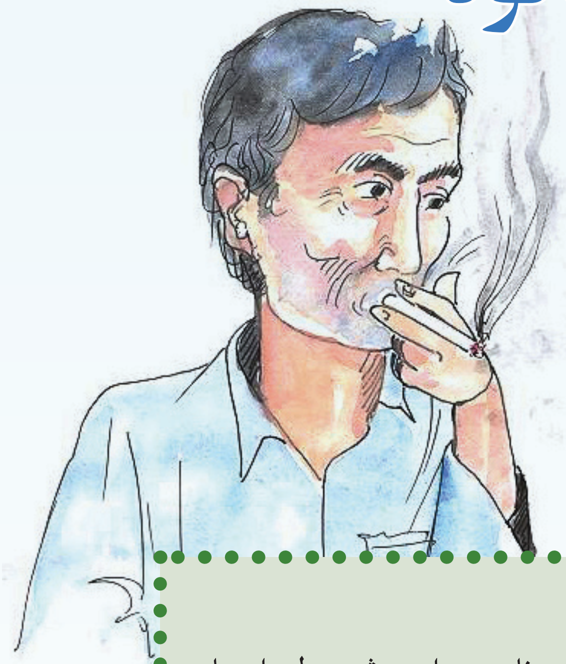

■ نشه پر ژوند څه اغېز کوي؟

نشه یو تباه کوونکی عمل دی. نشه چې په هر نامه وي او هرڅومره لږه او ساده وي، خو پای یې خورا ناوړه دی. که یو ځلې څوک په نشه اخته شو، بیا نو په ډېر کړاو ترې سرې خلاصېدای شي. زیاتره ځوانان په بېلابېلو پلمو په نشې روږدي کېږي. کله ورته په پیل کې نشه یو عادي او د لوبو کار برېښي. کله د میندو او پلرونو ترمنځ چال چلن سم نه وي او په دې توګه یو ځوان نشې ته مخه کوي. کله هم د یوې کورنۍ اقتصادي کچه کمزورې وي. داسې ډېر نور لاملونه شته چې په نشې باندې د روږدې کېدو سبب کېږي.

■ ستاسو په اند به د یو نشه یې ځوان ژوند څنګه وي؟

■ څنګه کولای شئ په خپل چم اوګاونډ کې په نشې باندې د ځوانانو د اخته کېدو مخه ونیسئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشه يي توکي هغه دي چې کارونه يې د مرکزي اعصابو د نظام د ګډوډۍ او د روږديوالي، لټۍ او ګنګستيا لامل کيږي.

نشه يي توکي هم په طبيعي او هم په مصنوعي توګه پيدا کيږي، لکه اپين چې د کوکنارو له بوټي څخه لاس ته راځي او هم په مصنوعي او کيمياوي توګه په لابراتوارونو کې جوړيږي، لکه هيروين، مورفين، کوکاين، کودين او داسې نور. په نشه يي توکو کې ځينې يې طبي ارزښت لري او د ځينو درملو په جوړونه کې په لږه کچه ترې کار اخيستل کيږي. هغه درمل چې په جوړښت کې يې نشه يي توکي کارول کيږي. که په لوړه کچه استعمال شي او يا د ډاکتر له اجازې پرته ترې ګټه واخيستل شي خورا زيات زيانونه را منځ ته کوي.

د نشه يي توکو استعمال او کارول خصوصاً د پيچکارۍ له لارې د انسان روغتيا ته ډير زيانمن او خطرناک دي. پر ځينو روغتيايي زيانونو سربيره په بېلا بېلو سرطانونو، زيړي او ځينو نورو ناروغيو انسان اخته کوي. د يو شمير اقتصادي او ټولنيزو ستونزو لکه قتل، غلا، بيوزلي، ناوړه اخلاقو او د بشري پانګو د تباهۍ لامل هم ګرځي.

د اسلام پاک دين نشه يي توکي ناروا ګڼي؛ ځکه چې د انسان روغتيا ته خورا زيات زيانونه لري او انساني ټولنه له تباهۍ سره مخامخ کوي. هغه کسان چې د دغو توکو په قاچاق لاس پورې کوي د انسانيت دښمنان بلل کيږي.

هغه کسان چې نشه يي توکي کاروي او د دغو توکو استعمال يې ورځنۍ عادت ګرځيدلې دی، د معتاد په نامه يادېږي. زموږ په ګران هيواد افغانستان کې هم له بده مرغه د ۱۸ ـ ۳۰ کلونو ترمنځ يو شمير ډېر روږدي ځوانان شته، چې عام وګړي يې د پوډري (هيرويني) په نامه يادوي.

روږدي کسان په کورنۍ او ټولنه کې هيڅ قدر او ارزښت نه لري او له ټولنې څخه جلا شوي وي. خلك ورته د يو مجرم په سترګه ګوري؛ ځکه دوی هغه کسان دي چې د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دښمنان او د ټولنې د اوږو بار دي. که چيرې ښه ځير شو، نو جوته به شي، روږدي کسان هغه ناروغان دي چې له روږديوالي څخه وړاندې په يو ډول رواني ناروغۍ اخته وو او يا د ژوندانه په اوږدو کې له کورنيو، ټولنيزو يا اقتصادي ستونزو سره لاس و ګريوان وو. دغه ستونزې د دې لامل ګرځيدلې، چې دغه کسان د روږديوالي په لومو کې را ښکيل شي. دا د ټولنې د وګړو، دولتي او نا دولتي مؤسساتو دنده ده چې د دغو ستونزو په هکله فکر او عملي ګامونه اوچت کړي. له معتادانو سره هغه مرستې تر سره کړي چې د يو معتاد په درملنه کې اغېزمنې وي. د يو معتاد په درملنه کې مهم او غوره ټکي دادي چې نومورې ته د يو ناروغ شخص په سترګه وکتل شي، نه د يو مجرم او ګناهګارسړي په سترګه. که چيرې معتاد سړی ونه هڅول شي او ښه سلوك ورسره و نه شي، بې له شکه به هيڅکله هم خپل دغه ناوړه عمل پرې نږدي.

د نشه يي توکو زيانونه:

د نشه يي توکو استعمال خورا زيات ځاني، روحي، ټولنيز، اقتصادي او اخروي زيانونه لري چې موږ يې ځينو زيانونو ته په لاندې ډول ګوته نيسو:

١) د بدن دفاعي سيستم کمزوری کوي.
٢) د مرکزي اعصابو د سيستم فعاليتونه کمزوري کوي.
٣) د زړه ټکان زياتوي.
۴) د ستوني او سږو سرطان پيدا کوي.
۵) د باصرې، شامې او ذايقې حسونه کمزوري کوي.
۶) د وينې فشار زياتوي.
٧) د وينې کلسترول زياتوي.
٨) د زړه د ناڅاپي دريدلو (سکتې) لامل کيږي.
٩) په معتاد سړي کې لټې او کمزورتيا را منځته کوي.
١٠) په تنفسي سيستم کې ګډوډې رامنځته کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱) روحي ګډوډي، (سترېا، سودائي توب، ګوښه توب، په ځان باندې نه اعتماد، نهیلي...) راولي.

د متن لنډيز:

نشه يي توکي هغه خطرناک توکي دي چې د ځاني ناروغيو لکه: سرطان، نري رنځ، د زړه درېدل، زيږي او د اقتصادي او ټولنيزو ستونزو، لکه غلا، وژنې، بېوزلي او د بيکارۍ لامل کيږي. په هغې باندې اموخته کېدل ډېر اسانه دي، خو بيا ترې ځان خلاصول ډېر ستونزمن کار دی. ځوانان او تنکي ځوانان د ټوکو او ساعت تېرۍ په بهانه په نشه يي توکو باندې پيل کوي، خو کله چې د هغې په لومه کې ونښلي بيا نو پښېماني هيڅ ګټه نه لري. موږ بايد خپل روغ، سالم اوخوښ ژوند په نشو تباه نه کړو؛ ځکه چې روغ عقل په روغ بدن کې وي.

څرګندونه

باصره: د ليدلو حس

شامه: د بويولو حس

ذايقه: د څکلو (خوند حس)

کلسترول: په وينه کې د غوړو شتون

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې د لاندې پوښتنو ځوابونه ووايي:

- د نشه يي توکو کارونه څه ډول زيانونه منځته راوړي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د نشه يي توکو روحي او ځاني زيانونه کوم دي؟
- په نشه روږدو کسانو ته په ټولنه کې په کومه سترګه کتل کېږي؟
- قاچاق وړونکي چا ته ويل کېږي؟

۲ــ زده کوونکي دې:

- متن له ځان سره په پټه خوله ولولي.
- متن ټوټې ټوټې په لوړ غږ ولولي.
- د لوست مفهوم په ساده ژبه ووايي.

۳ــ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي:

لامل، توکي، له بده مرغه، لومې، دنده، سربېره

٤ــ ستاسو په اند په نشه يي توکو باندې د روږدي کېدو لاملونه څه شی دي؟

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د (نسوارو او چلم په ګډون) د بېلا بېلو نشه يي توکو نومونه او د هغوی زيانونه وليکي او سبا ته دې په ټولګي کې ووايي.

د الله ﷻ په ياد د ايمان بنسټ پياوړی کېږي.

ابوريحان البيروني

(c) ketabton.com: The Digital Library

لطفاً لاندي جدول په کتابچې کې رسم او د اړوندو ګڼو په کلمو يې ډک کړئ.

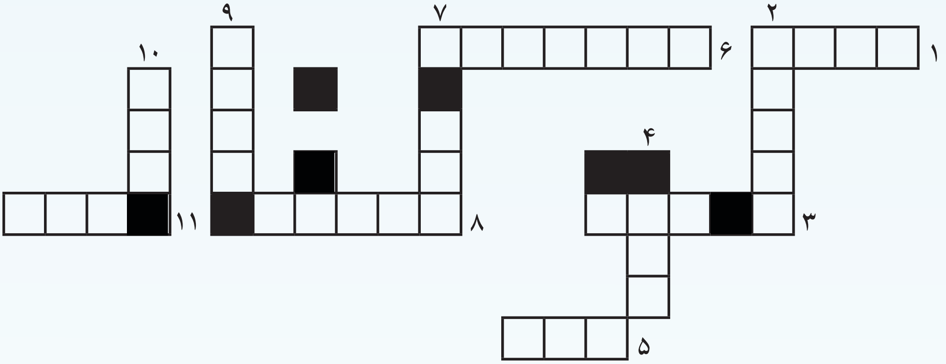

١ـ د جرم سرته رسوونکی.

٢ـ هغه څوک چې په نشې روږدی شوی وي.

٣ـ نشه کوونکي ته کارول کېږي.

٤ـ د بدن يو غړی چې د نشه يي توکو په ډېرې کارونې له کاره لويږي.

٥ـ د نشه يي توکو په کارونې يې ژوند دې کچې ته رسيږي.

٦ـ هغه ناروغي چې د نشه يي توکو د کارونې له امله په انسان کې رامنځته کيږي.

٧ـ د نشه يي توکو د ډېرې کارونې له امله رامنځته کيږي.

٨ـ د نشه يي توکو د ډېرې کارونې له امله سړی داسې کيږي.

٩ـ د نشه يي توکو د کارونې له امله سړی دې کار ته لاس اچوي.

١٠ـ د نشه يي توکو د کارونې موخه ده.

١١ـ کله چې په نشې روږدی سړی پيسې ونه لري، دې کار ته لاس اچوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ماین خطرونه
د جګړې بدغوني پاتې شونې

■ تاسو ماینونه پېژنئ؟

د افغانستان د دېرش کلنې جګړې په اوږدو کې بېلا بېلې پوځي وسلې کارول شوي، هوايي بمبارۍ شوي، راکټونه ویشتل شوي، ماینونه ایښودل شوي او د دښمن د کمزوري کولو او ماتولو لپاره له هر راز وسیلو څخه کار اخیستل شوی دی. د ۱۳۵۷ کال له پیل څخه تر اوسه پورې د ځمکنیو ماینونو بېلابېل ډولونه کرل شوي او په افغاني خاوره کې ازمایل شوي دي. سره له دې چې یو زیات شمېر یې پاک شوي، خو لا ډېر نور یې پاتې دي. که چیرته خلك پام ونه کړي، نو د معیوبیت او مرګ ژوبلې لامل کېږي.

■ ستاسو په سیمې کې ماینونه شته؟

■ د ماینونو له خطر څخه څنګه ځانونه ژغورلای شئ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغانستان هغه هېواد دی چې زيات شمېر ماينونه او ناچاودې توکي پکې موجود دي. د اوږدو جګړو په بهير کې د ماينونو پريمانه کارونه د افغانستان د جګړو يوه ډېره ناوړه بېلګه ده. نن (۱۳۸۷ ل) د ماينونو او ناچاودو توکو له کبله هره مياشت د قربانيانو شمېره تر پنځوسو زياته وي.

ماينونه په عمومي توګه دوه ډوله دي:

- پرسونل ضد ماينونه
- د وسايطو ضد ماينونه

ماينونه هغه ځانګړي چاودېدونکي توکي دي چې له لرګيو، اوسپنې او پلاستيک څخه جوړ او دننه يې چاوديدونکي توکي اېښودل شوي دي. دا وسله د پښې يا د لاس په فشار چوي چې د انسان د ژوبلېدو او يا مرګ سبب کېږي. ماينونه بېلا بېلې بڼې او اندازې لري، د بېلګې په توګه د لوبو د شيانو په بڼه، د کوچنيو راډيوګانو، د قلم، ساعت او نورو شيانو په بڼه جوړ شوي دي.

زياتره ماينونه د انسان د ټيپي کولو، شلولو او شوټولو په موخه جوړ شوي دي. دا يوه معموله پوځي وسله ده چې په پراخه کچه له لومړۍ نړيوالې جګړې راهيسې د ټولې نړۍ په ټولو جګړو کې کارول شوې ده.

ماينونه د کابل ښار په شاوخوا، ولايتي ښارونو او د هېواد په کليوالو سيمو او کروندو، څرځايونو، غرونو، غونډيو او پوځي چونيو ته څېرمه ځايونو کې ښخ شوي دي.

ناچاودي توکي

هغه مهمات چې د جګړې پر مهال چاودلي نه دي، د ناچاودو توکو په نامه يادېږي. په ناچاودو توکو کې راکټونه، هوايي بمونه، لاسي بمونه، د ټانک او بېلا بېلو ټوپکو ګولۍ او نور ناچاودي شيان راځي. د ناچاودو توکو مخنيوی آسان دی، ځکه هغه زياتره د ځمکې پر سر پراته وي، خو د ماينونو مخنيوی ډېر سخت دی؛ ځکه سړی نه پوهيږي چې ماين چېرته پټ دی. ماينونه د جګړې له پای ته رسېدو وروسته تر ډېرې مودې پورې پاتې کيږي. داسې هم کېدای شي چې دا ماينونه د هغه چا اولادونه، لمسيان اوکړوسيان ووژني، چې ښخ کړي يې وي.

د هغې ورځې په هيله چې په ګران هېواد افغانستان کې هيڅ ماين او ناچاودې توکي پاتې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه شي او خلك په خوندي او ډاډمن زړه خپل کار ته دوام ورکړي.

دمتن لنډيز:

په افغانستان کې د اوږدې جګړې له امله ځمکني ماينونه اوناچاودي توکي په پريمانه توګه پراته دي. غرونه، دښتې، کروندې، ځرځايونه، د استوګنې ځايونه، پوځي قشلو ته څېرمه ځايونه او داسې نور له ماينونو او ناچاودو توکو ډک دي. ماينونه او ناچاودي توکي ډېر خطرناك وژونكي او ټپي کوونکي شيان دي. هغوى ته لاس مه وروړئ. موږ بايد نورو ته لارښوونه وكړو چې هغوى هم ناپېژندل شوو شيانو ته لاس ورنه وړي.

فعاليتونه

۱ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووايي:

- ماينونه څه ډول شيان دي؟
- ماينونه او ناچاودي توکي چېرته ايښودل شوي دي؟
- ناچاودي توکي کومو شيانو ته ويل کېږي؟
- ماينونه څو ډوله دي؟ د هر يونوم واخلئ او د کاروني موخه يې بيان کړئ.

۲ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنوته تشريحي ځوابونه ووايي:

- د ماينونو له خطر څخه څنګه ځان ژغورلاى شو؟
- که په يو ځاى کې مو کوم ماين، ناچاودي توکي يا يونااشنا شى وليد، بايد څه وکړئ؟
- که چېرته د ماين سيمې ته ورننوتئ، څنګه بېرته راستنېږئ؟
- ايا کله مو هم د ماين له خطرونو څخه د خبرتيا په غونډه کې برخه اخيستې ده؟

که هو، نو څه مو زده کړي دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳ـ زده کوونکي دې په بېلا بېلو جملو کې د ماین، ځمکني ماین، د وسایطو ضد ماین، بم، راکټ، سرګلوله، ګولۍ او نوروغندنه وکړي.

٤ـ د جګړې زیانونه او د سولې ګټې ولیکئ.

٥ـ د لاندې کلمو ضد ولیکئ:

سوکالي، سوله، خوښي، روغتیا، بندي

٦ـ له لاندې دریو درکړ شویو ځوابونو څخه سم ځواب په نښه کړئ:

- ماینونه کله کارول کېږي؟

الف: د سولې پر مهال

ب: د تبلیغاتو پر مهال

ج: د جګړې پر مهال

- که ماین یا یو ناأشنا شی مو ولید، څه به کوئ؟

الف: له ځمکې به یې پورته کوئ

ب: په لغته به یې وهئ

ج: ګوتې به نه ورووړئ

- که د ماین سیمې ته ورننوتئ څنګه بېرته راګرځئ؟

الف: د خپلو پښو په پلونو پل ږدو او راستنېږو

ب: بېرته را منډه کوو

ج: همله پاتې کېږو

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د کور د غړو په مرسته د ماینونو او ناچاودو توکو په اړه نور معلومات هم ترلاسه کړي. د هغوی د زیانونو په اړه دې پنځه کرښې مقاله ولیکي او سهار ته دې په ټولګي کې د نورو ترمخه ووايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر او سپوږمۍ

عبدالرؤف بېنوا د افغانستان له نوميالیو ليکوالو او شاعرانو څخه دی. په ۱۲۹۲هـ . ش. کال په کندهار کې زېږېدلی دی او په ۱۳۶۳ هـ . ش. کال کې يې په پردېسۍ کې له نړۍ سترګې پټې کړې دي.

بېنوا په ۱۳۱۸هـ . ش . کال کې د پښتو ټولنې د علمي غړي په توګه په کار پيل او بيا يې تر مړينې پورې د مدير، رئيس، د ولسي جرګې د غړي، وزير او سفير دندې تر سره کړې دي. زيات شمېر منظوم او منثور او څېړنيز اثار يې ليکلي دي. د پښتو په معاصر شعر کې د استاد بېنوا نوم د پوره ځلا وړ دی. دلته يې د شاعر او سپوږمۍ په نوم يو شعر راوړو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوږمۍ

د آسمان لويه دنيا کې
ته سپوږمۍ ښکلې زيبا يې
رنګ الوتې ګونه زرده
ته ويشتلې په زړه چاپې
جوړه ماغوندې غمجنه
څوک دې نشته يک تنها يې
خپل ښايست در پورې اور شو
که له ياره بېنوا يې
راته ووايه له مينې
څه در شوي نازنينې؟
لا لهانده سره ښورې
په شپه هر ځای کې ولاړه
محبت يو په زړه سوي
راشه کښېنو سره دواړه
زه به تاته زړګی تش کړم
ته و ماته لاس تر غاړه
غم د مينې به نيمی کړو
په يوازې سر مه ژاړه
ښايسته يې ګلالۍ يې
د آسمان پيغله نجلۍ يې
لکه اوس چې يې پخواهم
د مينو هر ځای مله وې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوار مجنون که پر سارا و
ته هم سمه ورسره وې
د شیرینې حال دې ولید
د فرهاد په غم کې ته وې
چې به راز د مینې خپور و
د هغه مجلس ډیوه وې
مقتولان د عشق لیدل تا
په ورو ورو به پرې ژړل تا
په اوبو کې سره رېږدي
ښایسته دي په تا غرونه
ستا رڼا ته هوسېږي
د رېدي ښکلي ګلونه
د زلمو زړه ته ورتېره
خوښ په تا د نجونو زړونه
ستا په ښو شغلو کې غواړي
مینان خپل امیدونه
وفاداره معشوقه یې
د عاشق د زړه ټوټه یې
د مجروح مین زړګی یې
سپوږمی ښکارې وجهان ته
د همزولو له ټولیه
بینوا تللې أسمان ته
چې الفت دې پکې نه لید
شوې په قهر و انسان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو مخلص دې بيا ونه موند
چې هر څو دې کش کړه ځان ته
ټول بې درده، دردمن نشته
ټول بې واکه، واکمن نشته
***

سپوږمۍ په پښتو شاعرۍ کې ځانګړې ځای لري. په ټولو لرغونو او معاصرو اشعارو په تېره بيا په ولسي ادبياتو کې، له غزل څخه نيولې بيا تر لنډۍ پورې سپوږمۍ د يوې سمبوليکې وسيلې په توګه خپل خاص ځای اومقام ساتلی دی. شاعر له سپوږمۍ سره خپل غم شريک کړی، د زړه خواله يې ورسره کړې ده، له خپل يوازيوالي يې ورته ګيلې او شکايتونه کړي، خپل زړه يې ورته تش کړی او هغه يې د خپل راز ملګرې ګڼلې ده. يو شمېر شاعرانو سپوږمۍ له خپل يار او معشوقې سره د ديدن او حال شريکولو وسيله ګرځولې ده. په بل ځای کې سپوږمۍ د هجران او بېلتون د شپو ورځو يار او ملګرې شوې او شاعر له هغې سره بنډار کړی دی.

په يو شمېر شعرونو کې سپوږمۍ د تاريخ زړه بلل شوی او خطاب يې ورته کړی، چې تا د دور او زمان هر څه په خپلو سترګو ليدلي او هر څه ستا په لمن کې پراته دي، وګورئ، ارواښاد ګل پاچا الفت څه ښه وايي:

ارمانونه، افسوسونه، حسرتونه
د مينو، د غمجنو د خوارانو
غفلتونه، لغزشونه، مکيزونه
د مشرانو، د مستانو، د خوبانو
چپاوونه، يرغلونه، شورشونه
د چنګېز، د سکندر، د پرنګيانو
دې هېواد کې تا ليدلي دغه واړه
ته د هر چا په سر باندې يې ولاړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل ځای وايي:

ستا رڼا کې پيدا کيږي نور فکرونه
شاعران اخلي له تا ځنې الهام
په کتو کې درته وايي پټ رازونه
يا اشنا ته ليږي ستا په لاس سلام
تا سره وينمه بل راز تاثيرونه
ته په هره شپه راوړې نوی پيغام
په تا باندې د اشنا مينه ماتيږي
د دردمنو تسلي دربانده کيږي

سپوږمۍ د پښتو په ولسي ادبياتو کې ډېر پراخ ځای لري. بې شمېره لنډۍ موجودې دي چې د سپوږمۍ نوم پکې راغلی دی. مينانو او عاشقانو خپل د زړه راز ورته ويلی او له هغې سره يې خبرې کړې دي. لاندې څو لنډۍ د بېلګې په توګه وګورئ چې د سپوږمۍ په اړه ويلې شوې دي:

سپوږمۍ په ما دې څه احسان دی
زما اشنا د ديواله سېوري ته ځينه
***

سپينې سپوږمۍ حال راته وايه
زما اشنا مجلس له چا سره کوينه
***

که دې زما ديدن يادېږي
سپوږمۍ ته ګوره زه په بام ولاړه يمه
***

سپوږمۍ په منځ د اسمان راغله
بې ياره خوب نشته که ماته نه راځينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د متن لنډیز:

شاعر په خپل خیال کې له سپوږمۍ سره د زړه خواله کوي. د سپوږمۍ یوازېتوب له خپل ځان سره پرتله کوي. بلنه ورکوي چې راځه کېنو او زړونه یو بل ته تش کړو. بیا د سپوږمۍ هغه ځانګړنه څرګندوي چې تا ډېر څه لیدلي او د هر چا له رازونو خبره یې. په پایله کې وایي چې ستا زړه له دنیا تنګ شو ځکه اسمان ته لاړې. په دنیا کې دې مینه او الفت نه لیده او په انسانانو کې دې اخلاص نه لیده؛ ځکه خپه شوې او آسمان ته لاړې.

فعالیتونه

۱ـ زده کوونکي دې په وار د شعرونو برخه په لوړ اواز ولولي او هره برخه دې معنا کړي.

۲ـ زده کوونکي دې شعر یو ځل په چوپه خوله ولولي او بیا دې د هغه لنډ مفهوم ولیکي او په خپلو خبرو کې دې ووایي.

۳ـ زده کوونکي دې لاندې لغتونه معنا او په جملو کې وکاروي.

۱ـ ګوته ۲ـ لالهاند ۳ـ غړې ٤ـ خلا ٥ـ سپوږمۍ ٦ـ مل

٤ـ زده کوونکي دې وګوري چې په شعر کې کومې کیسې ته اشاره شوې وي، نو د کیسې په اړه دې خبرې وکړي.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې د سپوږمۍ په اړه یو شعر ولیکي او یا دې د سپوږمۍ په اړه پنځه لنډۍ ولیکي او بله ورځ دې په ټولګي کې واوروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مشرانو حقونه

- ستاسو مشران څوك دي؟

هره ټولنه ځانته ارزښتونه لري. افغاني ټولنه په دې اړه خورا بډايه ده. کشر او مشر، ځوان او سپین ږيری، ښځه او نارينه ټول په خپلو منځونو کې د راشه درشې او چال چلن لارې او اصول لري. کشران د مشرانو درناوی کوي. په وړاندې يې بې ادبه خبره نه کوي. خبرې او لارښوونې يې مني. مشران هم په خپل وار په کشرانو مينه کوي. خواته يې رانژدې کوي او لورينه پرې کوي. ښځې په ټولو ټولنو، په تېره بيا په افغاني ټولنې کې د زيات درناوي وړ دي.ان په جنګ جګړو کې هغوی د درناوی وړ ګڼل کيږي او څوك کار پرې نه لري.

- د مشرانو په وړاندې تاسې څرنګه چلن کوئ؟
- د مشرانو چلن ستاسو په وړاندې څنګه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر مور، پلار، وروڼو، ترونو، ماماګانو سربېره د نورو مشرانو درناوی او عزت هم پر موږ لازم دی. مشران دوه ډوله دي: یو هغه چې په عمر کې له یو چا څخه زیات وي. بل هغه خلك دي، چې د زیاتې پوهې او علم خاوندان وي. (لویوالی په عقل دی نه په کال - شتمني په زړه ده نه په مال) ددې دواړو ډلو احترام او درناوی پر کشرانو باندې لازم دی.

د یوې خوشحاله کورنۍ بنسټ یو بل ته پر درناوي او په خپلمنځي پوهاوي ایښی وي. لویان پر کشرانو مینه او شفقت کوي او کشران د لویانو او مشرانو درناوی کوي. خبرو ته یې غوږ نیسي او که کومه ښه لارښوونه ورته وکړي، هغه مني.

زموږ کشران باید د خپلې ټولنې له دود، دستور او فرهنګ سره سم د مشرانو درناوی وکړي، په وړاندې یې په بې ادبۍ او لوړغږ خبرې ونه کړي. په سپکه سترګه ورته ونه ګوري. که سرویس یا بل داسې ځای وي چې یو مشر یا سپین ږیری ته پکې د ناستې ځای نه وي او کشران ناست وي، باید کشران خپل ځای په ډېر ادب مشرانو ته پرېږدي. کله چې په مخه ورشي، باید سلام ورکړي او عزت یې وکړي. هغسې چلن ورسره ونه کړی چې د مشرانو له شان او حیثیت سره سمون ونه لري.

مشران د ژوند ډېرې تجربې لري او هغه د چا خبره تر کشرانو یې ډېر کمیسونه زاړه کړي او د ژوند ترخې خوږې یې څکلي دي، له دې امله یې باید خبرې او لارښوونې په ډېره مینه واورېدل شي او عمل پرې وشي.

هغه خلك چې تر تاسې کشران وي، خو د پوهې او علم له مخې پر تاسې زیات وي، نو لازمه ده، چې د پوهې او علم له مخې یې درناوی وکړئ. کولای شئ، په ډېر ادب ورڅخه د هغو مسایلو پوښتنه وکړئ، چې پرې نه پوهیږئ.

له بلې خوا پر کشرانو باندې لورینه اومهرباني د لویانو دنده ده. مشران باید پر کشرانو لاس تېر کړي، پیرزوینه پرې وکړي، ویې نازوي او که چېرې کومه تېروتنه او غلطي ترې وشي، باید ویې ښئي او سمه لارښوونه ورته وکړي. د همځولو او نورو ملګرو تر مخه یې سپک نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړي. تل یې وهڅوي او شخصیت ته یې وده ورکړي.

د مشرانو درناوی او په کشرانو مهرباني او شفقت زموږ اسلامي دنده هم ده. د ټولنې د ښې ودې، پراختیا او د چارو د ښه سمون لپاره پر دې کار زیات ټینګار شوی دی.

که موږ وغواړو چې په سپین ږیرتوب کې مو درناوی وشي، باید له اوسه د لویانو درناوی وکړو. بې ادبه انسان د وچې ونې په څېر دی. وچه ونه، نه سیوری لري او نه مېوه کوي، یوازې د وهلو او سېځلو کار ترې اخیستل کیږي.

د متن لنډیز:

ټولنه له افرادو څخه جوړه شوې ده. دا افراد پر یو بل حقونه لري. مشر په کشر، کشر په مشر، ځوان په زوړ او زوړ په ځوان. همدا رنګه ښځې په نارینه وو زیات حقونه لري. کشران باید تل د مشرانو عزت اودرناوی وکړي. مشران باید پر کشرانو باندې پیرزوینه او مهرباني وکړي. ویې روزي، ویې پالي او ذهني اوبدني ودې ته یې پاملرنه وکړي. دا د ټولنې نظام دی. نظام په همدغو ستنو ولاړ دی. باید ټینګ یې وساتو.

فعالیتونه

۱ ــ زده کوونکي دې لاندې پوښتنو ته ځواب ووایي:

- کشران پر مشرانو څه حقونه لري؟
- ولې باید پر کشرانو مینه او شفقت ولرو؟
- داسمه ده چې وایي: ((درناوی باید له کور څخه پیل، په ښوونځي کې تمرین او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولنې کې عملي شي)) ویې څېړئ.

- ستاسو په اند د یوې ښې او خوشحاله کورنۍ ځانګړتیاوې کومې دي؟

۲ـ د لاندې جملوخالي ځایونه په مناسبو کلموډک کړئ:

- هره ټولنه ځانته ....لري.
- مشران باید .... خواته نژدې او لورینه پرې وکړي.
- د .... احترام او درناوی پر کشرانو باندې لازم دی.

۳ـ زده کوونکي دې په څلورو ډلو وویشل شي:

- لومړۍ ډله دې په پورته لوست کې خاص نومونه پیدا او ودې لیکي.
- دویمه ډله دې په پورته لوست کې کارول شوي عام نومونه پیدا او ودې لیکي.
- درېمه ډله دې په کلمو کې ببلا بېلې (ی ګانې) پیدا او د هرې ډلې کلمې دې په ترتیب سره بېلې بېلې ولیکي.
- څلورمه ډله دې په متن کې متضادې کلمې ولټوي او ودې لیکي.

کورنۍ دنده

- زده کوونکي دې په خپلو کورونوکې د مشرانو د حقونو په هکله له خپلو میندو اوپلرونو سره خبرې وکړي. د هغوی نظریات دې ولیکي او سبا ته دې په ټولګي کې ووایي.
- زده کوونکي دې مور، پلار یا بل کوم مشر ته لیک ولیکي.

پر ماشومانو مینه او د لویانو درناوی وکړئ.

حضرت علي کرم الله وجهه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاينوم (صفت) او ډولونه يې

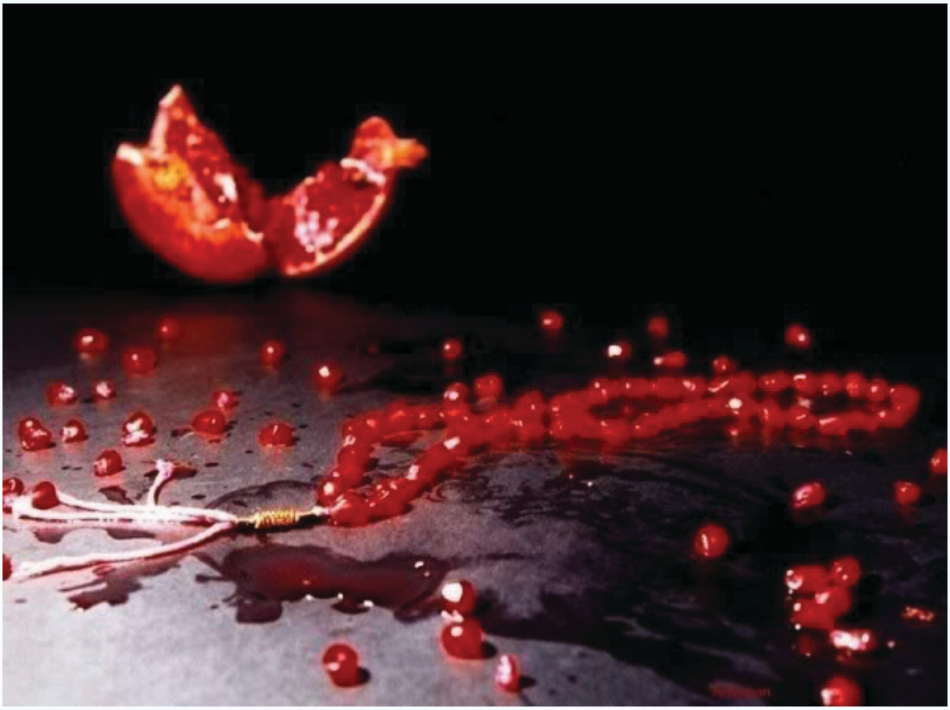

■ ستاسو په اند ښه هلك او سره منه څرنګه عبارتونه دي؟

په تېرو لوستونو کې مو د (ی) بېلابېلې بڼې او د کلمو ډولونه ولوستل. دلته د صفت او د هغه د ځانګړتياوو په اړه خبرې کوو.

■ ايا پخوا مو د صفت په اړه څه اورېدلي دي؟

■ ستاسو په اند صفت څه معنا لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاندې جملې ولولئ او هغو کلمو ته پام وکړئ چې کرښه ورلاندې ايستل شوې ده:

- زه روغ رمټ يم.
- زمونږ ملي پوځ خورا غښتلی دی.
- زه خوشحال کمزوری نه يم چې به ډار کړم.
- خدايه څه شول هغه ښکلي، ښکلي خلک؟
- تور تېل په توره تيږه ټول توی شول.

په پورته جملو کې روغ، غښتلی، کمزوری، ښکلي، تور او توره هغه کلمې دي چې د يو چا، يو شي او يا يو نوم څرنګوالی ښيي.

ويلی شو ستاينوم هغه کلمه ده چې په خپلواک ډول نوم نه وي، خو د يو نوم حالت، څرنګوالی، څومره والی او اندازه ښيي.

پوښتنه

د زده کوونکو يوه ډله دې داسې عبارتونه ووايي چې پورته صفتونه پکې راغلي وي.

اصلي ستاينوم:

لاندې جملو ته وګورئ او هغو کلمو ته پام وکړئ چې کرښه ورلاندې ايستل شوې ده:

- ښه سړی د هرچا خوښيږي.
- توره تخته د تدريس جزء دی.
- په اوړي کې سپين کالي اغوندئ.

وګورئ، ښه، توره اوسپين کلمې چې اصلي ستاينومونه دي، د سړي، تختې او کاليو حالت څرګندوي. په دې توګه اصلي ستاينوم هغه ستاينوم ته وايي چې د يو نوم اړوند حالت څرګند کړي.

اصلي ستاينوم دوه ډوله دی. يو ته يې ساده او بل ته مرکب وايي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې ډولونو بېلګې په لاندې جملو کې وګورئ:

- لوخ له اوبونه ډاربږي.
- ولس په خپله ژبه ژوندی دی.
- ټيټ مې مه بوله غورځنګ راباندې مه کړه.
- اتل په ونه لنډ او په تنه پلن دی.

او

- توریالی په خپلې تورې وياړي.
- تر ناپوه دوست هوښيار دښمن ښه دی.
- پوهیالي د پوهنتون د استادانو علمي رتبه ده.

که پورته جملوته پام وکړئ، نو څرګنده به شي چې لوخ، ژوندی، ټيټ، لنډ، پلن ساده کلمې دي چې د ولس، انسان او اتل څرنګوالی ښيي. په دې ډول ويلای شو چې ساده ستاينوم يوه کلمه وي، يعني مفرده کلمه وي.

توریالی، ناپوه او پوهیالی مرکبې کلمې دي، يعنې توریالی له (تورې) او (يالي)، ناپوه له (نا) او (پوه) او پوهیالی له (پوه) او (يالي) څخه جوړې شوې دي. په دې ډول مرکب هغه صفت دی، چې له دوو او يا زياتو توکو څخه جوړ شوی وي.

پوښتنه

زده کوونکي دې د ساده او مرکبو صفتونو بېلګې وړاندې کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرتله ییز یا مقایسي ستاینوم:

پرتله ییز ستاینوم په دوو ډولونو تر سره کیږي.

الف: د (ډېر) په ملګرتیا، لکه:

۱_ دا قلم ترهغه قلم ډېر ښکلی دی.

۲_ احمد تر ما ډېر هوښیار دی.

ب: د (خورا یا لا) په ملګرتیا، لکه:

۳_ دا قلم ترهغه خورا ښکلی دی.

٤_ زما ورور ترما لا هوښیار دی.

د صفت او موصوف ګرداني سمون (مطابقت)

په پښتوژبه کې صفت له موصوف سره د جنس (نارینه، ښځینه)، شمېر او حالت له پلوه ګردانیږي.

صفت له موصوف سره په عمومي توګه په لاندې دریو ډلګیو وېشل کیږي:

الف: هغه صفتونه چې له خپل موصوف سره د نارینه جنس د شمېر له مخې سمون نه لري، خو د ښځینه جنس له موصوف سره پوره سمون لري، لکه په لاندې بېلګو کې:

نارینه		ښځینه	
مفرد	**جمع**	**مفرد**	**جمع**
شین ختکی	شنه ختکي	شنه هندوانه	شنې هندوانې
ښکلی کتاب	ښکلي کتابونه	ښکلې کتابچه	ښکلې کتابچې
ښه هلک	ښه هلکان	ښه نجلۍ	ښې نجونې

ب: هغه ډله ستاینومونه چې د نارینه جنس او ښځینه جنس د شمېر له مخې له خپل موصوف سره پوره سمون ښیي، لکه په لاندې بېلګو کې:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارينه		ښځينه	
مفرد	جمع	مفرد	جمع
شين بڼ	شنه بڼونه	شنه لمنه	شنې لمنې
تریو انار	تروه انار	خوږه مڼه	خوږې مڼې
پوخ ختکی	پاخه ختکي	اومه هندوانه	اومې هندوانې

د متن لنډيز:

په پښتو کې ستاينوم د يو نوم يا شي ځرنګوالی او څومره والی څرګندوي. ساده ستاينوم او مرکب ستاينوم مو وپېژندل. د هغو نمونې مويه کلمو او جملو کې ولېدې. اوس له يو لړ تمرينونو څخه وروسته تاسو کولای شئ، صفت او ډولونه يې لا ښه وپېژنئ.

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې په لاندې جملو کې صفتونه په ګوته کړي:

- ته اوس څنګه يې، روغ شوی يې؟
- زلمی خورا غښتلی ځوان دی.
- ته لا څومره کمزوری يې!
- دا څنګه ښايسته او ښکلی ځای دی!
- تور توتان له تا قربان.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲ـ زده کوونکي دې په دوو ډلو وویشل شي.

- لومړۍ ډله دې داسې کلمې ووایي چې ساده ستاینومونه پکې راغلي وي.
- دویمه ډله دې د مرکب ستاینومونو بېلګې راوړي.

۳ـ زده کوونکي دې په لاندې متن کې په خپل وار د صفتونو ببلا بېلې بېلګې ولیکي:

((ګلالۍ له کورنۍ سره ګلباغ ته تللې وه. د پسرلي موسم و. ډېره نرمه او ښکلې هوا چلېده. ګلالۍ خپل ورور ننګیالي ته وویل، خومره توتان چې خوږې شي، خوره یې. خو ګوره چې ناروغه نه شې. پلار یې ګلالۍ ته وویل: زه تلونکی یم، هغه زما توره کورتۍ راوړه. ګلالۍ ورته وویل، پلاره، هغه خیرنه ده. هغه بله کریمي کورتۍ مې دې راوړې ده. پلار یې په غوسه ورته وویل، ګلالۍ دا دې څویم ځل دی، چې خبرې ته ښه غوږ نه نیسې. ګلالۍ له پلار څخه ببښنه وغوښته))

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې په لوست کې د کارول شوو صفتونو د ټولو ډولونو بېلګې بېلې، بېلې ولیکي او ټولګي ته دې راوړي.

د اسلام ستر پیغمبر ﷺ فرمایي: د زیاتې پوهې والا ارزښت تر هغه چا زیات دی، چې لږه پوهه یې ترلاسه کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم او ډولونه يې

■ تاسو تراوسه نظم لوستی دی؟

موږ هره ورځ په کور کې خبرې کوو، په ښوونځي کې خبرې کوو، لوست لولو، له چانه پوښتنه کوو، د چا پوښتنې ته ځواب وايو. دې عادي خبرو ته نثر وايي، خو که داسې يوه ليکنه ولولو چې وزن ولري او يا له موسيقۍ سره ووېل شي، نو دا ډول وينا له خبرو سره توپير لري. دې ډول وينا ته نظم وايي. تر اوسه مو په درسي کتابونو کې نثر هم لوستی او د ژبو په کتابونو کې مو نظم هم. دلته ستاسو د زياتو معلوماتو لپاره په نظم خبرې کوو.

■ ستاسو په اند نظم څه شي ته وايي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکنې دوه ډوله دي. یوې ته نثر وایي او بلې ته نظم. نثر به په راتلونکو ټولګیوکې په مفصل ډول ولوستلی شئ. دلته په نظم باندې ځغلنده نظر اچوو.

وایي، شعر یا نظم هغه وینا ده چې وزن او قافیه ولري. د نظم معنا عموما د شعرمترادفه ده او له هغې سره په یوه معنا کارول کیږي. خو د شعر او نظم ترمنځ توپیر شته. شعر موزونه او تخیل لرونکې وینا ده او نظم موزونې قافیه لرونکې وینا ته وایي.

نظم د بڼې له مخې دا ډولونه لري:

۱ـ مثنوي: هغه نظم دی چې د هربیت دواړه مسرۍ یې یو ډول قافیه ولري. اوږده، اوږده مطالب، تاریخي او حماسي، اخلاقي، عرفاني او داسې نور موضوعات پکې ډېر ښه بیانېدای شي. بېلګه یې په لاندې ډول ده:

ای د پـــاک وطـــن فـــرزنـده ای د قـــام خــــوږه دلـبـنـده
ای د نـــوي ژونـــد پـیـغـامـه ای آرزو د وطـــن قـامـه
د افــغـــان د بـــاغ سـنـبـلـه د پـښـتـــون د بـــڼ بـلـبـلـه
سـبـا تـــه مـــسـؤول د کـــار یې کـه تـه مـور او کـه تـه پـلار یې
ښـه اخـــلاق او عـلـم زده کـړه هـــلـــه هـــلـــه تـــلـــوســـه کـړه
عـلـم هـرچـا لـه پـه کـــار دی نـه چـې تـش د نـــرو کـــار دی
ښـځـه نــر دواړه مـــسـؤول دي خـو پـه ښـه عمل مقبول دي ...

۲ـ بولله (**قصیده**): هغه نظم ته وایي چې تر یوې مطلع لاندې ویل کیږي. اوږده او ډول ډول مضامین پکې راوړل کېږي. د بیتونو شمېر یې له شپاړسو څخه نیولې بیا تر دوو سوو پورې رسیږي. یوه بېلګه یې لاندې وګورئ:

شـګـفـتـه پـه بـــاغ و راغ شـــول د بـهـار ګل
هـم پـه بـاغ هـم پـه کـوڅـه هـم پـه دېـــوار ګل
نــه یـــــوازې ګــــل د ګـلــو بــوټــو ونـیـو
بـــادام ګـــل، شـفـتـالـو ګـــل، ونـیـو انـــار ګل
کـاڼـي، بـوټـي، خـار و خـس پـه ګلو پـټ شول
د هـمـه واړو عـیـبـونـو شـــو ســـتـار ګل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د سترګو نظر لګي واړه ګل دی
وړانـدې ګل د وروسته ګل يمين يسار ګل....

۳ـ غزل: هغه ډول نظم دی چې د لومړي بيت دواړه مسرې يې سره هم قافيه وي. د بيتونو شمېر يې تر ۱٦ او کله ناکله تر ۲۰ پورې رسيږي. ټولې دويمې مسرې يې د لومړي بيت قافيه تعقيبوي. جوړښت يې د قصيدې په څېر دی. له يوې مطلع نه پيروي کوي او وروستي بيت ته يې مقطع وايي. په مقطع کې معمولاً د شاعر نوم يا تخلص راځي. دا هم دغزل يوه بېلګه:

چې دې وګوري و مخ ته وطن پرېږدي
وطن څه دی چې روح والوزي تن پرېږدي
بلبلان که دې له حسنه خبردار شي
ستا د مخ په ننداره به چمن پرېږدي
څه خومخ و بتخانې وته جارباسه
چې د بتو پرستش برهمن پرېږدي
ښه چې زړه مې مسافر شو ستا په لوري
عقيق لا شي قيمتي چې يمن پرېږدي
د جفا د مرو ژوند څه دی حسينه
که د جور خوی زما ګلبدن پرېږدي

۴ـ رباعي (څلوريزه): هغه نظم دی چې څلور مسرې لري. لومړۍ، دويمه او څلورمه مسره يې سره هم قافيه او دريمه يې اختياري وي. بېلګه يې لاندې وګورئ:

خزان چې راشي وطن تالاکړي
د بڼ بلبلې په واويلاکړي
نن که وصال دی سبا هجران دی
نيازمند به واړه ځله جلاکړي

۵ـ قطعه: هغه نظم دی، چې مطلع او مقطع نه لري. شمېر يې له دوو بيتونو څخه نيولې تر زياتو بيتونو پورې وي. لاندې يوه بېلګه يې وګورئ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

اندېښنه که په غره کښېږدي
غر به هم لکه وېښته کا
خوار سړی ملامت نه دی
که په غم کې ځان اوبه کا

د متن لنډيز:

پښتو ادبيات خورا بډايه لمن لري. رنګارنګې بېلګې لري. ولسي ادبيات يې خپل شکلي رنګونه لري او ليکلي ادبيات يې خپل. ليکلي ادبيات يې ډېرې زياتې بڼې لري،. موږ ترې دلته د بېلګې په توګه د مثنوي، قصيدې (بوللې)، غزل، رباعي (څلوريزه) او قطعې نومونه واخيستل. داسې نور ډېر ډولونه شته چې د عربي عروضو په پيروی ويل شوي دي، کېدای شي په راوروسته ټولګيو کې ولوستل شي.

فعاليتونه

۱ـ زده کوونکي دې په دريو ډلوووېشل شي:

- لومړی ډله دې نثر راوپيژني او بېلګې دې ووايي.
- دوېمه ډله دې د نظم معناځرګنده کړي.
- درېمه ډله دې د نظم ډولونه بيان کړي.

۲ـ زده کوونکي دې په پورته متن کې د (ی) ډولونه په نښه او اړونده کلمې دې په خپل خپل کتار کې يو تر بل لاندې وليکي او نورو زده کوونکو ته دې بيان کړي.

۳ـ زده کوونکي دې وګوري چې په پورته متن کې کوم صفتونه پيدا کولی شي. هغه دې په ګوته کړي او ودې ليکي.

٤ـ لاندې متن ولولئ. د نومونو ډولونه، بېلابېلې (ی) ګانې او صفتونه يکې په ګوته کړئ. هر يو يې بيلابېل وليکئ او د زده کوونکو په وړاندې يې ولولئ:

احمد ناروغ و. ښوونځي ته لاړ. هلته يې ناروغي زياته شوه. د ښوونځي مدير هغه روغتون ته واستاوه. په روغتون کې يو ډاکټر له احمد څخه پوښتنه وکړه: ((احمده، په کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښوونځي کې يې؟)) احمد ځواب ورکړ: ((د سيد جمال الدين افغان په منځني ښوونځي کې.)) بيا يې ترې وپوښتل: ((پرون دې څه کا رکړي و؟)) احمد ځواب ورکړ: ((پرون د جمعې ورځ وه. ډوډۍ مې وخوړه او د لمبا لپاره يو ډنډ ته لاړم، هلته نور هلکان هم وو. اوبه خړې وې. له لمبا وروسته لمر ته څملاستم. کله چې کور ته لاړم ټوله شپه مې ځان خوربېده.)) ډاکټر ورته وويل: ((ته هوښيار هلك يې. په ولاړو او ناپاکو اوبو کې لمبل زيان لري. له لمبا څخه وروسته تود لمر ته څملاستل ښه نه دي. په مړه ګېډه لمبا ښه نه ده. لږ ترلږه د ډوډۍ او لمبا تر منځ بايد يو نيم، دوه ساعته وخت وي. بايد خپلې روغتيا ته پام وکړې. هرشی بايد ونه خورې. خواړه دې هرو مرو بايد پاك وي. ځان دې هم بايد پاك وي... اوس څه، درمل مې درکړل، په خپل وخت يې وخوره، ډېر ژر به ښه شې. پام کوه، چې د مېوې خوراك دې هېر نه شي.))

احمد له ډاکټر څخه مننه وکړه او د هغه لارښوونې يې په غوږ کې ونيولې. کور ته د تګ پر مهال يې په بازار کې سرې، سرې منې وليدې. ډېرې يې خوښې شوې. منې يې واخيستې او کور ته لاړ.

کورنۍ دنده

زده کوونکي دې هڅه وکړي چې د خپلو کورنيو د غړو په مرسته له پورته نظمونو څخه د يو نظم نمونه پيدا کړي، ويې ليکي او سبا ته يې د نورو ټولګيوالو په مخکې ولولي.

همدا شان زده کوونکي دې هڅه وکړي د پورته نظمونو په پيروۍ له ځانه کوم نظم جوړ کړي او د زده کوونکو په وړاندې دې ولولي.

داسې کوم شی نشته، چې د زده کړې له لارې ترلاسه نه شي، هيڅ شی زده کړې ته نه رسيږي. زده کړه بد اخلاق پر ښو اخلاقو بدلوي. ناوړه اصول سموي او د هغې په ځای يې راوړي. زده کړه انسان د پرښتو تر کچې لوړوي.

مارك تواين

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویپانگه

((الف))

آبده: لرغونی، تاریخي اثر، ودانی، څلي
اتفاق: یووالی، اتحاد
اثار: نښې، لیکنې، تألیفات
اخروي: د هغې نړۍ، د اخرت
اراده: د انسان داخلي او ذهني ځواک چې یو کار ته انسان هڅوي، په عواطفو لاسبرى
ارزښت: اهمیت، مهموالی، ارزش
ازمایل: ازمېښت، امتحان، د یو شي یا یو کارمعلومول
استوا: د ځمکې ملاوستنی، د استوا کرښه (هغه فرضي کرښه چې له دوو قطبونو څخه په مساوي اندازه له ځمکې څخه راچاپېره شوې او ځمکه یې په دوو برخو وېشلې ده. یوې ته یې شمالي او بلې ته یې جنوبي نیمه کره وایي.)
استوګنځی:د اوسېدو ځای، کور، تاتوبی
افاده: ښودل، ویل، څرګندول
افاقي: د یو شي په باره کې اضافي معلومات
ام البلاد: د ښارونو مور
امتیاز: د نورو په پرتله غوره والی
انتباه: ویښتیا، له غفلت نه راوتل، خبرېدل
انتقال: لېږدول
اندېښنه: تشویش
اند: فکر
اورښت: د باران، ږلۍ یا واورې اورېدل
اټکل: تخمین، قیاس
اړخ: خوا، لوری
اړین: ضروري
اله: یو شی، یوه وسیله

((ب))

باصره: د لېدلو حس، سترګې
باڼده: کلي، خوکورونه چې یو ځای پراته وي
بخت: طالع، هغه شی چې له وړاندوینې پرته د انسان په ژوند کې رامنځته کیږي
برکت: پرېماني، نېکمرغي، مبارک
برهمن: د برهمایي (بودایي) د ین لارښود
بریا: کامیابي، لاسته راوړنه
بریاوې: د بریا جمع حالت
بنډار: د همزولو انډیوالانو مجلس
بېلګه: مثال، نمونه
بېوزلی: غریب، له مال او شتو بې برخې

((پ))

پاتې شونی: باسي، کوم شی چې پاتې شي، باسي خواړه
پالل: روزل، عبادت کول
پایښت: پایښونکی، بقا
پاڅون: قیام، د یوعمل پر وړاندې درېدل
پرتله: مقایسه، یو شی له بل شي سره پرتله کول
پرتلیز: مقایسوي
پرځې: لوېدل، سقوط کول، له منځه تلل
پرې: قطع، غوڅ شوی
پرېشاني: خپګان، اندېښنه
پنځ: وده، تکثر
پنډ: بار
په ځان اعتماد: په ځان باور او ویسا
پولې: سرحدونه
پوهاند: د پوهنتون د استادۍ تر ټولو لوړه او وروستی علمي رتبه
پوهندوی: د پوهنتون د استادۍ د پیل څلورمه علمي رتبه، خپلواک استاد
پوهنمل: د پوهنتون د استادۍ د پیل درېمه علمي رتبه، اسیستانت
پوهنوال: د پوهنتون د استادۍ د پیل پنځمه علمي رتبه، خپلواک استاد
پوهنیار: د پوهنتون د استادۍ د پیل دویمه علمي رتبه،اسیستانت
پوهیالی: د پوهنتون د استادۍ لومړی علمي رتبه، اسیستانت
پیاوړتیا: قوت، ځواک
پیرزوینه: لورېنه، پیرزو کول
پیروي: متابعت، د چا په لاره تلل
پېر: پړاو
پېښ: واقع

((ت))

تاړاک: چور وچپاول
تدبیر: د کارونو یا ستونزو د سم سر ته رسولو لپاره د

(c) ketabton.com: The Digital Library

حل په لارې فکر کول

ترجیح: په یو شي باندې د بل شي غوره ګڼل

ترې: له هغه (هغې) څخه

تس ونس: بیخي له منځه وړل، پوپنا

تصوف: په مسلمانانو کې د معرفت، الله جَلَّ جَلَالُهُ پیژندلو او روزنې لاره چې زیاتره په کې له نړۍ سره اړیکې شلیږي

تعلیق: ځنډول، د سرته رسونې د وخت له ټاکلو پرته د یو کار ځنډول

تلوسه: ژر ژر، هیله، آرزو

تنفسي سیستم: د هغه غړو مجموعه چې د ساکښلو (تنفس) سیستم جوړوي.

تنګسه: د ژوند د مالي شونتیاوو نه لرل، سختي

توپاني: له باد او باران ډکه هوا

توحید: د الله جَلَّ جَلَالُهُ یو ګڼل، د الله جَلَّ جَلَالُهُ په یووالي خوله خوځول (اقرار)

تور: تور رنګ، تهمت (تور پورې کول)

توکی: ماده، شی

تړاو: اړیکې (تړښت)

تېز: چابک، بیړه، چټک

((ټ))

ټیټی: کناراب، د سارا ناستي ځای.

((ج))

جمال: ښایست، ښکلا

جوت: څرګند، ښکاره

جور: ظلم، زیاتی

((ځ))

ځانګړتیا: یو شی چې له بل شي څخه بېلوي

ځلانده: روښان

((چ))

چپاو: یرغل، حمله

چم: شاوخوا کلی، ګاونډ

چوغندر: لبلبو (د ملې او ګازرې په څېر په ځمکې کې کرل کیږي او لوییږي او د بورې د جوړولو لپاره ترې ګټه اخلي.)

چونۍ: پوځي ځای (د عسکرو د اوسېدو ځای

((خ))

څارنه: تر سترګو لاندې ساتل (مراقبت)

څاروي: څلوربولي، حیوانات

څرځای: د څارویو د پوولو شین او له وښو ډک ځای، وښیانه

((ح))

حساس: ژر پوهېدونکی، هغه څوک چې د چا له معمولې خبرو یا چلن څخه خپه کیږي، ارزښت لرونکی، د پام وړ، د چټکو او ډېر ژر موندلوځواک

حیثیت: ټولنیز ارزښت او اعتبار چې د یو چا د سرلوړۍ او نیکنامۍ لامل کیږي.

((خ))

خار و خس: اغزي او خځلي، هغه شی چې د یو کار د سرته رسولو مخه نیسي، اغزی، مزاحم

خبریال: د خبرونو ټولوونکی او لیکونکی

ختن: په چین کې یوه سیمه ده

خلقت: زوکړه

خځلي: ناپاکي، د کور پاتې شوني، جارو شوي شیان

خړوب: په اوبو اوبولی، موړ، سېراب،

((د))

د وینې فشار: هغه فشار چې زړه ته د ورتلونکو رګونو پر دېوالونو واردیږي.

د وینې کلسترول: هغه غوړه ماده چې په عصبي جوړښت کې موجوده ده او په وینه کې یې ډېروالی د شریانونو د تنګېدو او قلبي ناراحتی لامل کیږي. په وینه کې د غوړو زیاتوالی.

دام: د الوتونکو د نیولو وسیله، چل، فریب

دبدبه: لویوالی، عظمت

دردمن: زړه سواند، دردېدونکی

دستور: لارښوونه، دود

دلبند: په زړه پورې

دولتي مؤسسې: وزارتخانې او ریاستونه، په یوه دولت پورې اړوندې ادارې

دنیا: شین بوټی دی، خام خوړل کیږي(ګشنیز)

(c) ketabton.com: The Digital Library

((ذ))

ذایقه: خوند

((ر))

راغ: د غرو لمنې

راغبرګېدنه: بېرته راتګ

رب: د ټولو ژوندیو موجوداتو پالونکی

رزمي: جنګي، پوځي، حماسي

رسنۍ: مطبوعات (ورځپاڼه، اخبار، راډیو، تلویزیون، اطلاعات)

رغنده: سم، جوړ

روان، رواني: په هوښ، حافظې او عاطفې پورې د اړوندې قوې مجموعه چې د یو چا د استعداد او د چال چلن څرنګوالی ټاکي.

روحاني: په روح پورې اړوند، مذهبي شخصیت، دیني پوه

روغمن: روغ، جوړ

روږدی: اموخته

رډې (سترګې): برګې، په قهر

رڼه: پاک او شفاف

((ز))

زرده: ژېړه (بڼه)

زلال: صاف او شفاف، رڼې او خوږې (اوبه)

زوکړه: پیدایښت، زېږېدنه

زوږ: شور، غالمغال

زېړی: یو ډول ناروغي ده، چې د ځیګر د نیمګړتیا له امله په وینه کې د (بیلي روبین) په نوم ماده زیاتیږي او د انسان د څېرې او د سترګو د سپین د زېړېدو لامل کیږي.

زېرمه: سپما، پاسره، ساتل شوی

((ژ))

ژوبل: ټپي، زخمي

((س))

ساتنه: حفاظت

سارا: دښته

ستار: پوښوونکی، دګناه پوښوونکی

ستایل: ستاینه کول

ستاینوم: صفت

ستون: راګرځېدلی

ستونزې: مشکلات

سرطان: د جنیتیکي مادي له امله د بدن د سلولونو له واکه د وتلې ودې له امله پېښه شوې ناروغي چې د بدن د سلولونو طبیعي غذا او اکسیجن خوري او د تومور په نوم یوه غده رامنځته کوي. د لمریز کال د څلورمې میاشتې نوم دی.

سرښندنه: له سره تېرېدل، فداکاري، سرتیري

سفیر: په بهرني هېواد کې د یو هېواد رسمي استازی

سلامتیا: روغوالی

سلوک: چال چلن، رویه

سمبال: په هر شي پوره

سمسور: آباد، ودان، خړوبه، ښېرازه

سمون: مطابقت

سورو ـ سواره (د سور مغیره حالت):

سویل: جنوب

سویلي: جنوبي

سیال: ساری، ورته سړی، رقیب، مانند

((ش))

شامه: د بویولو حس، پوزه

شبنم: پرخه، هغه اوبه چې د شپې له خوا په بوټو او ګلانو باندې اوري

شتېنکې: لا س او پښې وهل

شخصیت: د نسبتا مداومو او ثابتو ځانګړتیاوو یوه واحده او منسجمه ټولګه چې یو شخص له بل څخه بېلوي، د یو شخص غوره صفتونه چې د نورو په وړاندې د یو چا د اعتبار او درناوی لامل کیږي.

شغلې: رڼا، د لمر وړانګې، د اور لمبې

شفقت: مهرباني، زړه سوی

شل وشوټ: بې لاس او بې پښو

شوکت: دبدبه

شونتیا: امکان

شګفته: غوړېدلی

((ښ))

ښاد: خوښ، خوشحال

ښیراز: سمسور

(c) ketabton.com: The Digital Library

((ص))

صدقه: خيرات

((ط))

طرز: ډول

((ظ))

ظرافت: نازکي، د يو شي او يا يو چا په سلوك، غړو او يا خبرې کې ښکلا او تناسب

((ع))

عاطفه: زړه سوی، مهرباني

عرفان: پوهه، پېژندنه

عظمت: لويي، دبدبه

عقيق: يو قيمتي غمی دی. رنګ يې سور وزمه او ځيګري وي او په ګاڼو کې ترې ګټه اخلي. بېرنګه ډول يې ډېر قيمتي دی.

((غ))

غندنه: د يو شي بد ويل

غندونکی: بد ويونکی

غورځنګ: حرکت

غښتلتوب: پياوړتيا، قوت

((ف))

فيوضات: برکتونه

((ق))

قاچاق: د يو شي ناقانونه وړل راوړل

قدر: برخليک، تقدير، سرنوشت، قضا: د خلقت او پيدا کېدو لپاره د الله جل جلاله لومړنی اراده او قدر (د ق او دال په زور): د الله جل جلاله د لومړنی ارادې له مخې خلقت ته قدر وايي.

قشله: پوځي چونی

قيل وقال: خبرې اترې

((ک))

کاربوهايدريت: د بورې، نشايستې، سلولوز او داسې نورو ترکيبونو ډله ده. له کاربن، اکسيجن څخه جوړه شوې او د ژوو مهمه غذايي سرچينه ده.

کالدانه: يو ډول دانه ده چې د ماشي د چېچلو له امله د انسان پر مخ يا ځان راخيژي

کاينات: لمر، سپوږمی، ځمکه، آسمان، ...

کتنې: په يو شي څه ويل يا زياتول

کروړ: سخت

کمال: د يو شي وروستی حد، په ښو صفتونو کې ترټولو مخکيوالی، بې عيبه، بشپړ، پوهه

کنډواله: ويجاړ شوی، خراب شوی کور

کودېين: له اپينو څخه تر لاسه شوې سپينه يا بې رنګه کيمياوي ماده چې د خوږ (درد)، نشې يا ټوخې لپاره کارېږي.

کوکايين: د يو بوټي (کوکا) له پاڼې څخه تر لاسه شوې شفافه ماده ده چې په طب کې د بې حسۍ او نشې په توګه کارېږي.

کوه طور: د يو غره نوم دی

((ګ))

ګالل: زغمل

ګاونډ: د کوراو کلي شاوخوا

ګلبدن: ښايسته

ګنی: يو ډول بوټی دی، په تودو سيمو کې شين کېږي، اوبه يې خوږې وي او عموما د ګوړې او بورې جوړولو او خوراک لپاره کارېږي.

ګنګستيا: د ماغي نا آرامي، د يوې لنډې مودې لپاره په څه شي نه پوهېدل

ګونه: څېره، بڼه

ګوښه توب: يوازېوالی

ګوګل: سينه

ګټور: ارزښتمن، مفيد

ګړدود: لهجه

((ل))

لابراتوار: (ازمېښتون) چېرته چې د انسان يا حيوان طبي معاينات کيږي.

لالهانده: سرګردان

لامل: علت، سبب

لرغونی: پخوانی

لوستی: چا چې زده کړه کړې وي

لړ: جريان، سلسله

لېوالتيا: علاقه مندي

((م))

مادي: له مادې څخه جوړ شوی، په پيسو او شتمنی پورې اړوند

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماین: یوه چاودېدونکي اله، چې په جګړې کې د دښمن د ماتولو لپاره پر ځمکې ایښودل کیږي یا په ځمکې کې ښخیږي.
مترادفه: یو شان، هم معنا
متفکر: فکر کوونکی
مجاهد: جهاد کوونکی
مجروح: ټپي
محسوس: حس کېدونکی
محفوظ: ساتلی، خوندي
مخینه: سابقه
مرګ ژوبله: د سر او مال زیان
مشال: ډیوه
مصور: تصویر لرونکی
مطلع: د شعر یا غزل لومړی بیت مصرع، د یو شعر دوه مسرې
معتاد: روږدی
معنوي: پټ، تر پردې لاندې
معیاري: په اندازه، ستندرد
مقبول: منلی، قبول شوی
ملاریا: یو ډول ناروغي ده، چې د ملاریا د ماشي د چیچلو له لارې رامنځته کیږي. ډېره سخته تبه او د ځان خوږ ورسره ملګرې وي.
منرال: معدني توکي، په اوبو او د خوړو په ځینو منابعو کې پیدا کېږي.
منلی: قبول، ښایسته
منګول: پنجه
مهالنی: په وخت پورې مربوط، موقوته(خپرونه)
مهتمم: یو شي ته سر او سامان ورکوونکی، غمخور
مورفین: له اپینو څخه د نشې ډېر مهم لاس ته راغلی توکی چې په طبابت کې له هغې څخه د خوب راوستلو لپاره د یو مسکن په توګه کار اخیستل کیږي.
مورګي: غاړې، ځنډې
میراث: پاتمړې، پاتې شوی شته
میلاد: زیږېدل، د حضرت عیسی علیه السلام د زیږېدو ورځ
مړښت: په یو شي مړېدل
مېشت: استوګن

((ن))

ناچاودي: ناچاودلې
نادولتي موسسې NGOs: هغه موسسې چې په دولت پورې اړه ونه لري.
نازول: ناز ورکول، لاس راکښل
ناوړه: خراب، نامناسب
ناڅاپي: نابېره
نتلو – نتلی: خوار، ځپلی
نری رنځ: یو ډول ناروغي ده، چې له میکروب څخه پیدا کیږي او په سږي حمله کوي، سل
نسخ: په اسلامي هېوادونو کې د لیک یو مشهور ډول چې زیاتره د قرانکریم په لیکلو کې ترې ګټه اخیستل کیږي. د پښتو لیکلو لپاره هم دا لیک کارول کیږي
نظام: د قوانینو، قاعدو، دودونو یا نورومجموعه چې د یوشي ټینګښت او انتظام پرې اینبی وي. لکه د طبیعت نظام
نغښتي: تاو راتاو، پېچلی
ننداره: سیل، تماشه
ننګ: غیرت، پت، عزت
نهیلي: نا امیدي
نوښتګر: مبتکر، د لومړي ځل لپاره د یو شي یا یوې مفکورې رامنځته کوونکی

((هـ))

هرومرو: حتما، خامخا
هسک: پورته، آسمان
هلې ځلې: کوښښ، زیار
هم مثل: ورته، غوندې، په شان
هوسا: آرام، کرار، سوکاله
هوسېدل: د یو شي هوس کول، تیاک، تپیدل
هوډ: پرېکړه، تصمیم، اراده
هیرویین: سپین رنګه، بې بویه، ترخه او ډېره زهري او روږدي کېدونکې ماده، چې له مورفینو څخه لاس ته راځي.

((و))

وتلی: نومیالی، مشهور
وسایط: واسطې، د یو کار د سرته رسولو لپاره پکاریږي. زیاترو موټرو ته نقلیه وسایط وایي.

((ي))

یسار: چپ لوری
یمین: ښی لوری

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخځلیکونه

۱ـ ادبپوهنه، سید محی الدین هاشمي
۲ ـ اوسني لیکوال (لومړی ټوک) عبدالرؤف بېنوا
۳ـ برگزیده سخنان بزرگان، مرضیه یعقوبي
٤ـ پټه خزانه، محمد هوتک
٥ـ پښتو پښویه، پوهاند دوکتور مجاور احمد زیار
٦ـ پښتو گرامر، پوهاند صدیق الله رښتین
۷ـ خواږه نعتونه، مولانا عباس قادریه
۸ـ د افغانستان تاریخي ودانی، نانسي دوپری
۹ـ د افغانستان د ولایتونو جغرافیه، پوهاند غلام جیلاني عارض
۱۰ـ د افغانستان مشاهیر، سید محی الدین هاشمي
۱۱ـ د الفت مرغلرې، (شعري کلیات) د شهرت ننگیال په زیار
۱۲ـ د بېنوا شعري کلیات
۱۳ـ د پښتو ژبې لنډ گرامر، سید محی الدین هاشمي
۱٤ـ د شمس الدین کاکړ دېوان
۱٥ـ د عبدالقادر خان خټک گلدسته، درېم چاپ، د سید محی الدین هاشمي په زیار
۱٦ـ فرهنگ ادبیات جهان، زهرای خانلري
۱۷ـ فرهنگ فشرده سخن، دوکتور حسن انوري (دوه ټوکه)

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library